

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ DIN AGRICULTURĂ, INDUSTRIA ALIMENTARĂ ȘI GOSPODĂRIEA APELOR

PRODUȚIA HORTICOLĂ A ANULUI ACESTA — ÎN PLIN PROCES DE ORGANIZARE

Conf. dr. ing. Ion CEAUȘESCU

secretar general
la Ministerul Agriculturii, Industriei
Alimentare și Apelor

Dezvoltarea producției de legume și fructe, la un nivel superior, corespunzător cerințelor economice, a constituit și constituie o permanentă preocupare a conducerii de partid și de stat. Directivele Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român prevăd sarcini deosebite pentru acest sector, astfel încât nevoile de legume și fructe ale populației, industriei și solicitările exportului să fie satisfăcute în cele mai bune condiții.

Pe această linie, în ședința de lucru a C.C. al P.C.R. din noiembrie 1970 au fost precizate o serie de măsuri de mare importanță. S-a subliniat, cu acel prilej, necesitatea ca fiecare județ să-și organizeze o bază proprie de aprovizionare cu legume și fructe. A fost, de asemenea, stabilit rolul consiliilor intercooperatiste în zona culturilor agricole — și deci, și a culturilor legumicole și pomicole — și în specializarea, în această direcție, a cooperativei, fermelor, brigăzilor și echipelor. S-a indicat, totodată, să se organizeze ferme intercooperatiste specializate în legumicultură, pomicultură și cultura cartofului.

La indicația conducerii partidului, ministerul nostru a elaborat un program cuprinzător, care prevede așezarea pe baze noi a producerii și valorificării legumelor și fructelor. Acest amplu program, aprobat de conducerea de partid și de stat și supus dezbaterii în consfățuirea pe țară din decembrie 1970, se află acum în plină desfășurare.

O serie de importante acțiuni prevăzute în program au fost întreprinse încă din anul trecut. Astfel, pe baza sarcinilor ce decurg din noul plan cincinal, în fiecare județ s-au întocmit programe proprii de dezvoltare a producției horticoale, urmărindu-se ca întregul fond de marfă necesar — de legume, cartofi și fructe — pentru care există condiții, să se asigure de unitățile de pe teritoriul județului.

Un obiectiv esențial al programului general de dezvoltare a horticulturii l-a constituit organizarea de ferme specializate în producerea legumelor, pentru aprovizionarea orașelor, pentru export și pentru asigurarea necesarului de materie primă la fabricile de conserve. În cooperativele agricole își desfășoară activitatea, după acest principiu al specializării, un număr de 1350 ferme legumicole și pomicole.

În același timp, prin crearea Centralei de producere, valorificare și industrializare a legumelor și fructelor s-a creat cadrul organizatoric adecvat pentru ca programele de dezvoltare a legumiculturii, pomiculturii și culturii cartofului, de producere a semințelor și materialului săditor să poată fi transpuse în practică. Centrala, prin întreprinderile județene, asigură și răspunde de desfășurarea unitară și în condiții e-

conomico-organizatorice îmbunătățite a activității de realizare operativă și corespunzătoare a sarcinilor de plan. Unitatea de bază a acestui sistem organizatoric o constituie centrul de producere și valorificare a legumelor și fructelor — unitate economică de stat, organizată pe principiul gestiunii economice interne în cadrul întreprinderilor județene. Cele 168 de centre teritoriale existente au avut, încă de anul trecut, sarcini bine stabilite în ceea ce privește integrarea acțiunii de producție cu cea de valorificare. Obligațiile generale ce revin acestor centre au fost, recent, din nou dezbătute — pe baza realizărilor obținute anul trecut — în consfățuirile de lucru organizate pe grupe de județe — la Satu Mare, Râmnicu Vilcea și Iași. Cu acest prilej, au fost fixate jaloanele amplei activități ce trebuie să se desfășoare anul acesta.

Trebuie precizat că, la elaborarea sarcinilor de plan pentru 1972 în horticultură au fost utilizate, în totalitate, propunerile din programele de dezvoltare a horticulturii, întocmite de fiecare județ, programe aprobate de comitetele județene de partid și de consiliile populare respective. În acest mod, planificarea s-a făcut pornind nu de la centru ci de la nivelul necesarului fiecărui județ, corelându-se cu sarcinile generale ale economiei.

Intocmit pe baza acestor realități, planul de producție în horticultură pe 1972 prevede creșterea fondului de marfă de legume, cartofi și fructe, ca urmare a cerințelor sporite apărute în aprovizionarea populației și ca urmare a dezvoltării in-

O activitate specifică „ferestrelor” iernii — fertilizarea. Aspect de la cooperativa agricolă Lehliu-gară, județul Ialomița.

Foto : B. NACIU

conomico-organizatorice îmbunătățite a activității de realizare operativă și corespunzătoare a sarcinilor de plan.

Unitatea de bază a acestui sistem organizatoric o constituie centrul de producere și valorificare a legumelor și fructelor — unitate economică de stat, organizată pe principiul gestiunii economice interne în cadrul întreprinderilor județene.

Cele 168 de centre teritoriale existente au avut, încă de anul trecut, sarcini bine stabilite în ceea ce privește integrarea acțiunii de producție cu cea de valorificare. Obligațiile generale ce revin acestor centre au fost, recent, din nou dezbătute — pe baza realizărilor obținute anul trecut — în consfățuirile de lucru organizate pe grupe de județe — la Satu Mare, Râmnicu Vilcea și Iași. Cu acest prilej, au fost fixate jaloanele amplei activități ce trebuie să se desfășoare anul acesta.

Trebuie precizat că, la elaborarea sarcinilor de plan pentru 1972 în horticultură au fost utilizate, în totalitate, propunerile din programele de dezvoltare a horticulturii, întocmite de fiecare județ, programe aprobate de comitetele județene de partid și de consiliile populare respective. În acest mod, planificarea s-a făcut pornind nu de la centru ci de la nivelul necesarului fiecărui județ, corelându-se cu sarcinile generale ale economiei.

Intocmit pe baza acestor realități, planul de producție în horticultură pe 1972 prevede creșterea fondului de marfă de legume, cartofi și fructe, ca urmare a cerințelor sporite apărute în aprovizionarea populației și ca urmare a dezvoltării in-

(Continuare în pag. a 4-a)

In pagina a 3-a:

La adunările generale ale cooperativelor

Dezbateri ample, soluții practice pentru creșterea producțiilor și veniturilor

1972 — SALT CALITATIV ÎN AGRICULTURA VÎLCEANĂ

Ing. Marin BĂLAN

director general
al Direcției generale
județene Vilcea
pentru agricultură,
industrie alimentară
și ape

În cursul actualului cincinal, agricultura județului Vilcea va cunoaște o dezvoltare în ritmuri înalte, mult superioare anilor precedenți. O trăsătură caracteristică a actualei etape a agriculturii de la noi o constituie ampla mobilizare și punere în valoare a tuturor resurselor umane și materiale de care dispunem, pentru creșterea rapidă, de la an la an, a producției agricole, vegetale și animale. Corespunzător condițiilor naturale specifice, în agricultura locală se vor dezvolta mai ales producția de fructe și struguri, efectivele de animale și producția acestora — ramuri care găsesc cele mai favorabile condiții în zona colinară și de munte în care se situează județul nostru.

Anul 1972 am putea spune că este hotărîtor pentru dezvoltarea în cincinal a agriculturii vilcene. Bunăoară, producția globală agricolă va fi în acest an aproape dublă față de cea realizată în anul precedent. Pentru a atinge această sarcină va trebui ca în fiecare sector, în fiecare unitate producția și munca să se organizeze sub auspiciile celei mai înalte responsabilități. În acest context, noi am considerat că o cale de sporire considerabilă a eficienței economice este aceea de a aplica cât mai judicioasă a măsurilor recomandate de conducerea de partid pentru cointeresarea cooperativitorilor. La noi în Vilcea, anul trecut nu s-a prea aplicat sistemul de retribuire a muncii în acord global în cooperativele agricole.

În acest an vom folosi însă din plin această pîrghie în ridicarea productivității muncii oamenilor și a potențialului de producție. Stăruim să introducem acordul global în toate cooperativele agricole din județ, la cât mai multe culturi și în fiecare fermă zootehnică. Pînă acum, în multe cooperative au avut loc adunările generale de dări de seamă. În toate aceste adunări, cooperativorii au hotărît să muncească după sistemul respectiv de remunerație care este deosebit de avantajos pentru ei.

Pentru a avea un succes deplin în această acțiune am desfășurat, din vreme, o amplă muncă politico-organizatorică. Întregul activ al direcției generale agricole județene desfășoară în toate unitățile, în masa cooperativitorilor, o susținută muncă de lămurire, de explicare a avantajelor, metodologiei și particularităților retribuiri în acordul global. Mai întîi am instruit, la reședința de județ, pe toți inginerii și tehnicienii agronomi. Aceștia organizează

(Continuare în pag. a 8-a)

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică, editat sub egida Ministerului Agriculturii Industrii Alimentare și Apelor și a Uniunii Sindicatelor pe ramură.

Nr. 4 (468)

Joi, 27 ianuarie 1972

SUMAR

- Sămînța — izvorul recoltelor: RĂSPUND CERSETĂTORII DE LA FUNDULEA (pag. 4)
- NISIPURILE, LA CEASUL MARILOR TRANSFORMĂRI (pag. 5)
- POTENȚE NOI — UNEI BOGĂȚII NATURALE: PAJIȘTILE (pag. 6)
- Ancheta noastră: CUM VĂ PREOCUPAȚI DE MECANIZAREA LUCRĂRILOR ÎN ZOOTEHNIE? (pag. 7)
- În I.A.S.: REZERVE DE REDUCERE A CHELTUIELILOR LA 1000 LEI PRODUCȚIE-MARFĂ (pag. 8)
- CE ÎNTREPRINDEȚI PENTRU REDUCEREA EFORTULUI VALUTAR DESTINAT ASIGURĂRII UTILAJELOR? (pag. 9)
- În dezbateri: PROIECTUL LEGII PRIVIND GOSPODĂRIA APELOR ÎN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA (pag. 10)
- În dezbateri publică: PROIECTUL LEGII PRIVIND GOSPODĂRIEA PĂDURILOR ADMINISTRATE DE COMITETELE EXECUTIVE ALE CONSILIILOR POPULARE COMUNALE (pag. 11)
- ACTIVITATEA SINDICALĂ (pag. 12)
- Acțiunea de reciclare a cunoștințelor pentru specialiști din I.A.S.: MOMENT INAUGURAL (pag. 13)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Ing. Marin CĂPISIZU; Dr. ing. Octavian CĂRARE; Ing. Vasile CIAUȘU, (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Gheorghe MOLDOVAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Dr. ing. Mircea MOȚOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al A.S.A.S.; Ing. Lucian ROSCA; Ing. Mihai SEMENESCU; Anton STOIANOVICI; Ing. Nicolae STOICA; Prof. dr. doc. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al A.S.A.S.; Conf. ing. Vasile TEMISAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr. 1 Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul Litografic „Casa Științei”.

40.000

BLOC-NOTES

INFIINȚAREA MINISTERULUI ECONOMIEI FORESTIERE ȘI MATERIALELOR DE CONSTRUCȚII

Prin decret al Consiliului de Stat a fost înființat Ministerul Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții, prin fuziunea Ministerului Industrii Lemnului, Ministerului Industrii Materialelor de Construcții și Departamentului Silviculturii din cadrul Ministerului Agriculturii, Industrii Alimentare, Silviculturii și Apelor.

Printr-un alt decret, tovarășul Vasile Patilincă a fost numit în funcția de ministru al economiei forestiere și materialelor de construcții, iar tovarășul Mihai Suder a fost numit ministru secretar de stat la același minister.

PLENARA CONSILIULUI NAȚIONAL AL INGINERILOR ȘI TEHNICIENILOR

Luni 24 ianuarie a.e., a avut loc Plenara Consiliului Național al Inginerilor și Tehnicienilor.

La lucrări au participat tovarășii Virgil Trofin, membru al Comitetului Executiv al Prezidiului permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România și Pavel Ștefan, secretar al Consiliului Central al U.G.S.R.

Cu acest prilej s-a analizat activitatea desfășurată de Consiliul Național al Inginerilor și Tehnicienilor pe anul 1971 și sarcinile ce revin cadrelor tehnice, comisiilor inginerilor și tehnicienilor pentru realizarea prevederilor planului de stat pe anul 1972, stabilindu-se măsuri pentru continuarea îmbunătățirii a activității cadrelor tehnice.

Plenara a adoptat, de asemenea, proiectul de statut al Consiliului Național al Inginerilor și Tehnicienilor care urmează să fie publicat în presă și supus discuției publice, în vederea adoptării lui de către apropiata Conferință națională a inginerilor și tehnicienilor.

În încheierea lucrărilor a luat cuvântul tovarășul Virgil Trofin.

Intr-o atmosferă de puternic entuziasm, Plenara a adoptat textul unei telegrame adresată Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu.

CURSURI DE INSTRUIRE PENTRU PREȘEDINȚII AI COMITETELOR SINDICALE

Luni, 24 ianuarie, la Academia „Ștefan Gheorghiu” din Capitală au început cursurile de instruire pentru președinții ai comitetelor sindicatelor din

întreprinderi agricole de stat și stațiuni pentru mecanizarea agriculturii. În cele 12 zile cit vor dura cursurile, celor peste 100 de președinți de comitete ale sindicatelor din sectoarele amintite le vor fi prezentate expuneri pe teme privind politica internă și externă a partidului și statului nostru, precum și o seamă de aspecte referitoare la activitatea pe care sindicatele trebuie să o desfășoare pe tărîm economic, social-politic și cultural-educativ.

OLIMPIADA MECANIZATORILOR

De curînd, la Casa agronomului din Timișoara s-a desfășurat faza județeană a concursului profesional intitulat „Olimpiada mecanizatorilor”, aflat anul acesta la a patra ediție. În urma unei aprige dispute, din cei 135 de participanți, mecanici agricoli din S.M.A. și I.A.S., trei au eucerit dreptul de a concura și în faza următoare, pe țară. Numele lor, în ordinea locurilor ocupate: Vasile Arnăuță de la S.M.A. Jebel, Iosif Szanta de la S.M.A. Bethausen și Alexandru Dănilă de la S.M.A. Peciu Nou. De remarcat că, toți participanții la faza județeană au beneficiat, ca premiu special, de o excursie colectivă la București și Brașov, care a inclus în programul său și vizitarea Uzinelor „Semănătoarea” și „Tractorul”.

Între 20 și 23 ianuarie, la Casa agronomului a județului Bihor, situată în comuna Diosig, au avut loc consfătuirea anuală a mecanizatorilor bihoreni și etapa județeană a Olimpiadei profesionale. Organizatorii — comitetul județean Bihor al U.T.C., Consiliul județean al sindicatelor și Întreprinderea pentru mecanizarea agriculturii — au invitat peste 150 de mecanizatori din 30 de S.M.A., 3 I.A.S. și Stațiunea experimentală Oradea.

Vineri dimineața, la S.M.A. Săcueni a fost programată proba practică din cadrul Olimpiadei, la care se calificaseră cite 2 mecanizatori din fiecare unitate.

Sîmbătă, la Casa agronomului a avut loc un schimb de experiență privind exploatarea rațională a parcului de mașini și tractoare și proiecția unor filme documentare privitoare la circulație, respectarea normelor de protecția muncii, igiena alimentară.

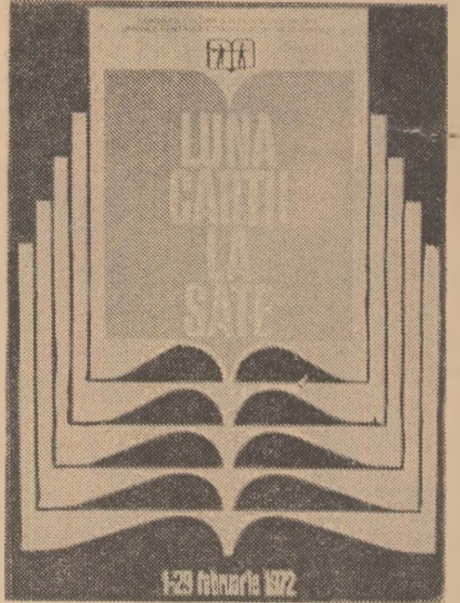
Duminică, s-a desfășurat proba teoretică a Olimpiadei mecanizatorilor la care au participat 10 concurenți calificați la etapa practică. Pe locul I s-a clasat mecanizatorul Nicolae Bart, de la S.M.A. Vadul Crișului, iar pe locul al doilea Petru Cătană de la aceeași unitate. Locul al treilea a revenit lui Ioan Mutaffoff de la S.M.A. Oșorhei. (Ing. Grigore TURTUREANU, directorul Casei agronomului a județului Bihor).

Februarie 1972

„Luna cărții la sate”

Cea de-a douăsprezecea ediție a „Lunii cărții la sate”, manifestare de mari proporții, devenită de-acum tradițională, se va desfășura anul acesta sub deviza „cărți pentru toți”, lansată de UNESCO cu ocazia declarării anului 1972 drept „An internațional al cărții”.

Avînd ca îndreptar prețioasele indicații ale Plenarei C.C. al P.C.R. din 3-5 noiembrie 1971, manifestările organizate cu acest prilej vor urmări ridicarea nivelului general de cunoștințe marxist-leniniste ale maselor de oameni ai muncii de la sate, educarea tărîmii muncitoare, și îndeosebi a tineretului, în spi-

ritul dragostei față de muncă, față de patria noastră socialistă, al umanismului și prieteniei cu toate popoarele iubitoare de pace.

Aniversarea a 10 ani de la încheierea cooperativizării agriculturii în țara noastră va constitui, de asemenea, un prilej de intensificare a acțiunilor de popularizare și difuzare a literaturii agricole și în primul rînd a literaturii care tratează direct problemele legate de creșterea producției agricole, de dezvoltarea și consolidarea economică a cooperativelor agricole.

În cadrul „Lunii cărții la sate” se vor iniția următoarele acțiuni: 1-10 februarie — „Decada cărții social-politice”; 11-20 februarie „Decada literaturii contemporane”; 21-29 februarie „Zilele cărții agricole”.

DIALOG CU CITITORII

Înainte de a ne referi la corespondența din această primă lună a anului, vom reveni puțin la chestionarul adresat cititorilor noștri (publicat de revista „AGRICULTURA” în luna decembrie 1971), mai bine-zis la unele răspunsuri primite la redacție.

Așa cum subliniam și în dialogul trecut, sondajul acesta ne-a întărit convingerea despre utilitatea unor acțiuni întreprinse în ultimul timp, îndeosebi în ceea ce privește tratarea anumitor probleme în cadrul unor rubrici permanente. Bineînțeles, această practică ne-a impus o muncă mai organizată, desfășurată în perspectivă, fapt ce a asigurat o folosire rațională a spațiului grafic. Vrem să asigurăm pe cei ce ne-au propus noi rubrici, ca cele pentru mecanizare și chimizare, că le vom da curs chiar din luna viitoare; pentru susținerea lor așteptăm materiale și din partea dv., stimăți cititori. În legătură cu aceasta, este interesant să arătăm că Institutul de cercetări pentru legumicultură și floricultură de la Vidra s-a și oferit să colaboreze permanent cu redacția noastră în susținerea rubricilor „Noutăți științifice” și „Agenda fitosanitară”, propunîndu-ne în acest scop și un plan de articole care se referă la culturile de seră. Această idee ar putea trezi interesul cercetătorilor și de la alte institute și stațiuni experimentale.

Tov. Marian Marinescu, inginer șef la C.A.P. Cioflăceni, județul Ilfov, ing. Eduard Loghin, șef de fermă la C.A.P. Răucești, județul Neamț și alții au făcut unele observații atît în ce privește tematica revistei, cit și a conținutului ei. Și, trebuie să recunoaștem, multe din propunerile dv. sînt foarte judicioase. De altfel, ele coincid și cu preocupările noastre, în sensul de a avea întotdeauna în vedere profilul revistei „AGRICULTURA”; ce scriem, cum scriem și pentru cine scriem — sînt cuvinte de ordine pentru întregul colectiv redacțional.

În această lună, ținînd seama de sarcinile agriculturii pe anul 1972, de necesitatea generalizării sistemului de organizare și retribuire a muncii cooperativilor în acord global, am publicat o suită de articole de metodologie, ca și de experiență și analiză, tocmai pentru a ne îndeplini rolul de promotor al noului prin mijloacele cele mai adecvate. Amintim că vom continua această acțiune și în februarie, lună în care vor continua adunările generale ale Cooperativelor și va avea loc Congresul Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.

Din scrisorile sosite în luna ianuarie, am reținut cîteva care vizează unele probleme actuale și de interes general. Iată, de exemplu, ce ne relatează tov. Gheorghe Popescu, tehnician agronom la C.A.P. Cioranii de Jos, județul Prahova. Cooperativa de aici are o suprafață de aproape 1000 ha pe care bîlțește apa din anul 1969. Dar, în tot acest răstimp, nu s-a întreprins nimic pentru ca acest teren să fie redat agriculturii. În schimb, tot din anul 1969, Direcția agricolă județeană a mîrit planul cooperativei pentru orez, cultură care-și avea parcelele amenajate pe locurile inundate. Au fost amenajate noi suprafețe de teren pentru cultura orezului; cu toate investițiile făcute, anul trecut nu s-a obținut decît... papură. Desigur, este o problemă de gospodărire în primul rînd, dar și de planificare, asupra căreia trebuie să mediteze și să acționeze, în consecință, atît consiliul de conducere al cooperativei, cit și specialiștii de la organele agricole județene.

O chestiune tot de planificare ne sesizează și mecanizatorii secției nr. 6 — Cotești a S.M.A. Cimpineanca, județul Vrancea. În cursul anului trecut, conducerea stațiunii a modificat planul de lucrări al secției amintite, fără a stabili și eventualii beneficiari din afara cooperativei agricole. La o recentă analiză a activității din S.M.A. pe anul 1971, a reieșit că secția citată, deși a depășit planul inițial, ea a rămas totuși în restanță în ce privește realizarea planului majorat de lucrări. Fără îndoială, dacă conducerea stațiunii nu se rezuma în înminarea cifrelor de plan, ci ar fi ajutat efectiv secția respectivă, poate că situația ar fi fost alta. Este momentul ca cel puțin acum să se tragă învățăminte pentru anul în curs.

Din scrisoarea primită de la economistul Lucian Crișu, șef contabil la C.A.P. Lețcani, județul Iași, am desprins o propunere interesantă pe linia îmbunătățirii activității economice din cooperativele agricole. Pornind de la deficiențele existente în ceea ce privește relațiile dintre serviciul de contabilitate al cooperativei și economiștii de la fermele de producție, corespondentul nostru opinează pentru introducerea funcției de economist șef, care ar asigura o îndrumare mai bună a întregii activități și o colaborare mai strînsă între toate verigile unității. Vom înainta forurilor în drept această propunere pentru a fi analizată. Așteptăm să ne mai scrieți, tovarășe Crișu.

În încheiere, cîteva rînduri pentru o pasionată apicultură — Victoria V. Murmurache din comuna Manoleasa, județul Botoșani. Avciînd interesul manifestat de dv., ca și de alți tineri care vor să se dedice profesiei de apicultor, ne-am adresat Asociației crescătorilor de albine, care ne-a asigurat că ne va furniza în curînd un răspuns detaliat în legătură cu modalitatea realizării dorinței exprimate în scrisoarea trimisă redacției. Urmăriți, deci, cu regularitate revista „AGRICULTURA”.

Ing. Vasile CIAUȘU

La adunările generale ale cooperativelor

DEZBATERI AMPLU, SOLUȚII PRACTICE PENTRU CREȘTEREA PRODUCȚIILOR ȘI VENITURILOR

În întreaga țară, în cooperativele agricole de producție se desfășoară adunările generale ale cooperativelor, se acționează, pe toate planurile, pentru întinderea celui de al II-lea Congres al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, cu realizări cât mai însemnate pe linia perfecționării organizării muncii, generalizării acordului global, pregătirii condițiilor materiale pentru recolta anului 1972 și a celor privind construcția de noi obiective cu caracter productiv, precum și în domeniul ridicării continue a calificării profesionale, însușirii tehnologiilor de lucru avansate,

toate în scopul obținerii unor producții sporite, vegetale și animale. Participarea largă a cooperativelor la găsirea celor mai eficiente soluții de dezvoltare economică, de creștere a producțiilor și veniturilor cooperativelor agricole, a bunăstării cooperativelor, atitudinea critică, constructivă, manifestată cu acest prilej oferă garanția ridicării eficienței activității pe trepte superioare, creșterii aportului sectorului cooperatist la tot mai buna aprovizionare a populației și industriei noastre prelucrătoare.

Vot unanim dat generalizării acordului global

Cu maximă exigență și chibzuință, adunarea generală a cooperativelor din Fundulea, județul Ilfov, a dezbătut modul de realizare a sarcinilor de plan pe anul 1971, precum și indicatorii pe anul în curs. Din darea de seamă, cât și din luările de cuvânt s-a desprins cu deosebită claritate faptul că anul trecut, datorită transpunerii în viață a măsurilor cuprinse în Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu din 23 noiembrie 1970 cu privire la îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii, s-a produs un salt calitativ în activitatea cooperativei. Dacă în 1970 valoarea producției globale s-a realizat doar în proporție de 50%, iar veniturile încasate din valorificarea producției-marfă au fost cu 5 milioane de lei mai mici față de prevederi, în 1971, pe baza introducerii acordului global, stabilirii unor sarcini de plan mobilizatoare, defalcate judicios — diferențiate pe ferme, pe formațiuni de muncă, respectiv pe sole sau chiar parcele, în funcție de fertilitatea naturală a terenurilor, de gradul de mecanizare, chimizare și irigare etc. — s-a asigurat o largă participare la muncă a cooperativelor, s-a ridicat responsabilitatea față de rezultatele finale ale muncii. Cointereresarea, echitatea, au determinat oamenii să lucreze cu sîrguință, să respecte cerințele agrotehnice. Drept urmare, de unde în 1970 producția medie de porumb a fost de 1950 kg/ha, în 1971 ea a ajuns la 3450 kg/ha; la grâu, față de 1500 kg/ha s-a ajuns la 2680 kg/ha, iar la sfecla de zahăr, de la 18500 kg/ha recolta a săltat la 26000 kg/ha. Aceste rezultate medii au fost mult depășite de unele formațiuni de muncă. La ferma 1, de exemplu, producția medie de porumb a fost de aproape 4000 kg/ha, iar la ferma nr. 2, producția de sfeclă de zahăr a ajuns la 32000 kg la hectar.

a muncii variind între 250—260 lei pentru fiecare tonă de produs obținută pînă la nivelul producției planificate (pentru care plata s-a făcut în bani). Din producția obținută peste plan, cooperativelor și mecanizatorilor acordanți le-a revenit 60% din producția suplimentară (din care 50% în bani și 50% în produse).

Corespunzător cu creșterea producțiilor au sporit veniturile cooperativei și implicit veniturile cooperativelor. De exemplu, cooperatoarea Alexandra Vasile a lucrat în acord global o suprafață de 2,8 ha cu porumb, avînd o sarcină de plan de 3570 kg/ha. Tariful pe tona de produse obținute a fost stabilit la 250 lei. Potrivit planului, ea urma să primească ca retribuție 2499 lei. În realitate, ea a realizat o producție medie de 4711 kg la hectar. Ca urmare, pe lângă cei 2499 lei cuveniiți pentru realizarea producției planificate, a mai primit pentru producția realizată peste plan, 959 de lei și 959 kg de porumb.

Pe baza experienței acumulate, adunarea generală

Grijă sporită pentru gospodărirea averii obștești

Recent, adunarea generală a cooperativelor din satul Olarii Vechi, comuna Gherghița, județul Prahova, a analizat în spirit critic și autocritic rezultatele obținute anul trecut, a dezbătut aprofundat prevederile planului de producție și financiar pe anul în curs și a stabilit măsuri concrete, menite să determine o mai deplină valorificare a rezervelor de creștere a producției vegetale și animale, o mai bună gospodărire a averii obștești, în interesul creșterii puterii economice a unității și a bunăstării cooperativelor. Cuvîntul fiecărui participant la dezbateri a fost pătruns de înalta responsabilitate față de bunul mers al treburilor. Ei au criticat, pe drept, pe acei care n-au gospodărit cu grijă fondurile bănești, mijloacele me-

a cooperativelor de la Fundulea a hotărît ca, în 1972, întreaga suprafață cultivată să fie lucrată în acord global individual. Aceasta deoarece în 1971, pe suprafața care s-a lucrat în acord global pe echipă, producțiile au fost mai mici cu 400—500 kg/ha de porumb, 500—600 kg/ha la floarea-soarelui și 5000—10000 kg/ha la sfecla de zahăr. Pentru creșterea eficienței acordului global, sarcinile de producție vor fi defalcate diferențiat pe cooperatori, pe sole și parcele, ținîndu-se seama de condițiile specifice existente. Astfel, realizarea și depășirea sarcinilor vor reflecta efortul real al fiecăruia. „Muncind în acord global, spunea cooperativul Dumitru Petrașche, în adunarea generală, cel ce lucrează cu tragere de inimă, cel ce va face toate lucrările la vreme, de calitate, va avea numai de cîștigat”. Este o idee împărtășită de întreaga obște a cooperativelor.

Forumul cooperativelor din Fundulea a hotărît, în unanimitate, generalizarea acordului global individual. Totodată, cooperativii din Fundulea au răspuns chemării lansate de cei din Gurbănești, angajîndu-se ca, pe baza depășirii producțiilor medii la hectar, să livreze suplimentar, la fondul de stat, circa 900 tone de grâu, 640 tone de porumb și 500 tone de sfeclă de zahăr.

Eugeniu GORCEA

CRONICA VIETII ȘTIINȚIFICE

INFIINȚAREA UNEI STAȚIUNI AGRICOLE EXPERIMENTALE LA DRĂGĂNEȘTI-VLAȘCA

Printr-o Hotărîre recentă a Consiliului de Miniștri s-a înființat o nouă stațiune agricolă experimentală, cu sediul în comuna Drăgănești-Vlașca, care aparține Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice de la Fundulea. Stațiunea are ca sarcină studiarea tehnologiilor de cultură specifice diferitelor tipuri de sol din zona agricolă a Teleormanului, să stabilească cele mai adecvate soiuri în condițiile locale și să producă sămînță în valoare biologică ridicată pentru unitățile agricole din această parte a țării.

Noua unitate se alătură celor 37 de stațiuni agricole experimentale ale institutului de cercetări ce aparțin Academiei de Științe Agricole și Silvicultură. Prin activitatea lor, aceste stațiuni contribuie la introducerea în producție a rezultatelor cercetărilor științifice, producerea de semințe selecționate din soiuri valoroase, îmbunătățirea raselor de animale și stabilirea tehnologiilor moderne de cultură a plantelor agricole și de creștere a animalelor, în vederea sporirii producției.

ȘEDINȚA LĂRGITĂ A SECȚIEI DE HORTIVITICULTURĂ

Vinerea trecută a avut loc ședința secției de hortiviticultură și tehnologia produselor agricole a A.S.A.S.

A fost o ședință largită prin participarea unor reprezentanți ai centralelor de producție, ai agriculturii de stat și ai direcțiilor de specialitate din ministerul de resort, inspectoratul pentru controlul calității semințelor și materialului săditor, alături de cadre didactice din învățămîntul superior agronomic.

Secția s-a reunit pentru a aviza tehnologiile de producere a materialului săditor pomiviticol. Dezbaterile care au avut loc au confirmat valoarea lucrărilor de pregătire a tehnologiilor amintite executate de institutele de specialitate ale Academiei. Acum, ele devin obligatorii, căpătînd putere de lege, potrivit noii legislații a producerii și utilizării semințelor și materialului săditor.

Este semnificativă participarea tot mai substanțială a forurilor noastre științifice, în speță Academia de Științe Agricole și Silvicultură, la elaborarea și transpunerea în practică a politicii economice a statului.

CALIFICAREA CERCETĂTORILOR

Activitatea științifică în cadrul A.S.A.S. este îmbinată cu cea de organizare a ridicării calificării cercetătorilor pe calea obținerii titlului de doctor. În anul trecut au avut loc examene și colocvii de admitere pentru 16 specialități, imbrățișînd, practic, toate domeniile agriculturii și silviculturii. În urma acestor probe au fost admiși 61 de doctoranzi. Alți 17 cercetători care aspiră la titlul de doctor au fost transferați din afară în sistemul A.S.A.S.

În anul 1971 a fost acordat pentru prima oară în țara noastră titlul de doctor în agronomie, în sistemul Academiei.

Pe de altă parte, 146 de tineri din rîndurile personalului auxiliar au fost promovați ca cercetători, în urma unor examene care au confirmat gradul corespunzător de cunoștințe la care au ajuns.

Intr-unul din laboratoarele Institutului pentru cultura cartofului și sfecele de zahăr-Brășov.

tisfăcătoare se datorează faptului că o serie de suprafețe de teren au rămas necarate, peste iarnă, că recepția lucrărilor executate de S.M.A. s-a făcut fără exigența cuvenită față de calitate, că unele mașini au stat neutilizate ori s-au folosit în alte scopuri. S-a relatat, de asemenea, că nu s-au depus suficiente strădăni pentru eliminarea excesului de umiditate, și pentru evitarea unor cheltuieli neeconomice etc.

În cuvîntul său, operatorul însămintător Nicolae Neagu, membru în consiliul de conducere, sublinia necesitatea întăririi disciplinei. „Pentru dezvoltarea cooperativei noastre, cerem consiliului de conducere să-și îmbunătățească în primul rînd el munca și apoi să introducă ordinea necesară în fiecare sector de activitate”.

Asemenea lui Nicolae Neagu, alți membri cooperatori (Vasile Stroie, secretarul organizației de bază, Vasile Irimescu, cooperativ, ing. Constantin Dragoș, președintele consiliului intercooperatist, etc.) au atras atenția asupra modului defectuos în care s-a pregătit producția în acest an. Arătînd că prevederile de plan pe 1972 sînt mari, dar realizabile, ei au insistat asupra perfecționării formelor de retribuție (extinderii acordului global) asupra modernizării în continuare a altor obiective cu caracter productiv și asupra creării din timp a condițiilor materiale pentru îndeplinirea integrală a prevederilor de plan.

Cu multă atenție a fost ascultat cuvîntul lui Stan Alecu, primarul comunei Gherghița, care a vorbit cooperativelor despre sarcinile majore trasate de conducerea de partid și de stat tuturor lucrătorilor satelor la prima Conferință pe țară a secretarilor comitetelor comunale de partid și a președinților consiliilor populare comunale, pentru sporirea producțiilor agricole vegetale și animale. „Hărnicia și puterea de muncă a cooperativelor din Olarii — a arătat vorbitorul — sînt factori care, bine puși în valoare, pot asigura îndeplinirea și depășirea acestor sarcini”.

În urma aprobării planului pe anul 1972, cooperativii din Olarii au răspuns la chemarea cooperativelor din Vadu Săpat, comuna Fintinele, județul Prahova, unitate fruntașă pe județ în anul 1971, angajîndu-se să livreze statului, pe bază de contract, cantități suplimentare de produse.

Ion MANEA

HD 310

în loturile de hibridare — o tehnologie corectă

La hibridul dublu 310 există în mod obișnuit un decalaj de 7-8 zile între formele paterne, hibridul simplu matern emițând stigmatele mai timpuriu. Acest decalaj este, în general, favorabil, deoarece în momentul eliberării polenului linia paternă găsește majoritatea stigmatelor materne deja emise.

Decalajul de 7-8 zile, care de regulă se observă în condiții climatice normale, se poate mări simțitor datorită următoarelor cauze:

- semănatul prea devreme. Ca formă paternă se folosește o linie consangvinizată, care este mai puțin viguroasă decât un hibrid simplu din care cauză reacționează diferit, în comparație cu hibridii, față de condițiile vitrege de creștere și dezvoltare. Prin semănatul prea devreme forma paternă, care este mai pretențioasă la regimul termic în perioada germinării este mult stinjenită în creștere, fapt care duce la întârziere în dezvoltare, respectiv la înflorire, în timp ce forma maternă, care este un hibrid simplu, își desfășoară creșterea și dezvoltarea, oarecum, normal;

- întreținerea defectuoasă a lotului de hibridare. Întârzierea sau efectuarea necorespunzătoare a lucrărilor de întreținere (spargerea crustei, prășitul, cultivatul) produc, prin îmburuienare, o întârziere în vegetație a liniei paterne;

- condiții meteorologice nefavorabile. Temperaturile foarte ridicate și seceta atmosferică produc, de regulă, perturbări grave în apariția stigmatelor și eliberarea polenului. În condiții de arșiță și secetă atmosferică, eliberarea polenului poate fi întârziată față de normal cu 10-20 zile, iar dacă aceste condiții persistă, paniculul și frunzele superioare se usucă. O fecundare insuficientă poate fi cauzată și de o paritate necorespunzătoare a formelor parentale.

Pentru a asigura producerea hibridului dublu 310 în condiții normale recomandăm următoarele:

Semănatul loturilor de hibridare să se facă atunci când în sol, la adâncimea de 10 cm, temperatura a atins 12-14°C și este în creștere. Această temperatură favorizează o creștere și dezvoltare normală a liniei paterne, fapt care duce la o polenizare normală.

Întreținerea culturii să se facă cât mai eficient și la timp.

Unitățile care nu au obținut producții satisfăcătoare, ca urmare a unei fecundări incomplete, să semene formele parentale la paritatea 4:2.

Terenul pe care se amplasează lotul de hibridare trebuie să fie uniform din punct de vedere al reliefului și fertilității solului.

Irigarea se va face cu multă atenție,

LUCERNA

înfloritul poate fi dirijat

Rezultatele experimentale și verificările din producție au dus la concluzia că lucerna cultivată pentru sămânță dă producții mai mari și mai constante atunci când este însămânțată în rinduri rare, la 60-70 cm distanță. Semănatul în benzi, înțelegând prin aceasta două rinduri la 15 cm iar între benzi 60-70 cm, dă aceleași rezultate ca și cel în rinduri simple, la 60-70 cm distanță.

Norma de însămânțare este de 8-10

polenizate iar din cauza excesului de apă plantele cad și încep să prolifereze.

Cele mai favorabile condiții se întrucesc atunci când în perioada înfloritului este secetă atmosferică, dar plantele dispun de rezerve suficiente de apă înmagazinate în sol. Fiecare cultivator știe când începe și când se termină înfloritul lucernei în localitatea respectivă și, în funcție de această dată, se lasă prima sau a doua coasă.

Cunoscând deci perioadele în care condițiile climatice sînt cele mai favorabile, înfloritul lucernei poate fi dirijat în așa fel încît să corespundă acestor perioade. În Dobrogea, în mod normal, înfloritul coasei întii începe la începutul lunii mai și durează 25-30 de zile. Dacă prima coasă este recoltată la imbobocitul deplin, înfloritul plantelor la coasa a doua începe în a doua jumătate sau către sfîrșitul lunii iunie și durează 20-25 de zile.

În culturile neirigate pentru sămînță, în Dobrogea se lasă de obicei prima coasă. Chiar dacă cele mai bune condiții pentru înflorit ar fi întrunite mai tirziu, este riscont să se lase coasa a doua, deoarece datorită secetei din sol, creșterea plantelor și înfloritul ar putea să fie anormale.

În culturile irigate, unde nu mai există acest pericol, înfloritul lucernei poate fi dirijat astfel încît să poată corespunde cu perioada în care condițiile climatice sînt optime.

În podișul Moldovei, înfloritul lucernei începe mai tirziu și anume la mijlocul lunii mai. În anii cu precipitații normale, cînd se înregistrează precipitații în lunile mai-iunie, care asigură dezvoltarea otavei, ca și pe terenurile situate pe văi, pe luncile rîurilor, pentru sămînță se rezervă coasa a doua, prima coasă fiind recoltată foarte timpuriu, la imbobocire.

Dar chiar și în această zonă a țării, în anii mai secetoși ca și pe anumite soluri mai uscate, pe pantele cu expoziție sudică, unde pămîntul este mai uscat și nu reține apa, unde nu există condiții de irigare, sămînța se asigură din coasa întii.

În concluzie, stabilirea coasei întii sau a doua, pentru sămînță cade în sarcina inginerilor din unitățile agricole producătoare, pentru că numai ei cunosc cel mai bine condițiile climatice locale și mersul vegetației în funcție de aceste condiții.

SĂMÎNȚA — IZVORUL RECOLTELOR

Pe urmele articolelor publicate

RĂSPUND CERCETĂTORII DE LA FUNDULEA

Discuțiile organizate de revista „Agricultura”, pe tema producerii de sămînță, în două din județele țării care au obținut rezultate superioare în această sferă de activitate — Constanța și Iași — au ridicat și unele probleme legate de tehnologia culturilor, încă insuficient cunoscute (vezi „Agricultura” 45/11 noiembrie 1971 și 49/9 decembrie 1971). Pentru elucidarea lor, ne-am adresat Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice — Fundulea.

respectînd cerințele maxime ale porumbului față de apă (10 zile înainte apariției paniculului și circa 10 zile după fecundare). Nu se va iriga în timpul înfloritului.

Respectarea strictă a tehnologiei culturii duce la obținerea unor producții ridicate, fapt confirmat de rezultatele de la I.C.C.P.T.-Fundulea și de la stațiunile experimentale Caracal și Brăila, care au realizat anul trecut o producție medie de aproape 4000 kg de boabe de pe fiecare hectar de lot de hibridare HD 310.

kg/ha. În cazul folosirii sămînțelor SPC-6 adaptate pentru lucernă, norma de însămînțare poate fi redusă la 5-6 kg/ha.

Stabilirea lucernei care trebuie lăsată pentru sămînță, coasa întii sau a doua, atît pe loturile semincere irigate cît și în cultura neirigată, se face în funcție de condițiile climatice ale zonei. Scopul principal este de a dirija înfloritul lucernei într-o perioadă caldă și secetoasă. Atunci cînd în timpul înfloritului survin ploii îndelungate, vînturi puternice și scăderi de temperatură, activitatea insectelor polenizatoare este perturbată, florile nu sînt

acel scop, centrele, împreună cu conducerea cooperativelor, cu inginerul șef și șeful de fermă vor stabili cooperatorii permanenți și sezonieri cu care se încheie neîntîrziat fișele „angajament” de aplicare a acordului global.

Apare, deci, limpede că, în noua formă organizatorică, obligația centrului de producere și valorificare a legumelor și fructelor, care reprezintă statul, este de a se integra cu unitatea de producție, pe bază de relații economice, cu același scop unitar: să obțină un anumit fond de marfă și valorificarea lui superioară.

În cadrul activității de valorificare, centrul are sarcina de a prelua întreaga producție marfă de la fermele din zona deservită, precum și cantitățile disponibile ce se realizează la celelalte cooperative agricole, pe loturile personale ale membrilor cooperativi și la alți producători.

Nu trebuie să se uite că în țara noastră în ultima vreme a luat o considerabilă dezvoltare industria de conserve. Materia primă necesară acesteia trebuie asigurată în raport direct cu capacitatea de prelucrare a fabricilor, cu cerințele unor tehnologii de prelucrare din ce în ce mai moderne. Întregul fond de marfă necesar va fi asigurat de centrele teritoriale care intră în relații de planificare cu fabricile de conserve, sub îndrumarea directă a întreprinderii județene, căreia îi sînt subordonate atît fabricile cît și centrele.

Unele deficiențe manifestate în anul trecut în această direcție impun respectarea anumitor cerințe. Astfel, foarte importantă este stabilirea de către fabrică a necesarului de legume și fructe pentru fiecare sortiment de conserve, în funcție de capacitățile de fabricație și de contractele pe care le stabilește cu beneficiarii, iar de către întreprindere, prin planul centrelor, a cantității de materie primă, pe proveniențe și mod de asigurare. Întocmind programe concrete pentru folosirea la maximum a capacităților de fabricație pe tot timpul anului, fabricile vor hotărî, în acest scop, anumite materii prime „tampon”, care să fie prelucrate în perioadele cînd nu se asigură producții din cîmp. Pe baza necesarului de legume, dintr-un sor-

care unitate, verificarea modului în care se asigură condițiile materiale pentru achitarea obligațiilor contractuale: se amplasează suprafețele a căror producție va fi contractată în exclusivitate pentru asigurarea fondului centralizat al statului, se stabilesc sortimentul și numărul de culturi, perioadele în care trebuie obținute recoltele etc. Tot acum se precizează condițiile de calitate, prețurile de vînzare, necesarul de ambalaje. Foarte importantă este stabilirea forței de muncă necesare, verificîndu-se modul de asigurare, numeric și chiar nominal pentru personalul permanent și sezonier. Cu această ocazie se stabilește și partea de contribuție a centrului la realizarea producției în fermele specializate: producerea și livrarea răsadului repicat, în cantitățile și sortimentele și la termenele stabilite, aplicarea — contra cost — a tratamentelor fitosanitare și de erbicidare, contractarea și valorificarea întregii producții marfă a fermelor specializate din zona proprie și folosirea ei potrivit însușirilor naturale și comerciale.

Tot prealabil încheierii contractelor este și întocmirea planului de producție și financiar în unitățile producătoare. Participarea efectivă a centrului teritorial la întocmirea planului de producție din unitățile de pe raza de deservire este obligatorie, intrucît cu această ocazie se verifică cuprinderea în plan a sortimentelor și producțiilor realizate și, ceea ce este cel mai important, baza materială necesară obținerii lor.

Numai după ce s-a întocmit planul de producție, împreună cu unitățile producătoare și se cunosc baza materială, forța de muncă și mașinile necesare, precum și cine răspunde de asigurarea acestora, cum se eșalonează producția etc., se trece la încheierea și semnarea contractului.

La baza relațiilor dintre centrele teritoriale și producători, trebuie să stea indicațiile privind generalizarea sistemului de retribuție a muncii în acord global. În

timent diversificat și a eșalonării propuse de fabrică, centrul are obligația să urmărească însămînțarea și realizarea eșalonată a producției.

Materializarea obiectivelor incluse în planul de producție și în contractele încheiate impune centrelor o activitate permanentă în cîteva direcții bine jalonate: controlul și îndrumarea exigentă a modului cum se îndeplinesc sarcinile de producție și a modului în care se realizează valorificarea; urmărirea folosirii raționale a bazei materiale care s-a asigurat unităților, instruirea operativă a producătorilor, ori de cite ori este nevoie, organizarea unui sistem eficient de informare operativă. În același timp, centrele teritoriale vor ține o strînsă legătură cu primarii și secretarii comitetelor comunale de partid de pe raza unităților pe care le deservesc, precum și cu conducerea consiliilor intercooperatiste, informînd și solicitînd sprijin operativ.

Pentru a-și putea îndeplini sarcinile multiple și complexe și pentru a corespunde rolului de participant activ la realizarea producției horticoale, centrele teritoriale își vor dezvolta — pe măsura dotării lor — o serie de sectoare de activitate productivă. Este vorba, în primul rînd, de sectoarele de producere a răsadului și materialului săditor, care au și început să fie create. În prezent, centrele dispun de 24 ha de sere-înmulțitor și 64 ha de solarii încălzite. Se vor organiza, de asemenea, sectoare de chimizare pentru executarea, contra cost, a fertilizărilor, a tratamentelor fitosanitare și a erbicidărilor, sectoare de mecanizare, sectoare de valorificare (prelucrare, condiționare, industrializare, depozitare).

În această nouă formă de organizare unitară a producției, industrializare și valorificare a legumelor, cartofilor și fructelor, activitatea se poate desfășura în condiții mult îmbunătățite față de trecut. Se deschide astfel cale liberă introducerii tehnologiilor noi, măsurilor de îmbunătățire a cointeresării celor ce lucrează în horticultură și, pe această cale, se asigură creșterea producției și ridicarea eficienței economice în acest important sector de activitate al agriculturii.

PRODUȚIA HORTICOLĂ

(Urmare din pag. 1)

dustriei de conserve și a exportului. Realizarea obiectivelor propuse impune, ca o primă obligație, cunoașterea indicatorilor de plan de către toate unitățile de producție și valorificare a legumelor și fructelor și de către toți lucrătorii din acest sector. Apare deci necesară defalcarea sarcinilor nu numai pe întreprinderi ci și pe oameni, pentru ca fiecare din cei angrenați în această activitate să știe că lucrează și răspunde pentru o anumită parte din plan. Capătă astfel o importanță deosebită evidență a realizării indicatorilor de plan, evidență care trebuie să fie clară, bine precizată pentru fiecare sector de activitate și corelată pe întregul sistem.

Ținînd seama de specificul proceselor tehnologice în acest sector, pentru urmărirea operativă a realizării indicatorilor prevăzuți trebuie ca planul să fie defalcat amănunțit, pe semestre, trimestre, luni, săptămîni, zile și, în anumite situații — în sectorul fabricilor de conserve — chiar pe ore. Numai așa se pot folosi la maximum timpul și momentele optime de desfășurare a acțiunilor caracteristice în horticultură.

Din momentul în care centrele teritoriale cunosc indicatorii de plan primiți de la întreprinderea județeană, integrarea activității lor cu cea a unităților de producție capătă o formă de manifestare concretă: realizarea fondului de marfă necesar.

În această direcție s-au făcut însemnabile progrese, pe plan organizatoric. În timp ce în anii trecuți, contractarea era considerată ca un scop în sine și ea se făcea de cele mai multe ori fără o cunoaștere amănunțită a situației de pe teren, anul acesta încheierea contractelor a devenit actul final al unei complexe activități de analiză.

Încă din toamna anului trecut s-au purtat, în acest sens, discuții premergătoare, direct cu conducerea unităților producătoare. În perioada actuală are loc, în fie-

NISIPURILE LA CEASUL MARILOR TRANSFORMĂRI

ÎNCEPUTURI

Din cele 450 000 de hectare de nisipuri și soluri nisipoase existente în țară, aproximativ 80 000 de hectare se întind între Jiu și Olt. Aici în sudul Olteniei, dezastrelle provocate către mijlocul și sfârșitul veacului trecut de înaintarea invadantă a nisipurilor — puse în mișcare din cauza exploatării rapace a vechilor păduri naturale — au fost cele mai mari. Tot aici au apărut însă și primele preocupări de îmblinzire a nisipurilor. Silvicultorii, ale căror merite sînt incontestabile, le-au forțat să se fixeze, cu ajutorul pădurilor de salcîm, prezente și azi pe mari întinderi. Viticultorii au demonstrat încă în 1889, în plantația experimentală de la Dăbuleni, posibilitatea cultivării viței de vie altoite pe nisipuri, unde scapă de filoxeră. A fost actul de naștere al viilor nobile și indigene create ulterior la Sadova, Bechet etc.

Alte încercări organizate de utilizare a nisipurilor în scopuri agricole nu s-au mai făcut decît cu totul izolat, iar soluțiile propuse, unilaterale, erau greu, dacă nu imposibil de generalizat în condițiile agriculturii parcelare, fărîmiate. Nisipurile, mai mult sau mai puțin sofisticate, au continuat să rămînă, o lungă perioadă, un balast pentru economia țării. În anii noștri, însă, transformarea socialistă a agriculturii a deschis noi perspective de utilizare a acestei categorii de terenuri. Dispunînd de alte mijloace de investigație și cu alte perspective de valorificare a rezultatelor, cercetările pe nisipuri au căpătat în ultimele două decenii un caracter din ce în ce mai sistematic.

TÎMBUREȘTI — O PRIMĂ ETAPĂ

Zona centrală a nisipurilor din stînga Jiului a devenit — din 1955 — obiectul de studiu al unui mînunchi de cadre didactice din învățămîntul superior agronomic craiovean. Ei au demonstrat, cu sprijinul unităților agricole de stat din jur, valențele încă necunoscute ale unor terenuri socotite, prea adeseori, improprii pentru o producție agricolă valoroasă. În „oaza” Centrului experimental de la Tîmburești, unde stratul de nisip atinge și chiar depășește 6 m, culturi de mare eficiență economică — vița de vie, piersicul, legumele — se simt „acasă” și asigură producții ridicate.

Cercetările au stabilit pentru condițiile pedoclimatice naturale, speciile și soiurile rezistente (pe primul plan — vița de vie și piersicul), precum și o serie de metode de cultură specifice acestei categorii de nisipuri.

Tehnologiile elaborate la Tîmburești au fost însușite de unitățile din jur și vor continua să-și găsească aplicabilitatea — cu îmbunătățirile ce se vor mai aduce pe parcurs și îmbogățite cu datele obținute în ultimii trei ani și în sistemul irigat — peste tot unde nisipurile vor fi exploatare în condiții asemănătoare.

TRIUNGHIIUL SADOVA-BECHET- CORABIA

Inregistrările de la Bechet sînt concludente; în șapte luni din an — aprilie-octombrie — temperaturile medii se situează peste 12° C, iar în cinci luni (mai-septembrie) chiar peste 17,7° C. Suma orelor de insolație efectivă atinge, și ea, recordul pe țară: 1 500—1 800 de ore în timpul perioadei de vegetație a viței de vie, de pildă. Iată, deci, că în această parte a țării se poate realiza cu ușurință o deosebit de valoroasă condiție: timpurierea. Aci se pot obține, și s-au obținut, cele mai timpurii producții de cartof, aici se culeg primii struguri de masă și primele piersici. Lipsesc însă precipitațiile. Irigațiile permit însă azi suplinirea elementului respectiv.

Acest lucru a determinat, de altfel, trecerea la o etapă nouă, superioară, a acțiunilor de punere în valoare a ni-

Recent, la Craiova, într-un amplu colocviu al oamenilor de știință și al practicienilor cu experiență, au fost riguros examinate și apoi definitivate principalele jaloane ale unei activități ridicate în țara noastră la rangul problemelor de stat — valorificarea nisipurilor. Soluția aleasă ca prioritară: practicarea culturilor hortiviticole.

Prezentînd principalele concluzii ale discuției organizate de Secția de horticultură și tehnologia produselor agricole din A.S.A.S., în colaborare cu Universitatea din Craiova, revista noastră își propune să înfățișeze, totodată, cititorilor săi, cadrul general al acțiunilor care vor transforma, în curînd, nisipurile Olteniei într-o adevărată grădină.

sipurilor din țara noastră — prin lucrări de irigare. Triunghiul Sadova-Bechet-Corabia este un început. Se materializează, în perimetrul circumscris de aceste localități, pe o suprafață de peste 79 000 de hectare, în cuprinsul județelor Dolj și Olt, cîteva din principalele directive ale Congresului al X-lea: atragerea de noi suprafețe în circuitul agricol, valorificarea terenurilor nisipoase, extinderea amenajărilor de irigații.

În acest context, o recuperare cît mai rapidă a sumelor investite este obligatorie. Stabilirea celor mai eficiente metode de exploatare a nisipurilor, în noua ipostază, de terenuri irigate și aplicarea lor imediată în practică, la scara întregului sistem, trebuie să părăsească sfera dezideratelor și să devină instrumente curente de lucru. Acestei nece-

vor hotărî limitele de nivelare, diferențiat, în funcție de orografia terenurilor și de culturile luate în discuție, urmîrindu-se realizarea acțiunii cu cheltuieli minime.

ÎN PERIMETRUL IRIGAT — ÎN PRIMUL RÎND CULTURI HORTIVITICOLE

Argumentele sînt, pe de o parte, de natură economică: vița de vie, pomii roditori, legumele asigură, prin caracterul intensiv al culturii, o rentabilitate ridicată și, ca urmare, o recuperare ra-

VIȚA DE VIE

Struguri de masă (40%) : Perlă de Csaba — 5%, Cardinal — 15%, Afuz-AH (soi conducător) — 66%, Italia — 10%, Soiuri nou — 10%.

Struguri de vin (60%) : Pentru vinuri roșii (40%) : Merlot (soi conducător) — 40%, Sangioveze — 30%, Băbească neagră (auxiliar) — 20% ; Gamay Beaujolais și Gamay Fleaux (ultimul tinctorial, pentru cupaj de vinuri roșii și roze) ; în microculturi — soiul Cabernet Sauvignon — 10% și altele.

Pentru vinuri albe și roze (20%) : Saint Emilion (conducător) — 40%, Roșioară — 30%, Mustoasă de Măderat — 20% ; soiuri de calitate — 10% (Riesling de Rhin).

POMI FRUCTIFERI

Piersic : Cardinal, Jerseyland, Southland (cite 15%), Dixired, Redhaven, Dixigem, Flacăra (cite 10%), Medelleine Pouyet + Springtime, Blazing Gold, Elberta + I. H. Halle (cite 5%).

LEGUME

Tomate timpurii pentru export (30%) : Argeș 1, Argeș 2, Argeș 450, Export II, HC 341, HC 369 ;
Tomate pentru industrializare (30%) : Heinz 1370, VF-145, Niagara 315, Early pack, VF-100 ;
Ardei gras : Export ;
Ardei gogoșar : Urias dulce, Superb ;
Castraveți : Hokus, Pixie, Model, Market moore, Poinset ;
Pepeni verzi : Dr. Mauch, Lovrin 532, Baby sugar ;
Fasole verde : Multima, Procesor ;
Morcov : Scarlet, Nantes, Red Cone, Chantenay ;
Ceapa : Wolska, De Stuttgart ;
Cartofi timpurii : Ostara, Sirtema, Urgenta, Bintje.

sități îi răspund, operativ specialiștii Stațiunii centrale de cercetări pentru ameliorarea nisipurilor — Bechet al cărui teritoriu face parte integrantă din sistemul amintit.

CONTROVERSE ȘI SOLUȚII ÎNTR-O PROBLEMĂ DE PRINCIPIU : NIVELAREA

Investițiile, considerabile, implică nu numai executarea unei vaste rețele de aducțiune și evacuare a apei ci și ample lucrări de nivelare-modelare, într-un cuvînt, intervenții asupra reliefului natural, cu urmări directe, pozitive, asupra evoluției solului și a microclimatului. Prezența dunelor fiind un impediment, nivelarea devine o necesitate absolută. Numai pe această cale se poate asigura un proces continuu de solificare a nisipurilor, la suprafață. Asupra acestui punct nu există divergențe de opinii. Ele au început însă — și s-au manifestat și la Craiova — în momentul precizării cotelor. Trebuie atinsă, peste tot cota 0°? Dacă nu, care sînt limitele maxime? Părerile au diferit în raport cu cultura luată în considerație, dar și cu cerințele economice. Rezoluția adoptată în final a făcut precizările necesare, pe care le transcriem și noi.

Pentru legumicultură trebuie să se realizeze pante uniforme, de 0,5—2 la mie, pe lungimi, unde este posibil, de circa 500 m ; nivelarea de bază se continuă la sfîrșitul primului an de exploatare cu nivelarea de corecție și anual cu nivelări de întreținere.

Pentru culturile de vița de vie și pomii este suficientă o pantă de pînă la 3 la sută, continuă sau în trepte, acolo unde pantele naturale lungi impun acest sistem. În final, specialiștii din unități

pidă a investițiilor. Cultura de vița de vie, de pildă, ridică de 10—20 de ori potențialul economic al nisipurilor, ceea ce justifică cu prisosință cheltuielile de înființare și întreținere a plantațiilor. Dar aceste argumente n-ar putea fi luate în considerație dacă între cerințele biologice ale culturilor respective și condițiile pedoclimatice, nu ar exista o corelare perfectă.

Pe baza studiilor întreprinse, în primul rînd la Stațiunea Bechet în condițiile nisipurilor nivelate-modelate și irigate, s-a optat pentru acele sortimente și soiuri care valorifică superior condițiile naturale și pe cele create de tehnica modernă.

Pentru vița de vie, paleta soiurilor luate în studiu la Călărași-Bechet a fost bogată : un total de 62 de soiuri, dintre cele mai frecvente în podgoriile țării. S-a impus necesitatea cultivării cu precădere a viței de vie pentru struguri de masă. Au fost reținute, ca cele mai valoroase, o serie de soiuri care, chiar în cultură irigată, beneficiază, aici, pe nisipuri, de o maturitate mai precoce decît în oricare altă podgorie. Triunghiul Sadova-Bechet-Călărași va acoperi cerințele pieței cu struguri de masă timp de trei luni — de la 20 iulie la 20 octombrie.

În competiția soiurilor de struguri pentru vin, preferințele „științifice” s-au îndreptat către cele roșii și albe de mare producție și de larg consum. Se menține în sortiment și soiul local Roșioară, cel mai productiv și mai bine adaptat pe nisipuri, dar care la vinificație obligă la cupajare cu alte soiuri albe și negre superioare pentru a se putea obține și tipuri de vinuri roze.

Orientarea producției către diversele soiuri presupune asigurarea corespunzătoare și rapidă a materialului săditor, ceea ce nu este tocmai ușor. În întîmpinarea necesităților, la Stațiunea Bechet s-au pus la punct metode de înmulțire rapidă a unor soiuri valoroase, care vor putea fi astfel livrate producției.

Pentru pomicultura, specifică nisipurilor și condițiilor create de irigare este cultura piersicului. În sistemul de irigație

Sadova-Corabia, el va ocupa în următorii ani circa 2 000 ha. Sortimentul de soiuri a fost stabilit de un mare colectiv de specialiști — din cercetare, învățămînt și producție. El acoperă o perioadă de valorificare de trei luni (12 iunie—15 septembrie). Pomicultorii își îndreaptă atenția și spre precizarea celor mai potrivite soiuri ale altor specii ce vor fi extinse în zonă — vișinul, caisul, prunul timpuriu și, mai ales, nucul.

Legumicultura va cunoaște o mare dezvoltare pe nisipurile irigate — peste 4 000 ha în final — prin extinderea cîtorva culturi de bază : tomate extratimpurii și timpurii pentru export, tomate pentru industrializare, culturi rădăcinoase și bulboase, ardei gras și gogoșar, fasole verde, castraveți și pepeni verzi. O asemenea structură permite practicarea culturilor succesive pe cel puțin 20 la sută din suprafață.

În cazul tomatelor destinate industrializării, s-au ales soiuri adecvate sistemului de cultură prin însămînțarea directă în cîmp. A fost nevoie să se rețină soiurile cu un ritm rapid de creștere în prima parte a perioadei de vegetație, însușire care permite depășirea perioadei critice de la începutul lunii mai, caracterizată în zonă prin frecvente furtuni de nisip.

O cultură nouă, dar careia pe nisipurile irigate ale Olteniei îi oferă condiții excepționale, este cartoful timpuriu. Întrucît prima recoltă se poate obține încă din mai, ca la Bechet, și producțiile se ridică la peste 15 600 kg/ha (epoca I de recoltare — 18 mai) și la 23 400 kg/ha (la epoca a II-a — 28 mai) este firesc interesul pentru realizarea acestei performanțe pe suprafețe cît mai mari.

Evident, indiferent de cultură, recomandările actuale privind soiurile, valabile pentru perioada imediat următoare (1972—1975) nu sînt imuabile. Pe măsură ce în cercetare sau în producție noi soiuri își vor demonstra calitățile pentru cultura pe nisipuri, se vor opera și schimbările necesare.

TEHNOLOGII SPECIFICE

Nivelat, modelat și irigat, nisipul — ca substrat de cultură, își menține o serie de însușiri specifice, mai curînd negative : permeabilitatea mare, sărăcia de substanțe nutritive, mobilitatea, capacitatea de a dezvolta la suprafață temperaturi mari — pînă la 60° etc.

În asemenea situații, metodele clasice de cultură își pierd, în bună parte, valabilitatea, iar o serie de acțiuni căpătă o importanță cu totul specială. Indiferent, de pildă, de plantă, fertilizarea cu îngrășăminte organice și chimice, al căror efect trebuie urmărit pe fiecare parcelă în parte, devine pe nisipuri o condiție absolută a reușitei culturilor. În aceste condiții, cartarea agrochimică este indispensabilă lucrătorilor din unități, căci elementele cunoscute pe solurile zonale sînt insuficiente și incomplete în situația nisipurilor irigate.

Aspecte noi apar și în aplicarea tratamentelor fitosanitare, deoarece condițiile speciale din zonă — temperaturi ridicate, irigare — sînt favorizante pentru o serie de boli și dăunători, iar intensitatea de atac poate crește. Așa cum s-a discutat și la Craiova, devine necesară, astfel, o optimizare a epocilor de aplicare a udărilor, nu numai în funcție de cerințele biologice ale plantelor, ci și în funcție de receptivitatea lor față de boli și dăunători.

Tehnologiile de cultură pentru o plantă sau alta trebuie înscrise între aceste noi coordonate. Acest lucru a urmărit și cercetarea, care a elaborat și pus la dispoziția producției elementele necesare. Au fost astfel definitivate, pentru prima etapă, tehnologiile de cultură pentru vița de vie, piersic și cartof și s-au făcut recomandările necesare pentru legume, ca și pentru o serie de acțiuni generale — fertilizarea, irigarea, combaterea dăunătorilor etc. Bineînțeles, completarea și definitivarea acestor tehnologii se află în centrul preocupărilor oamenilor de știință angrenați în ampla acțiune de punere în valoare a acestei zone.

Munca cercetătorilor și a specialiștilor din producție pentru valorificarea superioară a nisipurilor din țara noastră este în plină desfășurare. Eforturile sînt concentrate acum asupra „triunghiului Sadova-Bechet-Corabia” pentru ca investițiile făcute aici să fie materializate cît mai repede într-o eficiență maximă. Dar, concluziile cercetării și experiența practicienilor angrenați vor avea o largă aplicabilitate în multe alte condiții similare din țară. Îmblinzite prin forța științei și efortul creator al oamenilor, transformate astfel într-o sursă de mari valori materiale, nisipurile Olteniei devin, totodată, o veritabilă școală.

Ing. Sonia DIRADURIAN

Să dăm potențe noi acestei bogății naturale

PAJIȘTILE

În județul Brașov, ca și în alte județe ale țării cu condiții de climă și relief asemănătoare, pășunile și finetele naturale au însemnat din totdeauna principala sursă de furaje fibroase ieftine și de calitate, hrană de bază pentru rumegătoare. Covorul verde al celor peste 170 000 de hectare de pașiști din acest județ reprezintă una din importante sale bogății naturale care, pusă în valoare la potențialul real, își poate aduce o contribuție con-

siderabilă la dezvoltarea continuă a zootehniei, la sporirea efec-tivelor de animale și a producției acestora. De fapt, realitatea confirmă că unitățile agricole de stat și cooperatiste care în ul-timii ani au obținut rezultate remarcabile în creșterea taurinelor și ovinelor își datorează multe din succese grijii manifestate pen-tru ameliorarea, întreținerea și exploatarea rațională a pașiștilor.

De la acțiuni izolate, intimplătoare, la activitate organizată, eficientă

Vizita făcută la Întreprinderea jude-țeană pentru îmbunătățirea și exploatarea pașiștilor, discuția purtată cu **ing. Constantin Tristu**, directorul unității, ne-au implinit și mai mult convingerea că, la fel ca în celelalte sectoare de activitate, atunci când munca este bine organizată, când obiectivele preconizate sînt corelate cu mijloacele de acțiune, rezultatele nu se lasă așteptate. Întreprinderea brașoveană, deși a luat ființă nu prea de mult, la 1 iulie 1970, își face simțită efectiv prezența în agricultura județului. Dincolo de cifre — de loc lipsite de semnificație — am putut urmări o activitate organizată, dirijată prin planuri bine gândite, cîntărită prin rezultate convingătoare.

— Fără să subestimăm nici una din celelalte măsuri — ne spune **ing. Tristu** — consider că lucrarea de bază pe pășune rămîne fertilizarea, aceasta scun-tîndu-se cu rezultate imediate și pe deplin justificate economic. De altfel, sînt convins că nu spun o nouate.

— Să concretizăm lucrurile.

— Da. Întreprinderea noastră își desfășoară activitatea pe circa 30 000 de hectare de pășuni ale consiliilor populare. Fondurile pentru finanțarea lucrărilor sînt constituite din taxele de pășunat și din alocările de la buget. Pe restul suprafețelor, aflate în folosința cooperativelor agricole acordăm asistența tehnică și executăm lucrări pe bază de contract. În anul care s-a încheiat ne-am propus prin plan să fertilizăm 7 200 de hectare cu 3 560 de tone de îngrășăminte chimice, lucrare cu o valoare de 3,9 milioane lei. Cu sprijinul direcției generale județene, am reușit să depășim prevederile, fertilizînd 9 122 de hectare cu 3 915 tone, valoarea lucrărilor ridicîndu-se la 4,2 milioane de lei.

Și rezultatele, într-adevăr, nu s-au lăsat așteptate. Așa cum ne-a arătat directorul întreprinderii, pe toate suprafețele fertilizate sporurile înregistrate la producția de masă verde au fost de la 100% pînă la 300% pe pășunile fertilizate și în anii precedenți. Iată și cîteva exemple care ilustrează cum a sporit producția medie de masă verde: pe pășunea Soarși (412 ha) — de la 8 000 kg la 18 000 kg; pe pășunea Sîmbăta de Sus (100 ha) — de la 3 000 kg la 18 000 kg; pe pășunea Rupea (167 ha) — de la 8 000 kg la 24 000 kg; pe pășunea Vlădeni (243 ha) — de la 5 000 kg la 16 000 kg. Pășunea Rupea, de pildă, la o producție medie de 8 000 kg de masă verde asigură 1 360 U.N. la hectar. După fertilizarea cu 400 kg de azotat de amoniu și 200 kg de superfosfat la hectar, producția medie a sporit la 24 000 kg masă verde, adică 4 200 U.N. la hectar. Socotînd că valoarea lucrărilor efectuate, inclusiv costul îngrășămintelor s-a ridicat la 606 lei la hectar rezultă că prețul de cost al unei unități nutritive a fost de 0,14 lei. Cu un kilogram de azotat de amoniu s-a obținut un spor de 40 kg de iarbă.

Graul viu al cifrelor face inutile comentariile. Am mai aflat la întreprindere că, pe lângă alte lucrări, în anul care a trecut s-au defrișat 3 900 ha. de pașiști față de 3 000 ha cîte erau prevăzute în plan, în zece puncte s-au făcut alimentări cu apă etc.

Întreprinderea și-a propus să sporească în acest an suprafața care urmează a fi fertilizată pînă la 13 000 de hectare cu cîte 100 kg de azot substanță activă la hectar; pe 5 000—6 000 de hectare se va acționa și superfosfat dar...

Cu o floare nu se face primăvară

Pașiștile județului Brașov se întind pe o suprafață de peste 170 000 de hectare, din care circa 70 000 de hectare

sînt finețe. Mai bine de 75% din această suprafață se află în folosința cooperativelor agricole. Și, de ce să nu o spunem, cu excepția unui număr destul de restrîns de unități, majoritatea pășunilor sînt prost întreținute, nu sînt fertilizate și exploatare rațională, dau producții cu mult sub potențialul lor real. Dar nu asupra acestora vrem să ne oprim în primul rînd.

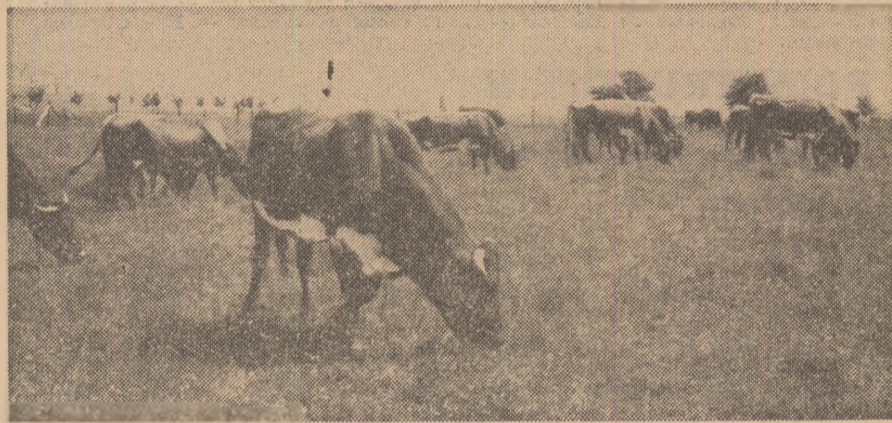
Discuțiile purtate cu **ing. Gheorghe Ionescu**, responsabil cu problemele de bază furajeră în cadrul direcției generale agricole județene, cu unii președinți de cooperative, realizările obținute în anul care a trecut, ne-au demonstrat că, acolo unde se manifestă interes, lucrurile se pot schimba radical. Așa se explică faptul că, față de 1970, în anul care a trecut, aplicarea lucrărilor de ameliorare a pășunilor au sporit considerabil, am putea spune că în unele cazuri s-au dublat ca volum. Din fonduri proprii, de pildă, cooperativele au fertilizat o suprafață de 14 000 de hectare, din care 1 500 de hectare prin tîrlire cu vacile și cu oile. Au mai fost defrișate, de asemenea, peste 3 000 de hectare.

investițiilor în acest domeniu a fost demonstrată practic prin nenumărate exemple.

Un drum care trebuie scurtat: cercetare — producție

La Măgurele, în județul Brașov, își desfășoară activitatea, după cum se știe, una din instituțiile de cercetare ale Academiei de științe agricole și silvice, Stațiunea centrală de cercetări pentru cultura pașiștilor. În discuția purtată cu **ing. Klaus Niedermaier**, directorul stațiunii, am căutat să aflăm cîteva din elementele de bază de care trebuie să se țină seama în acțiunea de ameliorare a pașiștilor.

— Trebuie să recunoaștem, ne-a spus interlocutorul, și afirmația este fundamentată de studii concrete, că din fondul național de 4,2 milioane hectare de pașiști, numai o parte —

Lucrările de ameliorare pe pășunea C.A.P. Șelimbăr, județul Sibiu, au dus la o considerabilă sporire a producției de iarbă și, implicit, a producției de lapte.

Președintele cooperativei agricole din Săcele, **Andrei Balint**, ne spunea că din suprafața de 2 000 de hectare de pășune, 583 de hectare au fost fertilizate cu îngrășăminte chimice, 286 de hectare au fost tîrlite, iar pe mai bine de 100 de hectare s-au efectuat defrișări. Anual cooperativa a cheltuit cel puțin 200 000 de lei pentru ameliorarea pășunilor ceea ce a determinat sporirea producției de iarbă. Ca urmare, producția medie de lapte pe vacă furajată la această unitate s-a ridicat la peste 2 500 litri de lapte. Și la cooperativa agricolă din Șercaia, așa cum arăta președintele său **Mihail Depner**, din cele 875 de hectare de pășune, mai bine de jumătate au fost fertilizate cu îngrășăminte chimice și 165 de hectare prin tîrlire. Cooperatorii posesori de vaci au lucrat cîte 3 zile pe pășune. Zilnic, în perioadele de lucru intens, pe pășunile unității se aflau 90—100 de membri cooperatori. Cu banii proveniți din taxe s-au procurat 43 de tone de îngrășăminte cu care s-a fertilizat pășunea. Prin grija consiliului popular și a președintelui său **Gheorghe Chirilăș**, pe pășunea comunei Vama Buzăului s-a efectuat, de asemenea, un însemnat număr de lucrări de ameliorare. Șirul exemplelor pozitive ar putea fi continuat și de alte nume de consilii populare și cooperative agricole. Din păcate însă, în multe unități — și numărul acestora este destul de mare — lucrările pe pășuni sînt neglijate, se consideră că iarba crește de la sine. La cooperativele din Cincu, Jibert, Felmer, Șercaia, Ucea de Jos, Viștea de Jos, Calbor și altele, pășunile sînt privite cu un dezinteres inexplicabil, cu toate că producțiile în zootehnie bat pasul pe loc.

În condițiile în care, prin recenta Hotărîre a Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., un însemnat număr de cooperative au fost scutite de creditele datorate statului, se impune ca grija pentru sporirea producției pașiștilor să fie materializată în planul de producție al fiecărei unități. Eficiența

este adevărat, cea mai mare — este reprezentată de suprafețe pe care lucrările de sporire a producției și de folosire rațională se justifică printr-o eficiență economică corespunzătoare. Circa un milion de hectare sînt afectate de procese de degradare, practic ireversibile. Restul suprafeței poate fi împărțit în două categorii distincte: terenuri pe care intensificarea culturii pașiștilor este de primă urgență — lun-cile riurilor cu aprovizionare ideală de apă, terenurile mecanizabile de pe terase și pante linc — și care răspund prin producții mari și sigure la acțiunile de ameliorare și, o a doua categorie, formată din terenurile a căror punere în valoare este condiționată de unele lucrări prealabile — deschideri de acces, construirea de adăposturi în apropiere, o serie de lucrări cu un volum destul de mare de muncă. Către terenurile din prima categorie trebuie să ne îndreptăm atenția în prima urgență, întrucît dacă pe acestea s-ar aplica întregul complex de lucrări de ameliorare și folosire rațională producția realizată ar atinge limite nebănuite de mari. Facem o greșală atunci cînd ne fărîmîm eforturile acționînd pe terenuri lipsite de perspectivă.

Ni s-a relatat, în continuare, că atît experiența stațiunii cît și a unităților frunțase a demonstrat că veriga de bază în lucrările de ameliorare a pașiștilor o constituie fertilizarea. Pe

Constatările făcute în județul Brașov, concluziile care se desprind sînt deplin valabile pentru oricare județ al țării. Așa cum se arată în Legaș privind organizarea producerii și folosirii raționale a resurselor de nutrețuri, și pașiștile — această importantă bogăție naturală a țării — trebuie să fie valorificate la potențialul real, producția lor trebuie să înregistreze sporuri importante în următorii ani.

Ne aflăm în perioada cînd în cooperativele agricole — care folosesc cea mai mare parte din suprafața pașiștilor au loc adunările generale, se definitivează planurile de producție și financiare. Este momentul ca eforturile statului să fie conjugate cu eforturile fiecărei unități, beneficiare directe ale producției pașiștilor.

Fondurile care vor fi alocate pentru lucrările de ameliorare a pașiștilor vor fi recuperate fără întîrziere prin producții sporite de lapte, carne și lîină. Dar, pe lângă aceste fonduri, tot atît de importantă rămîne organizarea și intensificarea acțiunilor colective pentru executarea diferitelor lucrări, contribuția individuală a fiecărui cooperativ la valorificarea superioară a pașiștilor.

lîngă sporirea considerabilă a producției de masă verde — pînă la de opt ori în unele cazuri — fertilizarea rațională determină îmbunătățirea compoziției floristice, sporirea conținutului în proteină al nutrețurilor, corectarea unor însușiri negative ale solului, eșalonarea termenelor de folosire rațională a întregii producții de masă verde.

— Avem convingerea că numai prin simpla fertilizare a suprafețelor de pașiști de care dispunem, a continuat **ing. Niedermaier**, putem realiza integral producția de furaje prevăzută pentru acest sector în Programul național de dezvoltare a zootehniei. Sporirea producției pașiștilor înseamnă, în același timp, creșterea disponibilităților de nutrețuri concentrate folosite mai rațional — în spiritul legii votate recent de Marea Adunare Națională — în furajarea altor specii decît la rumegătoare. Din această rațiune, stațiunea recomandă concentrarea lucrărilor de fertilizare pe suprafețele cele mai bune de pașiști, pe care urmează să se aplice doze medii sau chiar mai mari de îngrășăminte; pentru asigurarea unor cantități mai mari de masă verde în a II-a parte a verii, aplicarea îngrășămintelor trebuie să se facă fracționat, în două-trei reprize, după fiecare ciclu de pășunat; pe pașiștile bine aprovizionate cu apă se poate chiar renunța la fertilizarea de primăvară, înaintea primului ciclu de pășunat. Dozele de îngrășăminte azotoase recomandate de stațiune sînt de 350—450 kg la hectar. Cît privește îngrășămintele fosfatice, practic ele sînt necesare pe toate pașiștile din țară. Acolo unde se aplică numai îngrășăminte azotoase, ele nu dau rezultatele scontate, iar după 2—3 ani efectul lor scade datorită fertilizării unilaterale.

O altă problemă pe care am discutat-o la stațiune a fost aceea cu privire la conservarea și depozitarea producției pașiștilor. Lipsa sau numărul destul de redus de mașini de recoltat, de efectuat lucrări complexe, a construcțiilor pentru depozitarea furajelor de calitate — finare și silozuri amenajate, considerate din greșală ca o risipă de materiale, ducе anual la pierderi de unități nutritive de ordinul milioanelelor.

O sursă importantă de furaje în etapa actuală o constituie înlocuirea țelinei degradate din preajma fermelor zootehnice cu pașiști semănate de mare productivitate, producția lor putînd fi eșalonată pe o perioadă cît mai lungă, sub forma unor conveere de pașiști deosebit de utile și eficiente în furajarea animalelor.

În fine, pășunatul rațional completează șirul măsurilor deosebit de necesare pentru folosirea economică a pașiștilor. Din discuții am reținut că abandonarea fabricării gardurilor electrice la noi în țară, renunțarea la practicarea acestei metode moderne în multe unități a dus la risipirea și pierderea unor însemnate cantități de iarbă. Paralel cu reconsiderarea acestui sistem este necesară și îmbunătățirea tipului de gard electric omologat în țara noastră, realizarea lui din materiale mai rezistente.

La întrebarea legată de generalizarea în producție a rezultatelor cercetării, **ing. Niedermaier** ne-a răspuns:

— Valorificarea cercetării științifice este o problemă care, ca și în alte domenii, trebuie rezolvată cît mai urgent. Deocamdată această acțiune noi o realizăm prin legătura sistematică și nemijlocită cu toate întreprinderile de îmbunătățire și exploatare a pașiștilor, prin introducerea tehnologiilor complexe în șase ferme-pilot organizate în cadrul întreprinderilor agricole de stat, prin lucrări directe în unele unități agricole socialiste și, evident, prin diverse forme de propagandă mai mult sau mai puțin organizate. Avem însă convingerea că aportul stațiunii ar fi și mai eficient dacă ar fi folosită mai intens la formarea cadrelor, la reciclarea acestora, la verificarea și avizarea obligatorie a proiectelor de îmbunătățire și folosire rațională a pașiștilor, elaborate de instituțiile de proiectări. Disponem de numeroase soluții și metode care depășesc realizările practicii. Din păcate însă, fără a ne absolve de obligația ce ne revine, drumul de la cercetare la producție este încă destul de lung.

Incheierea anului 1971 a marcat implinirea unui an de activitate a intreprinderilor, statiunilor, si sectiilor pentru mecanizarea agriculturii, unitati economice cu rol preponderent in modernizarea tehnica a agriculturii cooperatiste. Si cum dupa fiecare an de activitate o analiza se impune oricum, noi ne propunem sa o facem in domeniul mecanizarii lucrarilor in zootehnie.

De la inceput trebuie spus ca anul 1971 a fost un an mult mai plin de realizari in acest domeniu, in comparatie cu cei anteriori. Actiunile de mecanizare in zootehnie, realizate in cooperativele agricole din județul Braila, au sporit atat numeric cit si ca amploare. In circa 40 de unitati, statiunile de mecanizare au executat diferite lucrari in zootehnie. Cele mai solicitate au fost: montarea instalatiilor de muls mecanic — o premiera in unitatile agricole cooperatiste din județul nostru — confectionarea tocatorilor de furaje fibroase cu actiune electrica, montarea transportoarelor speciale pentru alimentatia gainilor, confectionarea de hranitori semiautomate in atelierul unitatilor etc.

O preocupare mai intensa de a executa lucrari in zootehnie s-a constatat la S.M.A. Ianca si S.M.A. 1 Mai-Braila. Activitatea acestor statiuni a fost sustinuta si de comenziile cooperativele agricole lanca si, respectiv, Tudor Vladimirescu.

La C.A.P. Ianca s-au montat 2 instalatii de muls mecanic. Ingrijitorii de aici, fara o experienta in acest domeniu, au fost ajutati de mecanicii sectiei timp de 2-3 luni pentru a se familiariza cu noua tehnica. Acum, mulgatorii de la Ianca minuieste cu pricepere aparatele si sint mulțumiți ca li s-a usurat munca.

Cooperativa Tudor Vladimirescu a solicitat, anul trecut, montarea unei instalatii de muls mecanic, a unei mori cu ciocane si a doua incalzitoare pentru apa. Toate acestea au facut sa creasca nivelul de mecanizare a unor procese grele de munca si au sporit productivitatea muncii ingrijitorilor. Exemplele in acest sens, pot continua. De fapt, se constata ca de la un an la altul, numărul unitatilor agricole care solicita serviciile intreprinderii noastre pentru sectorul zootehnic creste pe masura ce se conving de avantajele mecanizarii. Este cazul cooperativele agricole din Romanu, Traian, Surdila-Greci, Urleasca, Lanurile etc.

Aș vrea să mai arăt că în cadrul intreprinderii noastre s-a specializat atelierul S.M.A. Ducești pentru lucrări

specifice sectorului zootehnic. In acest atelier s-au confectionat hranitori automate, adapatori liniare si eleveuze pentru pasari. Si la atelierul mecanic al S.M.A. Viziru preocuparea pentru con-

posturile de vaci si instalatii de incalzire cu apa calda a grajdurilor.

Cu toate cele aratate, nivelul general de mecanizare a proceselor de munca in zootehnie, in județul Braila este încă scăzut. La această situație s-a ajuns din mai multe cauze, multe din ele subiective. Ele își au sursa principala în modalitatea de întocmire a planului de venituri și cheltuieli al intreprinderii. După cum se știe, înainte de sfârșitul anului, planul intreprinderii se defalcă pe stațiuni de mecanizare, care contractează cu cooperativele agricole din raza de activitate lucrările ce se vor executa în anul următor. Conducerile cooperativele agricole au în vedere, în primul rând, lucrările strict necesare, adică cele ce se vor efectua în producția vegetală. Din intenția de a face „economii”, ele amână executarea lucrarilor de mecanizare în zootehnie și, astfel, în prezent, lucrări simple, ieftine, dar cu rol important în creșterea productivității muncii se amână de la un an la altul. Așa se explică faptul că nici pentru 1972, un număr mare de cooperative cu nivel de mecanizare redus în zootehnie, nu solicită executarea de lucrări. Asemenea cooperativele sint cele din Grădiștea, Corbu, Salcia Tudor, Găseanca etc, numărul lor fiind de circa douăzeci. Trebuie spus că, în aceste unitați, nici tehnicienii din secțiile și stațiunile de mecanizare n-au făcut totul pentru a pune în evidență avantajele unor procese de muncă mecanizate. În aceste cooperative nu poate fi vorba nici de îmbunătățire a condițiilor de muncă, îmbunătățire impusă prin Programul național de dezvoltare a zootehniei, elaborat în 1970. Pentru îndeplinirea acestui program, întreprinderea noastră este pe deplin pregătită: capacitatea de producție a S.M.A., poate asigura realizarea unui volum sporit de lucrări în zootehnie, iar structura organizatorică înlesnește contactul permanent, direct, cu fiecare cooperativă agricolă.

De mare folos pentru extinderea mecanizării tuturor proceselor de muncă, și îndeosebi în zootehnie, este recenta hotărâre a Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la anularea unor credite datorate de cooperativele agricole statului. Folosirea judicioasă a posibilităților financiare proprii și a noilor credite pentru a crea o bază materială modernă, superioară, începând cu acest an, în fiecare domeniu de producție agricolă a devenit o îndatorire majoră atât pentru unitățile agricole cooperatiste, cât și pentru întreprinderile de mecanizare a agriculturii.

Ancheta noastră:

CUM VĂ PREOCUȚĂ DE MECANIZAREA LUCRĂRILOR ÎN FERMELE ZOOTEHNICE?

Ne răspunde

ing. Ștefan STOICA, directorul I.M.A.—Braila:

- Organizind ateliere specializate
- Executind operativ lucrările solicitate
- Urmărind efectiv aplicarea tehnicii noi

confectionarea și montarea unor utilaje pentru sectorul zootehnic, a fost intensă. Aici s-au confectionat aeroterme pentru încălzirea adăposturilor, s-au montat instalatii de aducțiune a apei, instalatii de alimentare cu apă la adă-

Pentru o cantitate sporită de produse apicole destinate valorificării

În îndeplinirea multiplelor și importantelor sarcini ce-i revin în valorificarea produselor agro-alimentare, cooperatiile de consum acordă o însemnată și permanentă preocupare produselor apicole.

Scopul final al oricărei crescător de albine este obținerea de produse de calitate superioară și în volum sporit, din care, cea mai mare parte sint destinate valorificării. In acest sens, este bine de reamintit că producătorii pot valorifica întreaga producție disponibilă, după asigurarea necesarului pentru întreținerea stupinei și consumul familial, prin cooperativele de consum, la achiziții sau prin încheierea de contracte.

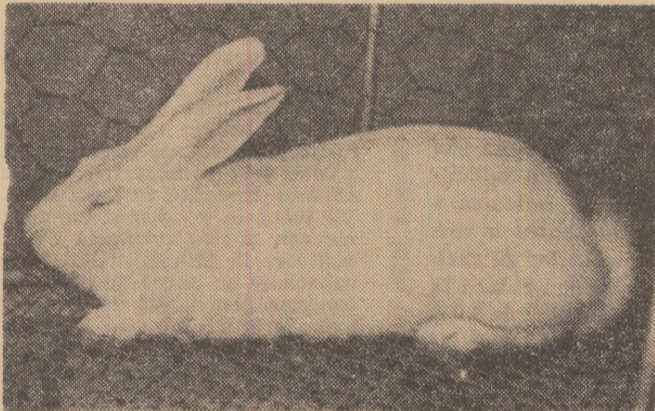
Este cazul să atragem atenția apicultorilor că vânzarea pe bază de contract este mult mai avantajoasă decât predarea mierii la achiziții. Astfel, organizațiile cooperativele de consum sprijină pe apicultorii contractanți să organizeze și să practice stupăritul pastoral, asigurându-le obținerea de repartiții la masive melifere corespunzătoare și mijloace de transport necesare deplasării stupilor la aceste masive. Costul transportului se achită de stupari în produse apicole — cel puțin 50 % — și restul în numerar, după recoltarea mierii. Apicultorii contractanți le este asigurat sprijinul și în aprovizionarea cu material biologic, biostimulatori, faguri artificiali etc., iar cooperativele de consum le asigură cumpărarea oricărei cantități de miere și ceară la prețuri avantajoase, în raport cu sortimentele și calitatea produselor predate. De asemenea, avansul de pină la 45/10 din valoarea produselor contractate, acordat la încheierea contractelor, are o importanță deosebită, el dând posibilitatea stuparilor contractanți să asigure din vreme mijloacele necesare pregătirii familiilor de albine pentru producție.

Deși în prezent nu se poate vorbi de un sezon de vîrf în valorificarea mierii, ca în perioadele culesurilor principale, considerăm totuși util să reamintim unele probleme ce trebuie să stea în atenția oricărui apicultor care a destinat o parte din producția obținută valorificării prin cooperativele de consum.

Pentru a obține un preț mai bun la vânzare, este necesar ca apicultorii să predea mierea pe sortiment de floră și calitate. Apicultorii care, de pildă, combină mierea monofloră cu mierea provenită de la alte specii melifere, îi depreciază calitatea, ea fiind recepționată ca miere polifloră și plătită, în consecință, cu un preț mai scăzut. Important este, de asemenea, ca mierea să nu conțină impurități, prezența acestora determinînd încadrarea produsului la calitatea a II-a. Înlăturarea lor se realizează strecurînd mierea prin una sau două site. Pentru a se asigura păstrarea calității produselor se recomandă cu insistență ca toate operațiunile de condiționare a produselor la producător să se facă fără încălzirea produsului.

O atenție deosebită trebuie acordată condițiilor în care se depozitează mierea pînă la valorificare. Astfel, este indicat ca acest produs să fie ambalat în vase de aluminiu, tablă cositorită sau sticlă. Vasele de cupru, fier, zinc, tablă neagră necesită și sînt contraindicate. Vasele trebuie să fie curate, uscate, să nu aibă mirosuri străine care să deprecieze aroma și gustul mierii depozitate. Depozitarea trebuie să se facă în încăperi curate, uscate, fără mirosuri străine, bine aerisite, răcoase. Este bine de știut că pentru produsele contractate, cooperativele de consum au obligația de a pune la dispoziție ambalajele corespunzătoare.

În această perioadă, în general, pe baza efectivului de albine cu care s-a intrat la iernat și a prevederilor producției viitoare, se fac aprecieri asupra volumului de produse disponibil, pentru valorificare în anul viitor. Reamintim că la această apreciere se consideră că pot fi contractate, pentru fiecare familie de albine, cel puțin cite 3 kg de miere.

Intrebări și răspunsuri

DE ACEASTĂ DATĂ, ÎN LEGĂTURĂ CU CREȘTEREA IEPURILOR DE CASĂ

Mai mulți cititori ai revistei „Agricultura”, printre care și Ilie N. Ion din comuna Poiana, județul Sibiu și M. Fintină din Tîrgul Bujor, județul Galați, ne-au adresat o serie de întrebări cu privire la sursele de procurare a iepurilor de casă, la cele mai potrivite rase pentru condițiile țării noastre, la unele tehnici de creștere etc.

Comunicîndu-le celor interesați că și în numerele viitoare vom reveni cu unele materiale referitoare la tehnologiile de creștere a iepurilor de casă, publicăm mai jos cîteva informații furnizate de dr. Francis Kappel, de la Centrala de contractări și achiziții a Centrocoop.

Paralel cu organizarea achizițiilor de iepuri de casă cooperativa de consum a procedat la înființarea de crescătorii de iepuri pentru

În complexul de măsuri care au fost luate în ultimii ani pentru dezvoltarea sectorului cunicul, se înscrie și importul de iepuri de casă din rase superioare. Astfel, printre rasele importate mai recent se numără și rasa Neo-Zelandeză care, adusă din Danemarca, s-a aclimatizat în condiții bune, astfel că deține ponderea în structura raselor crescute în țara noastră.

În afară de iepurii din rasa Neo-Zelandeză, s-au mai importat iepuri pentru prăsilă și din rasele California și Albastru Vinez.

Producții realizate din efectivele matcă provenite din import se pot procura din crescătoriile de iepuri organizate de întreprinderile economice județene ale cooperativele de consum Cluj, Timiș, Arad, Oradea, Botoșani și altele.

Aproape pe lângă fiecare întreprindere din țară sint organizate crescătorii de iepuri de casă.

Existînd certificate de origine pentru toate animalele provenite din import, împerecherea acestora se face după criteriul științifice, creîndu-se astfel linii de descendenți din rase pure.

Din cercetările efectuate în domeniul creșterii iepurilor s-a ajuns la concluzia că, sub aspect zooeconomic, rasele arătate mai sus, sint cele mai avantajoase. 1 kg greutate vie realizîndu-se cu un consum mai redus de furaje și într-un termen mai scurt decît la o serie de alte rase tradiționale.

Pe lângă avantajele punerii la dispoziție a unor

rase de mare productivitate, crescătorii de iepuri au fost stimulați și de H.C.M. nr. 232/1969, care prevede acordarea, ca stimulent, a unor cantități de furaje concentrate și fin producătorilor de iepuri de casă la preț de vânzare cu amănuntul și scutirea de impozite pentru iepurii de casă valorificați prin unitățile cooperativele de consum, cu destinație pentru export. Recent, au fost acordate sporuri de preț pentru iepurii de casă destinați exportului.

Actualele prețuri de contractare și de achiziție a iepurilor de casă, care corespund condițiilor minime de calitate, sint situate între 13 — 15 lei/kg, în funcție de sezonul și de greutatea iepurilor preluați, precum și de sursa de aprovizionare: din contractări sau achiziții.

Noile prețuri și condițiile de calitate ce se impun la preluarea iepurilor de casă sint foarte avantajoase pentru producători, permițînd realizarea unor beneficii destul de însemnate.

Pentru a obține cîștiguri sporite din creșterea și valorificarea iepurilor de casă prin unitățile cooperativele de consum, trebuie să creștem și să reținem pentru prăsilă numai exemplarele provenite din ascendenți care valorifică eficient furajele administrate, deci care la 3,5 — 4 luni ajung la condițiile de greutate și calitate cerute de caietele de sarcini la iepurii de casă destinați exportului.

In întreprinderile agricole de stat

REZERVE DE REDUCERE

A CHELTUIELILOR

LA 1000 DE LEI

PRODUCȚIE — MARFĂ

Prof. univ. dr. O. PARPALĂ

decanul Facultății de economie agrară,
Institutul agronomic „N. Bălcescu” — București

Cheletuielele de producție la 1000 de lei producție-marfă (în prețuri de livrare) reprezintă un indicator direct al rentabilității comerciale (referitoare numai la producția-marfă) atât la nivel de ramură, cât și la nivel de întreprindere agricolă.

Legea pentru adoptarea planului de dezvoltare economico-socială a Republicii Socialiste România pe perioada 1971—1975 prevede ca în 1975, față de 1970, să se realizeze o scădere a cheltuielilor de producție la 1000 de lei producție-marfă (în prețuri de livrare) cu 12—13%. Ce posibilități de creștere a rentabilității pe sistemul întreprinderilor agricole de stat ar crea o asemenea reducere a cheltuielilor de producție se poate vedea din următorul calcul. La nivelul anului 1975 se prevede ca valoarea producției-marfă agricole să ajungă la un total de 16,0—18,4 miliarde lei (prețuri de livrare). O reducere minimă a cheltuielilor la valoarea minimă a producției-marfă ar însemna valorificarea unor surse de creștere a rentabilității de 1,9 miliarde lei; aplicat la varianta maximă (a valorii producției-marfă și a procentului de reducere a cheltuielilor) același calcul relevă surse de creștere a rentabilității în valoare de 2,4 miliarde lei. Dacă ținem seama de beneficiul realizat în 1970 de către sistemul întreprinderilor agricole de stat, rezultă că, la nivelul anului 1975, mărirea beneficiului va crește, ca urmare a reducerii cheltuielilor la 1000 de lei producție-marfă, cu peste 1,6-2,1 ori, ceea ce ar însemna o rată a rentabilității cu variații cuprinse între 14,2% (minimă) și 19,5% (maximă), față de 5,8% în 1970 (pe ansamblul producției livrate).

Care sînt principalele căi și resurse de reducere, în proporțiile planificate, a cheltuielilor de producție la 1000 de lei producție-marfă?

Pentru a putea aprecia la justa ei valoare influența fiecărui factor, trebuie să precizăm că, în anul 1970, pentru a obține o producție-marfă în valoare de 1000 de lei, s-au cheltuit 944,3 lei. Reducerea cu 12—13% a acestui nivel înseamnă că în 1975 volumul cheltuielilor la 1000 de lei producție-marfă s-ar micșora la 821,5 lei (varianta maximă de reducere) sau la 831 lei (varianta minimă de reducere).

Sursa principală de scădere a cheltuielilor la 1000 de lei producție-marfă o constituie reducerea ponderii cheltuielilor materiale în structura valorică a producției globale. Creșterea tot mai accentuată a ponderii cheltuielilor materiale în ultimul timp arată că, în egală măsură, se pune problema reducerii volumului absolut al acestor cheltuieli. Pe ansamblul întreprinderilor agricole de stat din țara noastră, ponderea cheltuielilor materiale în valoarea producției globale a ajuns în 1970 la 56,1% (față de 52,2% în 1965), micșorîndu-se posibilitățile de a spori contribuția lor la mărirea venitului național și de a reduce cheltuielile la 1000 de lei producție-marfă.

Modernizarea producției în întreprinderile agricole de stat, în pas cu cerințele revoluției tehnico-științifice contemporane, implică sporirea mai departe a dozelor de îngrășăminte aplicate la unitatea de suprafață, domeniu prioritar și în activitatea de pînă acum a acestor întreprinderi. Este suficient de amintit că, în anul 1970, cheltuielile pentru substanțe chimice destinate producției vegetale a reprezentat circa 15 din totalul cheltuielilor materiale din această ramură. Dar urmărind evoluția eficienței acestor chel-

tuieli se constată o reducere a acesteia; în 1969 față de 1965, în timp ce cheltuielile cu îngrășămintele au sporit cu circa o treime, producția vegetală a sporit cu numai o cincime, acest decalaj, în diferite proporții, manifestîndu-se în toată perioada analizată; aceasta arată că sînt necesare măsuri economice și organizatorice pentru folosirea eficientă a îngrășămintelor și altor substanțe chimice.

Eficiența cheltuielilor pentru îngrășăminte este în strînsă legătură cu eficiența cheltuielilor pentru sîmînță și material de plantat. Fiecare al 9-lea leu din cheltuielile materiale în producția vegetală este afectat sîmînței, care se dovedește tot mai mult un factor determinant al eficienței economice în agricultură. Ridicarea eficienței acestor cheltuieli este condiționată de luarea în considerare a înnoirii periodice a sortimentului de soiuri.

Modernizarea structurii de producție a I.A.S., în cadrul căreia producția zootehnică tinde să ocupe un loc preponderent, face ca reducerea cheltuielilor la 1000 de lei producție-marfă să fie tot mai mult dependentă de activitatea economică din ramura creșterii animalelor. În condițiile în care cheltuielile pentru furaje reprezintă peste jumătate din cheltuielile materiale din ramura creșterii animalelor și o treime din totalul cheltuielilor materiale pentru producția agricolă din I.A.S., eficiența acestor cheltuieli devine un factor hotărîtor pentru reducerea cheltuielilor la 1000 de lei producție-marfă. Și în acest domeniu, ca și în cel al cheltuielilor pentru îngrășăminte, sporirea cheltuielilor nu este totdeauna însoțită de o creștere corespunzătoare a producției animale, ceea ce limitează posibilitățile de rentabilizare și creștere a rentabilității producției. Desigur că factorul principal asupra căruia trebuie acționat este raționalizarea cheltuielilor pentru furaje, în toată complexitatea ei. Astfel, producerea furajelor la un preț de cost cît mai redus constituie elementul primordial pentru ridicarea eficienței în zootehnie. Dar, prețul de cost depinde de mărirea randamentelor la culturile furajere, care la rîndul lor depind de sortimentul de culturi furajere, de soiurile cultivate, de tehnica și tehnologiile folosite pentru cultivarea plantelor de nutreț. Aceste măsuri de raționalizare în domeniul producerii furajelor se cer continuate în mod obligatoriu în domeniul alimentației animalelor. Stabilirea unor rații fundamentate, echilibrate sub raport proteic, corelarea strînsă a consumului de furaje cu potențialul productiv al animalului, lichidarea risipei de furaje, diminuarea consumului de concentrate costisitoare, toate acestea măresc eficiența cheltuielilor materiale pentru furaje. Eficiența acestui complex de măsuri în domeniul producerii și folosirii furajelor depinde însă de potențialul productiv al animalelor. Ca atare, ameliorarea raselor, selecția animalelor după criteriul economicității consumului de furaje, repartizarea rațională pe teritoriu a speciilor, categoriilor și raselor de animale, optimizarea structurilor de producție etc., sînt chemate să asigure reducerea — relativă și absolută — a cheltuielilor pentru furaje și, ca atare, a cheltuielilor la 1000 de lei producție-marfă.

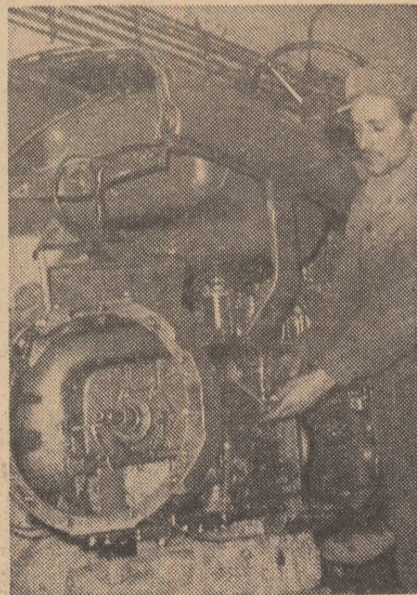
Dezvoltarea bazei tehnico-materiale a I.A.S., creșterea înzestrării tehnice prin sporirea fondurilor fixe au ca urmare

mărirea — absolută și relativă — a amortismentului, care reprezintă a zecea parte din cheltuielile materiale ale producției agricole. Reducerea valorii amortismentului la 1000 de lei producție-marfă este condiționată de folosirea rațională a investițiilor pentru fonduri fixe, inclusiv de orientarea acestora spre obiectivele care contribuie în mod direct la sporirea producției agricole. Dacă prioritatea acordată investițiilor pentru îmbunătățiri funciare sau pentru creșterea animalelor își are o temeinică justificare economică sub acest raport, nu tot așa stau lucrurile în domeniul folosirii lor raționale. În anul 1970, de pildă, circa un sfert din suprafața amenajată pentru irigație rămăsese nefolosită, micșorînd proporțional posibilitățile de sporire a producției, dar mărînd fondul de amortizare care s-a inclus în cheltuielile de producție la 1000 de lei producție-marfă. De aceea, se impune înlăturarea deficiențelor de ordin organizatoric, care împiedică utilizarea completă a investițiilor.

Alături de cheltuielile materiale, care au o pondere crescîndă în structura cheltuielilor de producție, nu poate fi neglijată influența cheltuielilor pentru salarii, chiar dacă ponderea lor este în declin. Creșterea mai rapidă a productivității muncii rămîne singura cale care poate asigura sporirea cîștigului mediu al lucrătorilor în condițiile reducerii cheltuielilor pentru salarii la 1000 de lei producție-marfă. Nivelul atins pînă acum în ceea ce privește productivitatea muncii la principalele produse arată de la sine rezervele de care mai dispunem.

Mari rezerve, a căror valorificare se află într-o stare embrionară încă, pune la dispoziție îmbunătățirea calității produselor, în raport cu normele legale în vigoare. Pe această cale, la același volum fizic al producției, se obțin venituri mai mari, fără a schimba prețul de bază de livrare, care corespunde unor anumiți indici de calitate. Dacă ne orientăm după indicele de calitate, determinat ca raport între volumul Stas al producției și volumul fizic al producției, atunci acesta îmbracă următoarele valori: 0,92 la grîu, 0,89 la porumb boabe, 0,96 la sîmînțe de floarea-soarelui și doar la lapte de vacă ajunge la 1,02. Ameliorarea sau schimbarea radicală a soiurilor și hibridurilor de plante, perfecționarea tehnologiei de producție și, mai ales, respectarea termenelor optime de execuție a lucrărilor agricole sînt verigi esențiale din lanțul măsurilor de ridicare a calității produselor agricole, al căror efect s-ar reflecta în mod direct în reducerea cheltuielilor la 1000 de lei producție-marfă.

Toate acestea arată caracterul realist al sarcinii de reducere cu 12—13% a cheltuielilor de producție la 1000 de lei producție-marfă în I.A.S. Depinde de modul în care fiecare întreprindere, fiecare lucrător la locul său de muncă își va fundamenta optimizarea deciziei de utilizare rațională a resurselor de producție pentru a realiza o sporire a randamentelor cu cheltuieli mai mici, care să asigure, încă în acest an reducerea cheltuielilor la 1000 de lei producție-marfă la 861 lei — cît s-a prevăzut în planul adoptat de Marea Adunare Națională.

Mecanizatorul Neagu Gheorghe, din cadrul sectorului mecanic al I.A.S. Urziceni, execută asamblarea transmisiei la tractorul U-650.

Foto : M. NIEDL

SALT
CALITATIV

(Urmare din pag. 1)

ză acum în sate, cu cooperatorii, debateri pe echipe și grupe de familii; au loc seri de calcul, consultații, întrebări și răspunsuri.

În acest an se vor lua numeroase măsuri tehnice și organizatorice și pe linia ridicării potențialului de producție al ogoarelor, al plantațiilor de vii și pomi, al fermelor zootehnice. Un accent susținut se va pune pe completarea golurilor din plantațiile tinere, pe respectarea tehnologiilor de îngrijire, și pe utilizarea mai largă a mijloacelor de mecanizare a lucrărilor. Pentru dezvoltarea zootehniei sînt la noi condiții nefolosite încă pe măsura potențialului existent. Cea mai importantă resursă o constituie ridicarea randamentului pe cele aproape 120 000 hectare de pășuni și fînețe naturale de care dispune județul Vilcea.

A doua posibilitate de dezvoltare a zootehniei o constituie luarea mai deplină în considerație a tradiției și experienței valoroase acumulate. Locuitorii din unele localități cum sînt: Vaideeni, Horezu, Băbeni sînt buni crescători de oi, iar cei din Valea Olăneștilor, Mihăilești sînt pricepuți în creșterea vacilor pentru lapte. În general, va trebui să acordăm o mai mare atenție concentrării și specializării zootehniei. Îmbunătățirea reproducției și selecției, ca mijloc de ridicare a procentului de natalitate și ameliorarea a raselor existente, organizarea și dezvoltarea unităților economice cu eficiență ridicată, perfecționarea continuă a întregului complex de măsuri pentru modernizarea procesului tehnologic sînt alte mijloace prin care vom acționa intens pentru a ridica această ramură la nivelul cerințelor actuale.

Programul dezvoltării zootehniei din județ, stabilit pe baza unor analize concrete, prevede ca, în acest cincinal, toate pășunile să fie folosite în mod rațional, îngrijite și îmbunătățite prin suprinsămînțări, fertilizări și lucrări ameliorative pentru combaterea eroziunii, în așa fel ca ele să-și dubleze producția de masă verde. Urmărim și vom urmări cu deosebită străduință să se realizeze în fiecare unitate cooperativă întreaga cantitate de furaje necesare unei hrăniri abundente a animalelor din fermele zootehnice; aceasta este cheia care ne va permite să obținem producții animale superioare încă din acest an.

Anul pe care l-am început, va însemna pentru agricultura cooperativă o dezvoltare și mai puternică a bazei tehnico-materiale. Se fac însemnate investiții în acest domeniu. Va intra în producție un complex modern pentru creșterea găinilor ouătoare la Mihăilești-Bulata, cu o capacitate de 36 000 de capete și un complex pentru 648 de vaci pentru lapte la Ștefănești; va începe să se construiască încă un complex pentru vaci și la Biculești. Se vor mai realiza plantații de vie pe 40 ha, cîșpuni pe 150 ha, pomi pe 200 ha. Mai multe cooperative agricole vor construi, în cooperare cu întreprinderea de producție, valorificare și industrializare a legumelor și fructelor, noi suprafețe de sere și solarii încălzite. Din fonduri centralizate se vor face lucrări pentru acumulări de apă și aducțiuni pentru irigații pe Valea Oltului și Oltetului, ceea ce va mări potențialul productiv al pămîntului de aici.

Tot în acest an se construiesc încă 3 S.M.A. — la Lătești, Zătreni, Berbești — și 10 ateliere noi la secțiile acestora din cooperativele agricole de producție, precum și un abator și o fabrică de produse lactate la Rm. Vilcea și o secție de congelare a fructelor la Tomșani.

În 1972 agricultura vilceană beneficiază de cele mai mari investiții, față de anii trecuți. Cunoscînd că anul acesta va însemna pentru agricultura județului un salt calitativ în creșterea bazei materiale de producție, mecanizatorii, cooperatorii, inginerii și tehnicienii noștri acționează acum cu dăruire, pasiune și înalt simț de răspundere pentru utilizarea ei cît mai eficientă pentru a realiza și depăși sarcinile de plan ce ne revin, pentru sporirea aportului județului nostru la constituirea fondului central de produse agricole.

Industria alimentară

În contextul programului complex de modernizare a economiei naționale, industria alimentară va înregistra de la an la an progrese substanțiale atât pe linia creșterii capacităților de producție înzestrate cu mijloace fixe moderne, cât și pe linia modernizării unor capacități care nu mai corespund exigențelor actuale. Ca atare, cerințele de instalații, utilaje și piese de schimb sînt în creștere.

Conducerea de partid și de stat a trasat sarcina asigurării unui volum cât mai mare de utilaje pentru industria alimentară și frigorifică din producția internă, în vederea reducerii la minimum a importului.

Cum a acționat în acest domeniu Grupul de întreprinderi de utilaje și construcții pentru industria alimentară (G.I.U.C.I.A.) ?

— Alături de Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, care realizează în general produse de mare serie și mare complexitate pentru industria alimentară, grupul nostru de întreprinderi asigură, în principal, utilaje unice sau de serie mică, îndeosebi pentru industria cârnii, laptelui și a zahărului. Sîntem, de asemenea, principalii producători de instalații de frig și de utilaje pentru industria frigului și, în același timp, singurii care realizează montajul acestor instalații.

Grupul nostru de întreprinderi a asigurat în 1971 circa 47 la sută din totalul utilajelor construite în țară pentru industria alimentară. Au fost prevăzute să fie asimilate în anul precedent în cadrul grupului 14 produse; au intrat în producție 16. Între acestea menționăm: mașina de spălat și sterilizat cutii metalice goale pentru conserve de carne; răcitorul de aer carcasat de 55 000 kcal/h; instalația de refrigerare a carcaselor de păsări prin imersie; linia de ambalat în folie tip „Crioform”; telul mecanic dublu de 50 de litri pentru industria produselor zaharoase; benzile de eviscerare a bovinelor și porcinelor; bascula pentru cale aeriană de 500 kilograme; echipamentul de încărcare-descărcare a sfeclei de zahăr

CE ÎNTREPRINDEȚI PENTRU REDUCEREA EFORTULUI VALUTAR DESTINAT ASIGURĂRII UTILAJELOR ?

Ne răspunde ing. Sever SANDOVICI, director general al Grupului de întreprinderi de utilaje și construcții pentru industria alimentară.

adaptat pe tractorul U-650; jupitorul de bovine pentru abatorul de la Galați și altele. Concomitent cu asimilarea de noi produse s-a trecut la reproiectarea unor utilaje în vederea reducerii consumului de metal, înlocuirii unor materiale deficitare, precum și la introducerea unor procedee tehnologice moderne.

Eforturile inginerilor, tehnicienilor și muncitorilor din întreprinderile care formează grupul nostru, consacrate asimilării unui număr sporit de produse și fabricării acestora, s-au concretizat, în anul trecut, în realizarea unor însemnate economii valutare — circa 5 milioane de lei valută.

— Ce program de asimilări aveți pentru anul curent și în perspectivă ?

— În programul de asimilare pe 1972 au fost prevăzute să se realizeze 12 produse noi, între care: instalații pentru descărcat autocamioane prin basculare, destinate fabricilor de zahăr; 3 tipuri de mașini de închis cutii de conserve; încărcător și descărcător de coșuri din autoclave; prăjitor continuu de legume și fructe; turn de răcire a apei de 2,5 milioane kcal/h; temperatură discontinuu pentru creme și ciocolată; bascula pentru cale aeriană de 300 kg; conservator pentru înghețată; fabrică de gheață cu detentă directă, cu o capacitate de 30 t pe zi etc.

În total, în acest cincinal, în urma realizării și îmbunătățirii programului de asimilări, vor fi realizate circa 190 de produse noi — instalații și utilaje. În expresia valorică, întregul nostru plan de producție ajunge la nivelul anului 1975 să se dubleze, în comparație cu anul 1971.

Pentru îndeplinirea planului de pro-

ducție, în cincinal sînt prevăzute, pe lângă folosirea mai judicioasă a capacităților existente și creșterea productivității muncii, crearea de noi capacități de producție prin dezvoltări și modernizări.

În scopul îmbunătățirii ritmului de asimilare a noilor produse avem în vedere, pe de o parte, lărgirea activității de concepție și proiectare la nivelul uzinelor, iar pe de altă parte, adîncirea specializării întreprinderilor. Prin programele de fabricație stabilite pentru 1972, unele uzine ale noastre și-au conturat profilul de fabricație. Adîncirea specializării se va reflecta pozitiv și în ridicarea parametrilor constructivi ai produselor, în îmbunătățirea calităților lor.

— Atît pentru utilajele din producția indigenă cît și pentru cele provenite din import trebuie să se asigure piesele de schimb necesare funcționării lor la întreaga capacitate. Care este participarea grupului la realizarea acestui obiectiv ?

— Între sarcinile ce-i revin grupului nostru, producția de piese de schimb ocupă un loc deosebit, ea fiind distinct nominalizată în plan. Mai concret, sîntem și coordonatori de balanță la piesele de schimb specifice utilajelor de industria alimentară și industria frigului (pentru agregate frigorifice cu capacitatea de peste 5 000 Kcal/h).

Pentru anul curent, G.I.U.C.I.A. are în plan să realizeze un număr sporit de repere de piese de schimb. În vederea reducerii în continuare a importului — una din sarcinile importante ce revin grupului nostru — s-a făcut și se

fac pregătiri spre a se asimila, în acest an, un însemnat volum de piese de schimb, care urma să fie procurate din exterior. În perspectivă, adică la nivelul anului 1975, valoarea pieselor de schimb pe care le va realiza G.I.U.C.I.A. va fi de peste 2,5 ori mai mare decît în anul 1971.

Creșterea continuă a sarcinilor ce ne revin în acest domeniu ca și necesitatea asigurării unor repere de cea mai bună calitate, ne solicită din plin. În acest scop, transpunem cu consecvență în fapt măsurile stabilite pentru folosirea intensivă și extensivă a capacităților existente, pentru îmbunătățirea acțiunii de concepție și proiectare la nivelul unităților și, nu în mai mică măsură, pentru întărirea controlului tehnic de calitate, astfel ca să nu avem nici un refuz din partea diverșilor beneficiari.

— O ultimă întrebare: față de sarcinile de producție sporite, inclusiv la capitolul asimilării de utilaje și piese de schimb, există devansul necesar în ceea ce privește asigurarea capacităților de producție ?

— Noi punem un accent deosebit, așa cum am arătat, pe îmbunătățirea serioasă a indicilor de utilizare intensivă și extensivă a capacităților de producție existente. Ne preocupăm permanent de întărirea disciplinei în producție și de generalizarea lucrului în două și trei schimburi. Cu toate acestea, sarcinile nu vor putea fi realizate dacă o serie de investiții destinate îndeosebi utilării întreprinderilor nu vor fi realizate mai înainte. Ne referim, în special, la asigurarea mașinilor-unelte. Pentru realizarea programului stabilit, în paralel cu eforturile pe care le vom depune pentru intrarea în funcțiune înainte de termen a unor noi capacități de producție și pentru autoutilare, socotim necesar ca industria constructoare de mașini să asigure ritmic livrarea tuturor mașinilor-unelte planificate pentru aceste capacități, conform prevederilor planului cincinal, și să elimine neîntîrziat restanțele. Conjugînd mai bine și amplificînd forțele vom reuși să îndeplinim integral sarcina trasată de conducerea de partid și de stat, aceea de a valorifica plenar capacitatea noastră constructoare și a reduce la minimum efortul valutar pentru procurarea de utilaje și piese de schimb din import.

Ing. V. STANCU

O MODERNĂ FABRICĂ DE PREPARATE DIN CARNE

Popești-Leordeni este o comună de lângă București, în care oamenii, generații la rînd, din tată-n fiu, se ocupau cu grădinaritul. În ultimele două decenii însă, cei din Popești-Leordeni și-au asimilat nenumărate meserii moderne. Foștii fii de grădinari, azi metalurgiști, șoferi, economiști, constructori, chimiști sau siderurgiști sînt lucrători ai diferitelor fabrici și uzine din Capitală, oraș care dă peste un sfert din producția industrială a țării.

De curînd, Popești-Leordeni a cunoscut un eveniment deosebit în existența sa. Industria a depășit hotarele Bucureștiului și a poposit și în această așezare rurală dar locuită în cea mai mare parte

de muncitori industriali: aici a început să funcționeze o mare fabrică de preparate din carne — cea mai mare și mai modernă unitate de acest gen din industria alimentară românească.

Vizitam cu un deosebit interes această fabrică în primele ei zile de producție. Am întîlnit aici un fost coleg de liceu, azi inginer electronist. Mi-a mărturisit, mai în glumă, mai în serios, că nu se gîndea niciodată ca el, specialist în electronică, va lucra vreodată pentru o fabrică de mezaluri. E ciudat poate, dar aici, la noua unitate industrială de la Popești-Leordeni, am avut revelația unei ecuații originale: carne + electronică + automatizare = salam.

Ecuația aceasta ar putea înfuria un matematician sau un estetician dar n-am comis nici o profanare. Egalitatea de mai sus, pe care am intuit-o în timp ce făceam cunoștință îndeaproape cu fabrica, reflectă concentrat modernitatea din industria noastră. Căci nici un mezalar n-ar fi putut visa vreodată că într-o fabrică de preparate din carne, renumită pentru consumul extraordinar de mare de muncă manuală, ar putea vreodată să lucreze, în halat alb, la pupitre de comandă și să stăpînească creiere electronice și linii automate.

Directorul noii fabrici, inginerul Gheorghe Crăciunescu, cu toate că era asaltat de colaboratorii săi și de o mie

și una de probleme — nu-l ușor să „demarezi” o asemenea întreprindere! — își face răgaz pentru a ne explica pe larg coordonatele și tehnologia acestei unități de industrie alimentară.

Aici se produc zilnic mari cantități de mezaluri și alte preparate de carne. Procesul tehnologic se desfășoară pe orizontală, într-o singură hală de dimensiuni impresionante: 45 000 mp. Tehnologia prelucrării cârnii se realizează în așa fel încît fiecare grupă de produse — salamuri, preparate afumate, semiafumate, crude — se fabrică independent una de alta. Gradul de igienă satisface cele mai exigente prescripții sanitare. Muncitorii, cînd intră în fabrică, trec printr-un „filtru” igienic — își lasă hainele la vestiar, fac baie, apoi îmbracă echipamentul de lucru sterilizat. Dezinfecția și întreținerea curățeniei la toate locurile de lucru (degresatul încăperilor și utilajului, spălatul) se fac centralizat, cu ajutorul unei stații de preparare a detergenților, care sînt distribuți automat, prin conducte. De asemenea, prepararea saramurii — conservant necesar preparatelor de carne — se face tot într-o stație centralizată și este apoi dirijată prin conducte de oțel inoxidabil; dozarea cantităților necesare de saramură și a concentrației acesteia se face automat, pe baza unui program dinainte ordonat, dirijat electronic, în funcție de cantitățile de carne prelucrate și de felul preparatelor. Pe tot cuprinsul spațiilor de producție ale noii fabrici se asigură automat și temperatura și umiditatea optimă, cu ajutorul unor moderne instalații de filtrare și condiționare a aerului din interior. „pregătît” la tempera-

turi variînd între 10—18 grade Celsius, în funcție de cerințele procesului tehnologic. Fierberea și afumarea mezalurilor și a celorlalte preparate din carne se realizează în celule din material inoxidabil, automatizat, cu regim dinainte programat. Transportul intern este în cea mai mare parte mecanizat, efectuîndu-se cu ajutorul unui sistem de conveiere, care cuprinde toată fabrica, de la intrarea materiei prime și pînă la punctele din care sînt expediate produsele finite.

De la alți ingineri și tehnicieni care lucrează în acest laborator industrial — pentru că într-adevăr ordinea și curățenia, oamenii îmbrăcați în halate albe, imaculate, amintesc de un uriaș laborator — aflăm numeroase alte amănunte interesante. Bunăoară, am reținut mindria celor de aici cînd ni s-a spus că marea majoritatea a utilajelor din această nouă și modernă fabrică sînt realizate de uzine românești; ba chiar și proiectele construcției și procesul tehnologic sînt originale. Notabil este și modul cum s-a rezolvat alimentarea noii fabrici cu energie termică: prin racordarea ei la centrala de termoficare de la marea uzină de anvelope „Danubiana”. din vecinătate, de unde se primesc, în condiții de mare ieftinătate, apa caldă și aburul tehnologic necesar. În schimb, fabrica are o centrală proprie pentru producerea frigului, impresionantă, ale cărei utilaje poartă, de asemenea, mențiunea „Fabricat în România”.

Ion PREDA

În dezbateri publice:

PROIECTUL LEGII CU PRIVIRE LA GOSPODĂRIREA APELOR ÎN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

SPICUIRI DIN SCRISORILE SOSITE LA REDACȚIE

Opinii, sugestii pentru

PREVENIREA EFECTELOR DISTRUCTIVE ȘI ALE POLUĂRII

În ultima vreme am primit la redacție scrisori în care specialiști cu diferite pregătiri își exprimă dorința de a participa la dezbateri publice pe marginea proiectului legii privind gospodărirea apelor în Republica Socialistă România. Continuăm să publicăm principalele opinii și sugestii făcute de aceștia în legătură cu îmbunătățirea actualului proiect.

De pe meleagurile argeșene ne-a sosit epistola inginerului Nicolae Vrăbescu, directorul Oficiului județean de gospodărire a apelor. Din multiplele probleme abordate în legătură cu gospodărirea apelor rețin atenția cele legate de acțiunile menite să apere populația și bunurile materiale de calamitățile naturale. „În organizarea apărării împotriva inundațiilor și a ghețurilor — spune printre altele semnatarul — proiectul de lege tratează pe larg modul de acționare în timpul apelor

mari, pentru salvarea oamenilor și obiectivelor afectate de acestea. Acționând însă numai asupra efectului produs de apele mari, problema se rezolvă parțial, putându-se cauza pagube importante patrimoniului public. De aceea, propun să se prevadă în lege, ca obligație pentru toate comisiile județene și comunale de apărare împotriva inundațiilor, realizarea din timp (în perioada dinafara inundațiilor) a o serie de lucrări considerate necesare pentru evitarea calamităților în timpul apelor mari. Pentru efectuarea lor să se utilizeze toate mijloacele și posibilitățile pe plan local, prevăzându-se, la nevoie, în bugetele locale, fondurile necesare acestui scop. Lucrările la care mă refer constau din înlăturarea la timp a obstacolelor de orice fel care împiedică scurgerea liberă a apelor în albie, curățirea canalelor și a văilor torențiale, executarea unor diguri de apărare, consolidarea malurilor în timpul viiturilor etc.

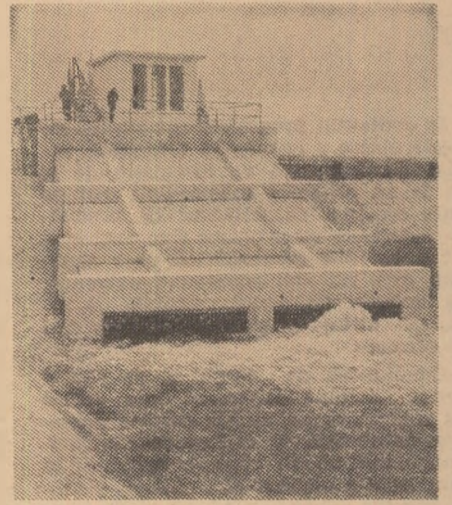
Un loc important în scrisoare îl ocupă măsurile privind protecția calității apei. Iată câteva opinii și sugestii în această privință: „Dezvoltarea explozivă a industriei în unele zone ale județului Argeș, și nu numai în părțile noastre, a mărit pericolul de poluare a riuurilor prin evacuări de ape uzate nocive. Consider deci necesar ca în preocuparea unităților, în primul rând a celor industriale, să stea în permanentă înlăturarea cauzelor care pot accentua nocivizarea accidentală a apelor uzate, căutând să înlocuiască în procesele tehnologice de fabricație substanțele, reactivii și materiile prime vătămătoare, cu altele nenocive, sau ușor biodegradabile. De asemenea, sint de părere ca unitățile industriale să fie obligate, prin lege, la cererea organelor de gospodărire a apelor, ori de câte ori se constată că este necesar, să condiționeze instalațiile și utilajele din producție, care datorită uzurii înaintate generează risipă de apă sau produc scurgeri de materii nocive. De aseme-

nea, propun să se prevadă măsuri speciale, pe terenurile agricole tratate cu diferite substanțe vătămătoare pentru calitatea apelor și fauna din ele, în scopul evitării antrenării acestor substanțe, prin precipitații sau alte căi, în riuri.

În sfârșit, autorul scrisorii ne mai semnalează unele aspecte privind respectarea regulilor de gospodărire și păstrarea calității apelor de către constructorii diferitelor obiective. În acest scop, el propune să se introducă obligativitatea controlului, efectuat de organele de gospodărire a apelor asupra modului în care constructorul își îndeplinește obligațiile în această direcție. Ing. N. Vrăbescu sugerează ca toate graficele de producție ce privesc lucrări de gospodărire a apelor să fie în mod obligatoriu avizate de organele de gospodărire a apelor, care să facă parte, oficial, din comisia de recepție cu dreptul de decizie.

Cîteva cercetători de la Institutul de meteorologie și hidrologie se opresc, în relatările lor, mai mult asupra cunoașterii temeinice, cantitativă și calitativă, a resurselor de apă subterane și de suprafață ale țării, a bilanțului, regimului și variației lor în timp și în spațiu. „Ținând seama de faptul că necesitățile de apă ale economiei naționale sporesc continuu — este de părere dr. ing. Constantin Bondar, membru în consiliul științific al institutului amintit, se impune ca, în noua lege, cunoașterea și, respectiv, cercetarea resurselor naturale de apă să-și găsească un loc prioritar și distinct. Din acest punct de vedere, articolul 83 din actualul proiect de lege reflectă — după aprecierea mea — insuficient rolul și contribuția cunoașterii resurselor naturale la activitatea de gospodărire rațională a apelor țării, fiind necesară delalieră a sa într-un capitol sau secțiune specială, de sine stătătoare. De asemenea, apreciez că ar fi indicată includerea în actualul proiect de lege, în capitolul I „Dispoziții generale“, a unei prevederi privind asigurarea cadrelor în domeniul gospodării apelor.

Un specialist din cadrul aceluiași institut, inginerul I. Enea, șef de sector, insistă, la rîndul său, asupra cunoașterii resurselor naturale de apă. În plus, semnatarul sugerează ca la capitolul al II-lea al proiectului de lege

Una din „bijuteriile“ hidrotehnice ale sistemului de irigații Gălățui-Călărăși, din județul Ialomița.

să fie incluse prevederi în legătură cu prevenirea și combaterea fenomenelor de inlăștinire și lăcovișire a terenurilor agricole, datorită inundării din subteran (ridicării apelor freatice la suprafață), cauzată de unele lucrări de baraje, indiguiri, irigații etc., nerațional amplasate, și care pot produce scoalarea din circuitul agricol a unor suprafețe însemnate sau scăderea producției la unitatea de suprafață. Autorul scrisorii propune, de asemenea, ca la același capitol, secțiunea a III-a, să se prevadă și protecția obiectivelor construite în abie lungă și terase, adică a pușurilor de observații ale rețelei hidrogeologice de stat, ca și a celor de pe interfluvii, care sint de multe ori distruse.

Și acum, o propunere a unui alt cercetător, dr. ing. Andrei Filotti, de la Institutul de studii, cercetări și proiectări pentru gospodărirea apelor. „În diferite țări ale lumii s-au constatat, în ultimii ani, fenomene grave provocate de poluarea accidentală a apelor. De altfel, prevenirea unor astfel de accidente a făcut obiectul unor consfătuiri internaționale, sub egida organismelor O.N.U. Propun, în consecință, completarea articolului 47 din actualul proiect de lege cu următoarele prevederi: „Consiliul Național al Apelor, în colaborare cu Ministerul Transporturilor, Ministerul Afacerilor Interne și alte instituții interesate, va institui norme privind transportul și manipularea materiilor nocive în zone unde s-ar putea produce poluarea apelor“.

Ing. N. FLORIAN

Lucrătorii din agricultura județului Teleorman — și alături de ei numeroși oameni ai muncii din alte sectoare de activitate — sint hotărîți să-și mobilizeze toate mijloacele și forțele de care dispun pentru a sprijini realizarea programului de îmbunătățiri funciare și a contribui, în primul rînd la eliminarea excesului de umiditate de pe toate suprafețele afectate.

Un scurt bilanț al acestor acțiuni ne arată că pînă în prezent au fost executate lucrări de desecări pe circa 22.000 ha. Ele au fost mai frecvente în nordul județului, unde terenul este mai trîmîntat și brăzdat de văi. Numai în anul 1971 au fost desecate peste 4.000 ha cu forțe și mijloace proprii.

La C.A.P. Flacăra, pe o suprafață de 35 ha nu se putea cultiva nimic din cauza bălțirii apei, fenomen care s-a prelungit, în ultimii ani, pînă în luna iulie. Cooperatorii, așa cum ne-a informat Cornelia Boncotă, inginerul șef al unității, au hotărît să participe activ, prin muncă, la combaterea excesului de umiditate.

În toamna anului 1970 — ne spune interlocutoarea — s-au constituit două brigăzi, din circa 300 de cooperatori, care cu cazmale și lopeji au executat 600 metri de canal, a cărui cotă maximă a atins circa un metru adîncime. Prin această lucrare a fost înlăturat excesul de umiditate de pe suprafața amintită. În primăvara următoare, terenul a fost cultivat cu porumb, realizîndu-se în medie, peste 3.300 kg de boabe la ha.

Asemenea exemple se întîlnesc și în alte unități ale județului, în ansamblu însă, acțiunile privind desecările și irigațiile cu mijloace locale nu pot primi, din cele văzute la fața locului, calificativul „bine“. Și, iată de ce: la data de 10 ianuarie 1972 mai erau 46.000 ha pe care se impune eliminarea apei care bălțește temporar, o perioadă mai mică sau mai mare din an, și de executat lucrări de irigații pe o suprafață de a-

Cuvîntul teleormănenilor

„VOM CONTRIBUI EFECTIV LA ELIMINAREA APEI CE BĂLȚEȘTE PE OGOARE!“

proape 1.300 ha restantă din anul trecut.

Rămînerile în urmă se datoresc, în principal, ritmului nesatisfăcător de lucru pe șantierul de amenajări locale. La rîndul lui, ritmul a fost influențat pe de o parte de lipsa unor utilaje de mare randament, cu ajutorul cărora urmau să fie executate canalele principale și cele secundare de irigații, sau de evacuare a apei, iar pe altă parte, de deficitul de forță de muncă. Iată și cîteva cazuri concrete. La cooperativa „Scînteia“ din Siliștea, din 147 ha identificate, doar pe 77 ha au fost executate lucrări de drenare; la cooperativa agricolă „Unirea“ — Sîrbeni, din 353 ha afectate de apa care bălțește, 11 ha au beneficiat de amenajările necesare. Aspecte asemănătoare pot fi întîlnite și la cooperativele agricole „1 Mai“ din Baciu, Grăția și altele.

Un alt fenomen natural care a început să se manifeste în ultimul timp în județ, îl constituie ridicarea pinzei freatice și apariția în anotimpuri ploioase a unor zone destul de întinse unde bălțește apa.

— Din 1969, ne-a declarat ing. Marian Popescu, șeful fermei nr. 1 a C.A.P. Crevenicu, pe o suprafață de 60 ha au apărut ochiuri de apă. Cred că s-ar combate lesne acest fenomen dacă am fi putut executa, vara sau toamna, o

arătură adîncă, cu subsolier, și, bineînțeles prin fertilizarea suprafeței respective cu gunoi de grajd. Dar, cu toată bunăvoința noastră, nu am găsit nici la secția de mecanizare și nici la S.M.A. care ne deservește pluguri cu subsolier. De aceea, în ultimă instanță ne-am hotărît să deschidem canale, care însumate au ajuns la peste 5 km.

O situație identică există și la C.A.P. Teleorman-Mirzănești, unde excesul de umiditate a afectat peste 150 ha. Cadrele de conducere de la O.I.F. fac deocamdată tatonări, căutînd o explicație a fenomenului care a apărut. Părerile sint împărșite. Unii susțin că excesul de precipitații ar fi de vină alții că multiple acumulări create în văile din zonele apropiate ar duce la ridicarea pinzei freatice. În această problemă ar fi indicat să intervină și specialiștii de la I.S.C.I.F.-București, care, din cîte am fost informați, nu și-au făcut simțită prezența așa cum trebuie în sprijinirea acțiunilor de desecări inițiate în județ.

În urmă cu circa două luni am fost prezenți la o întîlnire de lucru condusă de tovarășul Teodor Roman, secretar al Comitetului județean Teleorman al P.C.R., la care au luat parte Marin Cimbru, director general adjunct al Direcției generale agricole județene, Dumitru Popa, director și Vasile Dumitroșcu, inginer șef la O.I.F. Teleorman, cadre din conduce-

rea O.C.O.T., unde au fost precizate zonele în care urmează să se acționeze cu toate forțele și mijloacele existente. Astăzi aflăm că o parte din cele hotărîte atunci au prins viață. În scopul impulsivității lucrărilor de drenare a apei au fost antrenate un număr mare de unități și întreprinderi din județ.

Pentru finalizarea lucrărilor, eventuale adînciri și atingerea cotelor de scurgere, taluzare etc., au fost mobilizați numeroși țărani cooperatori, tineri și lucrători de la unitățile economice din apropiere. Cifric, numărul lor se ridică la 47.000 de oameni. Cu aceste forțe și mijloace a fost eliminat excesul de umiditate — pînă la 10 ianuarie a.c. — pe circa 9.670 ha, din care pe 5.000 ha lucrările au fost executate manual cu sapa, lopata și alte mijloace simple. Demn de remarcat este faptul că majoritatea covârșitoare a acestor lucrări au fost executate prin muncă patriotică.

În prima parte a acestui an, alte trei zone — cea din Sîrbeni (1.200 ha), Scurtu (2.500 ha) și Tătărăști (2.000 ha) — vor fi redat agricole prin eliminarea excesului de umiditate. „De altfel, acțiunile de această natură, ne spunea Teodor Roman, s-au desfășurat și pînă acum în județ.“

— Dorim — a continuat interlocutorul nostru — să intensificăm ritmul lor de execuție, printr-o mobilizare mai mare a forțelor și mijloacelor de care dispunem. Vom contribui efectiv la eliminarea apei ce bălțește pe ogoare.“

În toate unitățile din județ, cu terenuri afectate de excesul de umiditate, acțiunile hidroameliorative vor continua cu mijloace simple, la îndemîna oricui, la care va participa, așa cum am văzut, un număr sporit de brațe de muncă. Această mobilizare constituie un răspuns concret la chemarea lansată de organizația de partid a județului Argeș către toate organizațiile județene ale P.C.R., către toți oamenii muncii din agricultură.

C. STĂNESCU

In dezbatere publică: Proiectul de lege privind gospodărirea pădurilor administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale

Propuneri

PREVEDERI MENITE SĂ CONTRIBUIE LA SPORIREA CANTITATIVĂ ȘI CALITATIVĂ A MASEI LEMNOASE

Proiectul de lege privind gospodărirea pădurilor de folosință comună reglementează în mod unitar și corespunzător o serie de raporturi de ordin juridic, la nivelul stadiului actual de dezvoltare a societății noastre socialiste. Astfel, în cele șase capitole ale sale, proiectul de lege cuprinde prevederi cu privire la transmiterea de păduri comunale între comitetele executive ale consiliilor populare, la scoaterea din fondul forestier aflat în administrarea comitetelor amintite a unor terenuri pentru nevoile agriculturii sau în scopul executării unor lucrări necesare altor ramuri ale economiei naționale etc.

Executarea lucrărilor de împădurire, refacere și protecție a pădurilor, de îngrijire și conducere a arboretelor, precum și a celor de punere în valoare a materialului lemnos de exploatat, de către comitetele executive ale consiliilor populare comunale, prin inspectorate silvice, pe bază de contracte, va conduce la creșterea tehnicității lucrărilor, la executarea acestora la timp și de bună calitate. Comitetele executive ale consiliilor populare comunale vor contribui în mai mare măsură la realizarea acestor sar-

cini prin urmărirea executării prevederilor contractuale, prin controlul efectuării lucrărilor și recepția acestora de către reprezentanții beneficiarului.

Un lucru bun este și dotarea cu uniforme a pădurarilor comunali. Purtătorii lor vor trebui să se bucure de autoritate și prestigiu, să contribuie la efectuarea unei paze corespunzătoare a pădurilor încredințate.

Pentru ridicarea productivității pădurilor comunale este binevenită și prevederea din proiectul de lege referitoare la executarea lucrărilor de împădurire și refacere prin unitățile silvice, pe bază de contracte.

Trebuie remarcat, de asemenea, și faptul că prin actualul proiect de lege se fixează cu precizie și atribuțiile comitetelor executive ale consiliilor populare comunale, ale comitetelor de gospodărire a pădurilor comunale, cât și a comitetului executiv al consiliului popular județean, precum și ale inspectoratelor, ocoalelor silvice și Institutului de cercetări, studii și proiectări silvice. Toate acestea vin negreșit în sprijinul mai bune gospodăririi a fondului silvic comun, al ridicării productivității pădurilor comunale la nivelul celor de stat.

Pentru traducerea deplină în viață a sarcinilor ce revin comitetelor executive ale consiliilor populare județene, propunem crearea unui nucleu de specialiști, la nivelul județului, pentru coordonarea lucrărilor necesare în pădurile comunale, perfecționarea finanțării lucrărilor, controlul efectuării contractelor, urmărirea realizării acestora, recepția lucrărilor, paza și buna gospodărire a pădurilor comunale.

Acest lucru este, după aprecierea mea, cu atât mai necesar cu cât județul Vrancea dispune de o suprafață de 27.000 ha de păduri comunale, care necesită personal de specialitate.

Ing. Aurel DIACONU
directorul
Inspectoratului silvic Vrancea

Dovedind interes deosebit față de mai buna gospodărire a pădurilor comunale, avuție de preț, tot mai mulți oameni ai muncii din diferite colțuri ale țării participă activ la dezbaterile actualului proiect de lege, la îmbunătățirea lui.

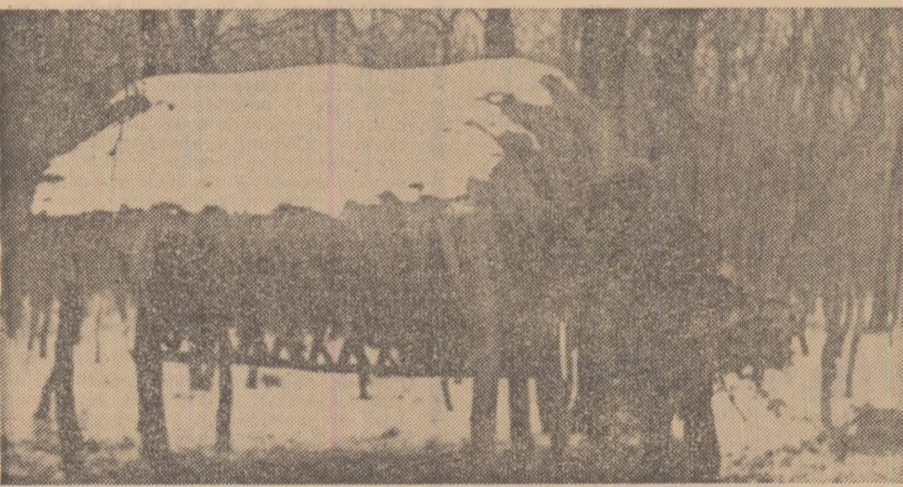
Astfel, un grup de cetățeni din comuna Dealu-Morii, județul Bacău, propun ca, în cadrul acțiunilor privind pădurile comunale, să se acorde mai multă atenție folosirii terenurilor degradate, inapte pentru agricultură, dar propice pentru vegetația forestieră. Ei sînt de părere că aceste suprafețe complet neproductive ar trebui împădurite cu fonduri din bugetul comunei, și apoi trecute în administrarea comitetului executiv al consiliului popular, ca păduri comunale.

Alexandru Bădiță, pădurar în comuna Bîrla, județul Argeș, propune să se examineze posibilitatea asigurării, prin lege, a școlarizării pădurarilor comunali, prin cursuri de 3-6 luni. Tovarășul A. Bădiță subliniază necesitatea instruirii cât mai temeinice a personalului care se ocupă de gospodărirea pădurilor comunale, exprimindu-și dorința de a se afla printre primii participanți la acțiunea de școlarizare, în cazul aprobării cursurilor despre care a amintit.

Tot mai mulți cetățeni se interesează de perfecționarea modului de gospodărire a fondului forestier comun și de gestionarea bunurilor. Printre aceștia se numără și Dumitru C. Borța, pensionar, din comuna Ocnele-Mari, județul Vâlcea, care a făcut parte din comitetul de gospodărire a pădurilor comunale. Din experiența mea — scrie tovarășul Borța — am constatat nu o dată că în gestionarea parchetelor cu volum mare, a căror exploatare și vânzare a materialului lemnos durează timp mai îndelungat, se ivesc greutăți și deficiențe care pot dauna avutului obștesc. Se observă că pădurarii care răspund de gospodărirea și, mai ales, de paza bunurilor încredințate nu pot gestiona așa cum trebuie și aceste parchete.

De aceea, propun să se prevadă în proiectul de lege, în astfel de cazuri, posibilitatea angajării, pe durata existenței gestionării, a unor gestionari plătiți din fondul silvic, și care să aibă toate avizele necesare. Această completare ar putea fi adăugată, după părerea mea, la capitolul III, articolul 11.

Un alt cetățean, Cercel Victor, din comuna Oteșani, tot din județul Vâlcea, reliefează necesitatea ca în comitetul de gospodărire a pădurilor comunale să fie aleși oameni care dovedesc interes deosebit față de bunul mers al treburilor comunei, față de apărarea integrității avutului

Instalații pentru hrănirea suplimentară a vinatului pe timpul iernii în pădurea Lipoveanca, județul Ilfov. În fotografie: paznicul de vânătoare Marin Pirvu alimentînd cu trunza de tei uscată o hrănitore pentru cervide.

Foto: N. NICOLAESCU

AFLĂM DE LA AGVPS.

CALENDARUL VÎNĂTORULUI ȘI PESCARULUI SPORTIV PE LUNA FEBRUARIE

Iarna este în toi. Februarie este luna cea mai vitregă pentru animalele sălbatice nerăpitoare. De aceea, trebuie continuată hrănirea suplimentară a acestora. Pentru ca iepurii să nu roadă pomii fructiferi este de ajuns să punem la marginea livezilor câteva mănunchiuri de ramuri rezultate din curățirea pomilor. Bineînțeles că aceasta nu-l scutește pe gospodar de obligația de a-și înveli pomii. O mină de zoană de la trei aruncată pe ogor va reține aici fazanul sau potîrnichea, care în primăvară vor curăța culturile de insecte dăunătoare. Se continuă

aprovizionarea hrănitorelor pentru cervide, iepuri, fazani și potîrnichi.

În această lună este permisă vînătoarea la mistreți, șitari, cocoșari, gîște și rațe sălbatice, precum și alt vînat de baltă. De asemenea, este permisă vînătoarea la toți dăunătorii cu păr sau cu pene, necroțiți prin lege. Bune rezultate dau pînde la lupi și la vulpi (la nadă). De asemenea, pînde la vidre — care se împerechează în această lună — pot fi făcute cu succes.

Cu autorizație specială pot fi vînați jderii.

★

Pentru amatorii de pescuit la copcă, luna februarie este cea mai indicată. Totuși, pescarul trebuie să se asigure întii că gheața este suficient de rezistentă.

La copcă se obțin bune rezultate — la știucă și biban — folosind ca momeală peștișori vii.

FAZANUL ÎN DOBROGEA

Colonizarea fazanului în Dobrogea a început în anul 1958. Întinsele suprafețe agricole intercalate cu păduri nu prea mari (100—1.000 ha), cu subarbori bogat și clima mai dulce în această parte a țării s-au dovedit deosebit de prielnice pentru această specie de vi-

nat. La acestea s-a adăugat și grija acordată de cei ce gospodăresc vinatul, prin hrană suplimentară pe timpul iernii, combaterea animalelor răpitoare, paza terenurilor etc. Așa se face că de la cele câteva sute de fazani colonizați, la început, s-a ajuns în prezent la peste 20.000 de exemplare.

„VITEAZUL” VÎNĂTOR BIHOREAN...

Intr-o zi, cu puțin timp în urmă, un camion, aparținînd C.A.P. Călăcea, județul Bihor, gonia pe șoseaua Miersig—Leș, îndreptînduse spre Oradea. La volan se afla șoferul Ioan Meșter, iar alături, președintele cooperativei agricole, Flore Bocșe. În dreptul pădurii Păușa, unde se află o creșcărie de fazani, autocamionul a încetinit. „Poate pică ceva” — și-au zis cei doi. Și, într-adevăr, a picat. Pe șosea se plimba un cîrd de fazani. Președintele Flore Bocșe a apucat pușca de vînătoare, calibrul 12, a dus-o la ochi și a tras. Vînătoarea din mașină a fost fructuoasă: cinci fazani împușcați!

— Dă-i bice, porunci președintele șoferului...

Dar, ghinion! Impușcăturile au fost auzite de paznicii de vînătoare de la Ocolul silvic Tinca. Ei n-au prețet să-și facă datoria. Aflîndu-se în avans pe direcția de mers a mașinii în care se aflau braconierii, au solicitat ajutorul unui șofer de pe un alt autocamion.

Văzînd că se îngroașă gluma, cei doi au hotărît să facă pe dracu-n patru pentru a se sustrage urmării. Ajungînd în dreptul camionului care le bloca trecerea, ei au luat-o peste arătură. Și, atunci, a început o goană ea în filme, sau, mai bine zis, o vînătoare de... braconieri. Personalul silvic, cunoscînd numărul autocamionului în care se aflau... amatorii de fazani (21—BH—1163) nu a mai avut de întîmpinat prea multe dificultăți pentru a pune mina pe făptăși. Aceștia au fost ajunși din urmă la parcajul de lingă „Autobaza”—Oradea. În cabină au fost găsiți doi fazani și pușca de vînătoare!

— Cu cine mai erai în mașină?
— Cu tovarășul președinte, Flore Bocșe, răspuse șoferul.

— Și unde se află acum?
— A luat ceilalți trei fazani împușcați și a plecat să-i dea unor cunoscuți...

Măsurile n-au înfrînat. A fost percepută pe loc contravaloarea celor doi fazani găsiți în mașină, în sumă de 500 de lei, arma de vînătoare a fost ridicată, iar „vînătorul” a fost exclus din cadrul filialei. De asemenea, s-au întocmit acte de trimitere în judecată.

Dimitrie BĂLAN

BULETIN

AGROMETEOROLOGIC

INSTITUTUL DE METEOROLOGIE ȘI HIDROLOGIE NE INFORMEAZĂ

Intervalul 19—25 ianuarie s-a caracterizat prin vreme rece și precipitații neînsemnate cantitativ.

Din evoluția temperaturilor medii zilnice (care au oscilat, în general, între -1° și -7°) rezultă că regimul termic a fost apropiat de normal, excepțînd nord-estul Moldovei, unde vremea a continuat să rămînă geroasă (temperaturile diurne au fost cuprinse între -4° și -12°).

Temperaturile minime cele mai coborîte din aer, înregistrate la 22 ianuarie, au fost cuprinse între -19° (la Miercurca Ciuc) și -5° (în sudul Banatului și pe Litoral).

În sol, la adîncimea de 5 cm, temperaturile medii din ultima zi a intervalului oscilau între -1° și -5°, fiind local mai coborîte în Moldova. Din măsurătorile efectuate la sfîrșitul intervalului pentru determinarea adîncimii de îngheț a solului a rezultat că aceasta variază cel mai frecvent între 30 și 40 cm; valori mai mari 40—55 cm se întîlnesc în nordul țării și estul Transilvaniei și adîncimi sub 30 cm se semnalează în zonele sud-vestice ale țării și pe Litoral.

Precipitațiile căzute, mai ales sub formă de ninsoși slabe, au dat cantități de apă mici (sub 1 mm) în Moldova, Muntenia și Dobrogea și între 1 și 10 mm, în cea mai mare parte a Olteniei. În celelalte zone nu au fost precipitații. La sfîrșitul intervalului, solul era acoperit cu un strat de zăpadă cu grosime de 2 la 10 cm în Oltenia, vestul Munteniei, estul și nordul Moldovei.

Timpul probabil pentru intervalul 27 ianuarie — 2 februarie:

Vreme relativ rece la început, cu cer mai mult noros. Precipitațiile, mai ales sub formă de lapoviță și ninsoare, vor fi neînsemnate cantitativ. Vîntul va sufla slab pînă la potrivit; predominînd din sectorul S-E.

Temperatura va marca o ușoară creștere spre sfîrșitul intervalului. Minimele vor fi cuprinse între -15° și -5°, local mai ridicate, iar maximele între -6° și 4°, mai ridicate în sud-vestul țării. Local ceață.

ACTIVITATEA SINDICALĂ — LA COTELE CERUTE DE ÎNDEPLINIREA ȘI DEPĂȘIREA PLANULUI DE STAT PE 1972

După cum am mai anunțat, în perioada 11—17 ianuarie a.c., la Eforie Nord au avut loc, în două serii, ședințe de lucru organizate de Biroul Executiv al Comitetului Uniunii sindicatelor din agricultură, industria alimentară, silvicultură și ape, cu care prilej au fost analizate și dezbătute — în lumina documentelor de partid și de stat, a normelor stabilite de Congresul U.G.S.R. și a hotărârilor ultimei plenary a Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România — sarcinile ce revin sindicatelor pe ramură în domeniul economic și social pentru realizarea planului de stat pe anul 1972, măsurile de îmbunătățire a activității politice și cultural-educative, precum și alte probleme privind munca organelor și organizațiilor sindicale.

Lucrările ședințelor amintite, la care au participat președinți ai comitetelor sindicatelor din unitățile de mecanizare a agriculturii, de industrie alimentară, silvicultură și îmbunătățiri funciare, din întreprinderile pentru producerea, valorificarea și industrializarea legumelor și fructelor, întreprinderile viei și vinului, întreprinderile pentru valorificarea cerealelor și plantelor tehnice și uzinele aparținătoare de C.I.F.R.M.A., precum și cadre de conducere din departamente și centrale, au fost bogate în învățăminte. Am rugat pe tov. Constantin MOCANU, secretarul Comitetului Uniunii sindicatelor pe ramură, să ne înfățișeze, succint, câteva din concluziile desprinse.

De la început, țin să apreciez că cele două ședințe, organizate din inițiativa și cu sprijinul Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, au constituit un veritabil colocviu, cu un pronunțat caracter de lucru, privind rolul și atribuțiile sindicatelor din ramura noastră în realizarea sarcinilor de plan pe anul în curs, în rezolvarea multiplelor probleme pe care activitatea de producție, economică și social-culturală le ridică la fiecare pas în unități. Prezența activă la ședințe, alături de președinții comitetelor sindicatelor și de ceilalți activiști sindicali, a unor cadre cu munci de răspundere în Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, și Apelor — șefi de departamente, secretari generali, directori generali — a fost de natură să asigure nu numai cunoașterea reciprocă a unor probleme specifice care frământă organele noastre sindicale și pe cele de stat, dar a permis chiar soluționarea ad-hoc a o parte dintre aceste probleme.

Firește, accentul principal, atît în referatele prezentate, cît și în luările de cuvînt ale participanților, a căzut asupra laturilor activității sindicale care vizează buna desfășurare a procesului de producție a unităților în anul acesta. A fost relevată cu pregnanță, de exemplu, necesitatea ca organele sindicale, comitetele sindicatelor și cele de secții, conducerile grupelor sindicale să se ocupe cu mai multă stăruință și competență de felul în care sînt utilizate

și întreținute mașinile și utilajele, de consumul de materii prime și materiale, de realizarea ritmică a producției, să sprijine conducerile administrative în buna aprovizionare tehnico-materială. De asemenea, în cuvîntul lor, numeroși vorbitori s-au referit la modul în care

Citeva concluzii rezultate din dezbaterile de la ședințele de lucru organizate la Eforie Nord de Biroul Executiv al Comitetului Uniunii sindicatelor pe ramură, în perioada 11—17 ianuarie a.c.

este folosit, în cadrul întreprinderilor, fondul de timp. A rezultat că acolo unde, în grupele sindicale, s-a luat atitudine hotărîită împotriva celor care întârzie sau absentează de la program, unde s-a desfășurat o susținută muncă educativă în vederea respectării disciplinei de producție, unde colectivul de muncă a acționat ferm cînd a constatat că unii salariați nu-și fac conștiincios datoria, climatul de muncă în unitatea respectivă devine propice desfășurării unei activități de producție eficiente. Așa cum a reieșit din cuvîntul multor

participanți, gama mijloacelor de influențare în această privință, și nu numai în aceasta, este deosebit de bogată: discuțiile de la om la om și cele organizate, gazetele satirice, foile volante, stațiile de radioficare. De bună seamă, important e ca fiecare comitet al sindicatului, fiecare birou de grupă sindicală, să-și aleagă din această varietate de forme pe cele mai potrivite pentru specificul unității sau al formației de lucru și să dea un caracter de continuitate acestor activități educative.

Strîns legate de activitatea economică, alte importante aspecte au făcut obiectul unor largi dezbateri. Mulți vorbitori s-au referit, bunăoară, la deficiențele care mai există în domeniul organizării științifice a producției și a muncii, în activitatea de promovare a progresului tehnic, de invenții, inovații și raționalizări, scoțind în evidență necesitatea unei mai strînse colaborări între cadrele tehnico-administrative și organele sindicale. În activitatea de inovații va trebui ca sindicatele din ramura noastră să acționeze mai hotărît, să se ocupe de alcătuirea unor planuri tematice adecvate, de organizarea cercurilor inovatorilor, să-i ajute pe cei care aduc îmbunătățiri tehnice să-și concretizeze ideile, să vegheze ca aceștia să-și primească drepturile legale și, mai cu seamă, să sprijine generalizarea în producție a inovațiilor și raționalizărilor.

Un capitol aparte în dezbaterile prilejuite de cele două ședințe l-a constituit cel privitor la ridicarea calificării profesionale, latură de cea mai mare însemnătate a activității sindicatelor. Necesitatea îmbunătățirii procesului instructiv-educativ în școlile profesionale care pregătesc muncitori pentru sectoarele reprezentate de participanții la ședințele respective, a unei mai bune organizări și desfășurări a cursurilor de calificare la locul de muncă și a uceniciei, a inițierii unor cursuri de ridicare a calificării și de policalificare, a „demarării” acțiunilor de reciclare a cunoștințelor sînt doar cîteva din concluziile care s-au desprins în această privință.

După cum este și firesc, fiind vorba de ședințe cu caracter sindical, problemele sociale și-au aflat și ele un loc central în cadrul dezbaterilor. Mulți vorbitori au abordat diferite aspecte privind salarizarea, echipamentul de protecție și de lucru, folosirea biletelor de odihnă și tratament etc., făcînd numeroase propuneri pentru remedierea deficiențelor existente. De altfel, țin să subliniez că de-a lungul celor 6 zile, au luat cuvîntul 356 de tovarăși și au fost formulate peste 1100 de propuneri și sugestii, care pentru uniunea noastră pe ramură constituie tot atîtea imbolduri de îmbunătățire a activității. Vom căuta ca, în colaborare cu conducerea ministerului, a departamentelor și centralelor, cu ceilalți factori de răspundere să găsim răspunsuri și soluții potrivite pentru fiecare dintre propunerile respective, astfel încît activitatea sindicatelor să se ridice la nivelul cerut de dezvoltarea actuală și în perspectivă a sectoarelor noastre.

BREVIAR JURIDIC

Încadrarea și promovarea în muncă (II)

Ne vom ocupa în continuare de modul de încadrare și promovare a muncitorilor, personalului tehnic, economic, de altă specialitate și administrativ, potrivit prevederilor Legii nr. 12 din 21 octombrie 1971, intrată în vigoare la 1 ianuarie 1972.

Pentru muncitori, după cum este eunoscut, există și pînă acum în unitățile socialiste o comisie tehnică de încadrare în categoriile de calificare, care funcționa pe baza unui regulament aprobat prin H.C.M. nr. 210/1963.

Actualmente, pe baza noului reglementări, de la 1 ianuarie 1972 va funcționa în unitățile socialiste de stat o comisie tehnică de încadrare și promovare a muncitorilor, compusă dintr-un președinte — care este impunerul conducătorului unității — un secretar, delegatul compartimentului de personal, iar ca membri — șeful compartimentului de muncă și maistrul în sectorul cărui lucrează muncitorul respectiv. Din comisie fac parte, de asemenea, delegatul sindicatului, preum și 1—3 ingineri, tehnicieni sau muncitori de înaltă calificare.

Trebuie relevat că organul de conducere colectivă a unității socialiste de stat poate înființa mai multe comisii, separate pe secții sau sectoare, în funcție de necesități.

Să vedem acum, cum se face încadrarea în muncă.

Legea precizează că, în unitățile socialiste de stat încadrarea în muncă și repartizarea pe posturi a muncitorilor se face în funcție de studiile, cursurile de specializare sau alte forme de pregătire profesională pe care le are fiecare persoană, vechimea în meserie sau în specialitate prevăzută pentru postul respectiv, modul în care și-a desfășurat activitatea profesională anterioară, rezultatele obținute la proba practică și la verificarea cunoștințelor profesionale (examen sau concurs, după caz).

O condiție la fel de importantă care se cere pentru încadrare, ca de altfel și pentru promovare, este modul de comportare în societate, în colectivul unde muncește, în cartierul sau blocul unde domiciliază, în familie.

Desigur că, la încadrarea muncitorului se va face și un control medical, pentru a se stabili dacă starea sănătății îi permite să realizeze sarcinile prevăzute pentru postul respectiv.

În lege se menționează că pot fi încadrați în unitățile economice, ca muncitori calificați, absolvenții școlilor profesionale, ai liceelor de specialitate sau ai cursurilor de specializare postliceale, precum și muncitorii care au dobîndit calificarea la locul de muncă sau prin ucenie.

Muncitorii calificați pot fi încadrați în categoriile de calificare (în general sînt 6 categorii) sau în trepte, în cadrul aceleiași categorii (sînt 3 trepte în fiecare categorie). Este important să facem distincție între aceste două noțiuni, deoarece încadrarea muncitorilor calificați în categorii se face pe bază de probă practică și de verificare a cunoștințelor profesionale, susținute în fața comisiei tehnice de încadrare și promovare a muncitorilor, de care aminteam la începutul articolului, iar trecerea muncitorilor calificați de la o treaptă la alta, în cadrul aceleiași categorii, se efectuează pe baza calificărilor personale și a rezultatelor obținute. Spațiul nu ne permite să prezentăm pe larg condițiile minime de pregătire și vechime necesare pentru încadrarea și promovarea muncitorilor calificați. Aceste condiții sînt prevăzute în anexa nr. 1 a Legii nr. 12/1971 și variază după pregătirea profesională.

În ramura privind agricultura, sau industria alimentară de exemplu, pentru a putea fi încadrat în categoria a III-a este necesară o vechime de minimum 7 ani pentru muncitorii calificați la locul de muncă sau prin ucenie, 4 ani și 6 luni pentru cei care au absolvit școala profesională, 2 ani și 6 luni pentru cei care au absolvit școala tehnică de muncitori calificați și de 2 ani pentru muncitorii care au absolvit liceul industrial.

În încheiere amintim că încadrarea muncitorilor calificați în categorii superioare se va putea face dacă unitatea are prevăzut în planul său un volum suficient de lucrări corespunzătoare categoriei la care muncitorii solicita să fie încadrați. În cazul cînd ea nu le poate asigura un volum corespunzător de lucrări din categoria în care aceștia urmează să promoveze, dar o altă unitate din cadrul aceleiași centrale sau aceluiași minister are asemenea lucrări, conducerea centralei sau ministerului, după caz, poate aproba persoanei sau persoanelor respective transferul în interesul serviciului.

DIN CUVÎNTUL PARTICIPANȚILOR

● Avînd în vedere sarcinile mari care revin sindicatelor în buna desfășurare a activității de producție și economice, consider absolut necesar ca la consfățuirile și schimbările de experiență ce se organizează pe plan local sau central să fie chemați și președinții comitetelor sindicatelor. Ar fi un prilej de a ne însuși într-o și mai mare măsură toate problemele pe care le ridică activitatea economică (P. MUNTEANU, președintele comitetului sindicatului de la I.V.C.P.T. — Constanța).

● Pentru a fi la curent cu tot ce este nou în legislația țării, este nevoie ca președinții comitetelor sindicatelor să li se asigure, de către uniunea pe ramură, materiale documentare, instrucțiuni, culegeri de acte normative (P. DRĂGUT, președintele comitetului sindicatului de la U.F.R.M.A. — Timișoara).

● Adesea, inovațiile realizate de către unele unități nu sînt cunoscute și generalizate în altele de același profil. Este cazul, de exemplu, și al cabinei de rezistență pentru trac-

toarele S.V.—400, concepută și realizată în stațiunea noastră, care-și așteaptă generalizarea. Aceeași situație și cu tocătorea pentru ciocălăi. (N. TEODOROF, președintele comitetului sindicatului de la S.M.A. Măgurele, județul Prahova).

● Se întîmplă uneori ca, la obiectivele noi construite, să fie omise, încă din faza de proiectare, o seamă de utilități care vizează condițiile de muncă ale lucrătorilor. Pentru a se evita asemenea aspecte, este necesar ca la avizarea obiectivelor respective să-și spună cuvîntul și uniunea sindicatelor pe ramură (T. LEONOV, președintele comitetului sindicatului de la Fabrica de conserve de legume și fructe — Tulcea).

● Să se constituie echipe de control obștești și pentru unitățile cooperativei de consum de la sate, echipe alcătuite din membri de sindicat ai unităților agricole și instituțiilor din comună (I. ARDELEANU, președintele comitetului sindicatului de la S.M.A. Ghiorac, județul Bihor).

● Se cere sindicatelor, și pe bună dreptate, să-și sporească contribuția la educația oamenilor, la ridicarea conștiinței lor socialiste. Consider că este nevoie însă, îndeosebi pentru salariații noștri, care lucrează în condiții de șantier, să se asigure și un minim de mijloace, prin care să putem acționa în această privință. Mă refer, de pildă, la procurarea unor radiouri și televizoare, la organizarea unor cluburi, a unor biblioteci și altele (T. PINTEA, președintele comitetului sindicatului de la T.C.I.F. — Oradea).

● Acțiunea de reciclare a cunoștințelor să cuprindă și cadrele cu munci administrative de la ocoalele silvice, pe baza unor tematici adaptate specificului activității lor, iar pentru cadrele tehnico-ingineresti, reciclarea să se efectueze în două perioade a câte două săptămîni, pentru a nu stînjiți procesul de producție. (I. ANDRESCU, președintele comitetului sindicatului de la Inspectoratul silvic — Iași).

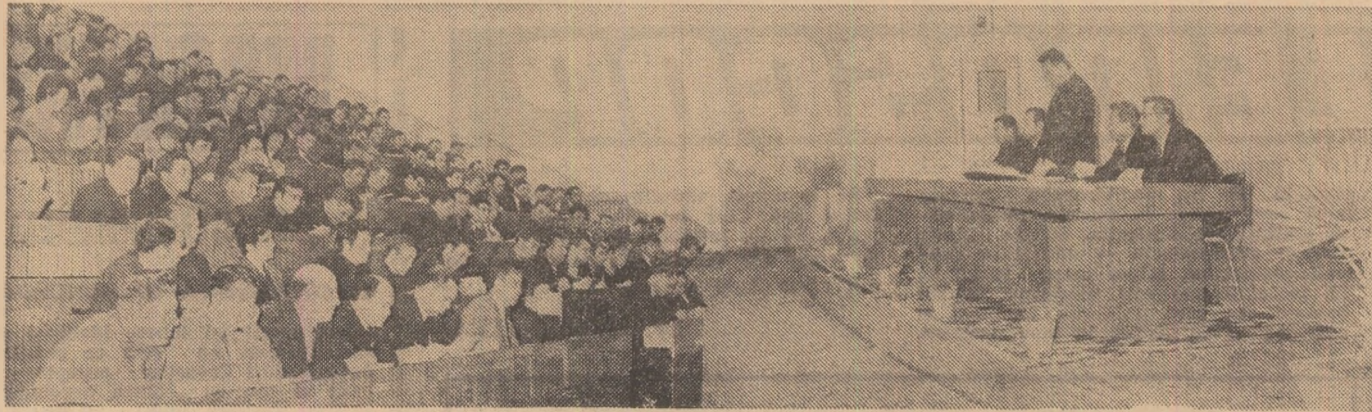
● Se discută de multă vreme în ședințele noastre

— atît în cadrul întreprinderilor, cît și la cele de felul acesteia la care participăm — despre calitatea necorespunzătoare a echipamentului de protecție și de lucru, ca și despre normele respective. Este cazul, credem, ca Uniunea Generală a Sindicatelor, uniunea pe ramură, să facă demersurile necesare, încît această problemă să-și găsească cît mai repede și în condiții cît mai bune soluționarea (A. BĂNUȚĂ, președintele comitetului sindicatului de la Fabrica de produse lactate — București).

● Pentru folosirea integrală a timpului de lucru și rezolvarea unor sarcini de producție cu un număr mai restrîns de salariați, se simte nevoia organizării unor cursuri de policalificare a muncitorilor (I. CAPRĂRESCU, președintele comitetului sindicatului de la Întreprinderea viei și vinului — Dolj).

Grupaj realizat de V. POMPILIU

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic-șef

Acțiunea de reciclare a cunoștințelor pentru specialiștii din I. A. S.

Moment inaugural

Luni, 24 ianuarie a.c., s-a luat „startul” în acțiunea de reciclare a cunoștințelor pentru specialiștii care lucrează în întreprinderile agricole de stat. Deschiderea cursurilor a coincis cu darea în funcțiune a noului Centru de instruire și perfecționare a cadrelor din I.A.S., situat la Crevedia, unitate de învățământ modern, înzestrată cu o bază tehnico-materială adecvată.

Participăm, aşadar, la un dublu moment inaugural. Aşa cum sublinia în cuvântul de deschidere **ing. Marin Capisizu**, secretar general în Departamentul agriculturii de stat, organizarea acțiunii de reciclare a cunoștințelor specialiștilor din întreprinderile agricole de stat constituie concretizarea prevederilor legale existente în acest sens și ea are menirea să-i înarmeze pe ingineri și celelalte cadre din I.A.S. cu tot ceea ce este nou în știința și tehnica agricolă, să contribuie la promovarea și generalizarea progresului tehnic în toate unitățile de producție.

Pentru început, au fost chemați să-și perfecționeze pregătirea profesională specialiștii din domeniul bazei furajere, sector „de temelie” al creșterii animalelor, cum se obișnuiește să i se spună. Sînt aici, în amfiteatrul centrului de la Crevedia, circa 250 de ingineri care răspund de problemele privind producerea și valorificarea furajelor în cadrul trusturilor județene de I.A.S., al întreprinderilor, complexelor zootehnice și al fermelor specializate în creșterea animalelor. Lectia de debut o predă **ing. Mihai Cuțuhan**, din Centrul

de valorificare a cerealelor și de producere a nutrețurilor combinate, și are ca temă noile orientări în folosirea furajelor concentrate și de volum, ca și efectul economic al utilizării nutrețurilor, în lumina recenteii legi pe care Marea Adunare Națională a adoptat-o în această privință.

— De altfel, întregul curs — ne informează **dr. ing. Eugen Popescu Jianu**, director de studii al noului centru de instruire și perfecționare a cadrelor din I.A.S. — își are tematica axată pe prevederile Legii pentru organizarea producerii și folosirii raționale a surselor de nutrețuri.

Planul de învățământ, afit la cursul acesta, care va dura două săptămîni, cît și la seriile următoare, se bazează pe expuneri cu caracter de lecții, însoțite de vizionarea unor filme, diapozitive și a altor materiale documentare, pe seminarii și lucrări practice și, în mod obligatoriu, pe unele dezbateri cu caracter de schimb de experiență.

La sfîrșitul fiecărui curs se va face o testare a cunoștințelor participanților, pe baza unor lucrări care vor fi notate. La seria de față, bunăoară, lucrarea respectivă va consta în formularea unor propuneri concrete privind modul de sporire și valorificare superioară a resurselor furajere în unitatea în care cursantul își desfășoară activitatea. Lucrările vor fi verificate și notate de către o comisie din Departamentul agriculturii de stat, urmînd ca în vară, în cadrul unei vizite de studiu la o fermă sau păsune-model, să fie puse în dezbateri și analizate critic.

— Alte amănunte?
— Aș vrea să precizez că acțiunea de perfecționare a cadrelor din întreprinderile agricole de stat face obiectul unui program complex, a cărui aplicare va avea loc de-a lungul a mai mulți ani. În acest scop, pe lîngă secția de aici, de la Crevedia, centrul nostru mai dispune de o secție la „30 Decembrie”, unde se face pregătirea lucrătorilor din domeniul irigațiilor, și de o alta la Fierbinți, destinată ridicării calificării unor categorii de muncitori din cadrul întreprinderilor agricole de stat, cum ar fi rutierii, laboranții pentru stațiile de deshidratat lucernă, sexatorii, cantaragii și alții.

— Baza materială a noului centru?
— Aici, la Crevedia, după cum se vede, dispunem de un amfiteatru de 350 de locuri, de 4 laboratoare a cîte 40 de locuri fiecare, de 9 săli de seminarii cu cîte 36 de locuri, de o hală de mașini, precum și de un laborator „fotocinemat”, aflat acum în organizare. De asemenea, există un grup de aparate destinate multiplicării lecțiilor, astfel încît cursanților li se va asigura, la sfîrșitul perioadei de perfecționare a pregătirii profesionale, și un set de materiale documentare. Ca lectori sînt folosite cadre de înaltă calificare din Departamentul agriculturii de stat, de la institutele de cercetări de profil, precum și din învățămîntul superior. Au fost asigurate, totodată, condiții dintre cele mai bune pentru cursanți în ceea ce privește studiul, cazarea și masa. Asemenea condiții există și la celelalte secții ale centrului. Rămîne ca prin caracterul și conținutul acțiunilor pe care le vom organiza, să valorificăm la un nivel superior investițiile care s-au făcut și se fac încă în vederea perfecționării pregătirii profesionale a lucrătorilor.

P. VOICULESCU

POSTA REDACȚIEI

Alexandrina DUMITRA — comuna Viișoara, județul Neamț:

Aplicarea noilor reglementări privind alocația de stat pentru copii, a început la 1 septembrie 1971.

Sebastian POPESCU — comuna Brădești, județul Dolj:

Pentru angajații care prestează mai puțin de o normă întreagă, vechimea în muncă se ia în considerare proporțional cu întreaga normă.

Vasile TURTOI — S.M.A. Dudești, județul Brăila:

Conform prevederilor articolului 15 din Legea nr. 26/1967, în situația cînd concediul de odihnă nu a putut fi efectuat de către un angajat pentru că a fost trimis să urmeze un curs de pregătire profesională, va putea fi efectuat în cursul anului calendaristic următor, împreună sau separat de concediul cuvenit pe acel an.

Efectuarea într-un an calendaristic a concediilor de odihnă cuvenite pe mai mult de 2 ani consecutivi este interzisă.

De asemenea, potrivit prevederilor art. 13, alin. 2 din aceeași lege, dacă în timpul cît angajatul se află în concediu de odihnă urmează sau trebuie să urmeze un curs de pregătire profesională sau politică, concediul de odihnă se intrerupe. Restul zilelor de concediu se va efectua după încetării acestei situații.

Ing. Vasile — Stațiunea experimentală legumicolă Ișalnița, județul Dolj:

Luîndu-se legătura cu serviciul organizării muncii din Academia de științe agricole și silvice ni s-au comunicat următoarele: pentru inventarul laboratorului, personalului de cercetare nu i se oprește garanția.

În indicațiile date cu privire la activitatea de reciclare, Academia de științe agricole și silvice (sectorul de învățămînt) a precizat că personalul din laboratoare nu participă la cursul de perfecționare a pregătirii profesionale, ca gestionari.

Trandaf BITULEANU — Subcentrul de combaterea dăunătorilor Găești, județul Dimbovița:

Deoarece unitatea în care vă desfășurați activitatea nu este prevăzută în anexa la Decretul nr. 285/1960 — republicat, iar domiciliul îl aveți în comuna Petrești, care face parte din mediul rural, unitatea v-a calculat corect alocația de stat pentru cei doi copii.

CĂRTI NOI

APLICAREA METODEI PLANNING

Editura „CERES” a publicat, de curînd, lucrarea „Aplicarea metodei planning în activitatea C.A.P.”, de **Eugen Buciuman**. După cum este cunoscut, această temă face parte din ansamblul metodelor previzionale de stabilire a activităților desfășurate de o unitate de producție și este utilizată tot mai eficient pe plan internațional. Bazîndu-se pe principiile generale ale programării liniare, metoda planning este o variantă a acesteia, care comportă calcule simple (utilizează numai cele patru operațiuni matematice) și nu necesită mașini de calculat electronic. Dată fiind simplitatea metodei (toate calculele sînt făcute cu ajutorul a trei tabele), precum și logica selecționării activităților economice, aplicarea ei constituie un sprijin eficient în munca de planificare a cooperativelor și a altor unități agricole socialiste.

MONOGRAFII PROFESIONALE

Recent în Editura didactică și pedagogică au apărut șase volume din seria lucrărilor elaborate de Ministerul Educației și Învățămîntului și Institutul de științe pedagogice, care se întitulează „Monografii profesionale”. Lucrările, care se adresează, în primul rînd cadrelor didactice, conțin date referitoare la multiplele meserii spre care pot să-și îndrepte atenția elevii, ele constituind un prețios îndrumar pentru orientarea profesională.

CĂLAUZA ȘOFERULUI AMATOR

În Editura tehnică a apărut, sub semnătura inginerilor **Aurel Brebenel** și **Dumitru Voehiu**, lucrarea „Căluza șoferului amator”.

Volumul cuprinde noțiunile strict necesare șoferilor amatori pentru obținerea celor mai bune rezultate în munca de conducere, exploatare și remediere a unor defecțiuni ușoare. Întîlnite frecvent la automobile, materialul ilustrativ face mai ușoară înțelegerea celor descrise.

Librăria

CARTEA PRIN POȘTĂ

IMPORTANT PENTRU DV.!

Doriți să vă procurați o carte și n-ați mai găsit-o în librării?

Doriți să vă asigurați din timp, lucrările în curs de apariție?

Nimic mai simplu! Adresați-vă în scris Librăriei „CARTEA PRIN POȘTĂ” — unitate a cooperativei de consum — care vă expediază la domiciliu cărți din toate domeniile de activitate. Plata se face la primirea coletului poștal.

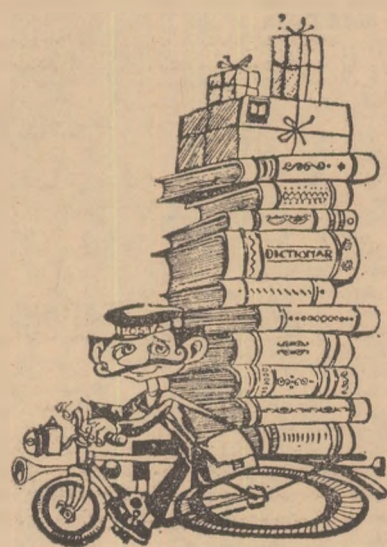
VA RECOMANDĂM CITEVA LUCRĂRI:

- M. NEAGU : „Ameliorarea plantelor hortivitecole” (33 lei)
- C. BODEA : „Tratat de biochimie vegetală” — vol. II. (25 lei)
- C. BODEA : „Tratat de biochimie vegetală” — vol. III. (20 lei)
- G. POSTEA : „Tehnologia nutrețurilor combinate” (8,75 lei)
- *** : „Tratat de fitopatologie agricolă” — vol. III. (43 lei)
- T. BAICU : „Tratarea semințelor împotriva bolilor și dăunătorilor” (5,50 lei)
- *** : „Determinatorul soiurilor și varietăților de griu, orz și orzoaică” (16,50 lei)
- *** : „Protecția plantelor” — manual (9,10 lei)
- AL. POPA : „Bolile albinelor și viermilor de mătase” (10 lei)
- E. MIRZA : „Cartea apicultorului” (3 lei)
- M. CRACIUN : „Cartea sericicultorului” (5,50 lei)
- D. STANCIU : „Ghid de terapie chirurgicală veterinară” (12 lei)
- V. GLIGOR : „Metode pentru crearea de noi tipuri de rase de animale” (7 lei)

M. PAVELESCU : „Exploatarea pădurilor” (32 lei)
M. BADEA : „Recoltarea și valorificarea vinatului” (2 lei)
S. CORLĂTEANU : „Transporturi forestiere” (16,30 lei)
Librăria „CARTEA PRIN POȘTĂ” vă oferă posibilitatea de a procura aceste cărți și altele care vă interesează, fără nici un efort din partea dv.

Trimiteți comanda pe adresa:

Universalcoop — Librăria „Cartea prin poștă” — București, str. Serg. Nuțu Ion, nr. 8—12, sectorul 6.

REGJOP

CALEIDOSCOP

Frumusețile patriei

Grădina botanică din Cluj

Unul din punctele de atracție ale Clujului, străbătând prin mărișoare și vegetație toate cele patru anotimpuri ale anului, este renumita Grădina botanică, fondată de ilustrul naturalist român Alexandru Borza, pe o splendidă terasă naturală ce se deschide larg vizitatorului într-o impresionantă imagine vegetală. Ierbarul sau muzeul, serele sau parcul botanic sînt deopotrivă de interesante.

Ierbarul conține plante presate pe circa 600 000 de coli, care cuprind colecția marilor botaniști Baumgarten, Porciu și Al. Borza. Ierbarul trezește un larg ecou în rîndul specialiștilor de pretutindeni. Nu întîmplător peste 100, între care renumiți naturaliști din Oxford, Leyden (Olanda), Lund (Suedia), Viena sau Leningrad solicită anual plante din ierbar pentru a le studia, știut fiind că în ierbar există numeroase unicat.

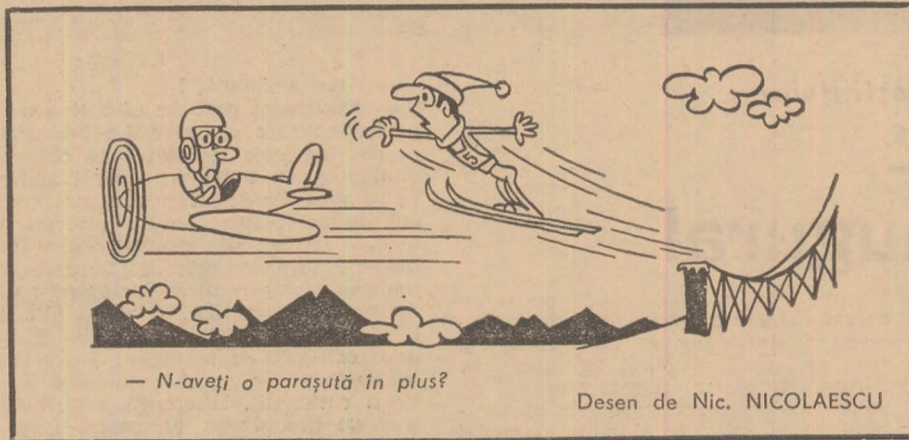
Muzeul grădinii botanice cuprinde peste 10 000 de exponate grupate în două mari sectoare: plante industriale și plante ornamentale, care impresionează prin măreție și înedit.

Serele — aceste întinderi vegetale sub sticlă — adăpostesc o sumedenie de plante. Se cuvine să amintim aici plantele acvatice, arborele Pandarus, un exemplar de extremă valoare, papirusul, trestia de zahăr, liane epifite și alte plante exotice. Secția palmierilor și bananierilor, a cocotierilor și curmalilor, arborelui de cafea, a eucaliptului australian, te transpune într-un peisaj legendar. Frumusețea e completată de

plantele de tip mediteranean grupate după cum trăiesc în Europa, în America Centrală și Australia. Să nu uităm cactușii și orhideele — adevărate fantezii geometrice, într-o mare varietate. La toate acestea mai adăugăm parcul botanic din care grădinița japoneză și cea romană se disting în mod deosebit.

Și, în sfîrșit, amintim că Grădina botanică din Cluj întreține legături cu peste 500 de instituții de profil din 83 de state ale lumii și exportă semințe din peste 2 000 de specii.

Dr. Mihai MITEA

— N-aveți o parașută în plus?

Desen de Nic. NICOLAESCU

Cuvinte încrucișate

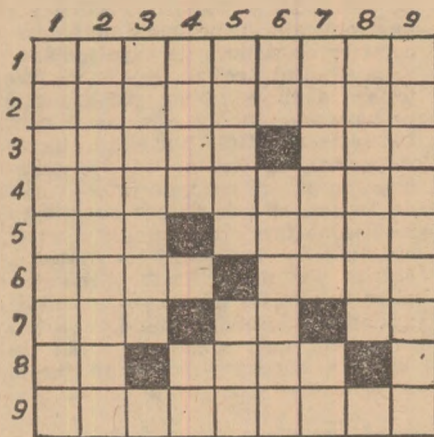
ORIZONTAL: 1) Tip de sol; 2) T copleşesc... în mod neplăcut; 3) Mereu la masă — Organ vegetativ la plantele inferioare; 4) Impunse cu ascuțitul... spiritului; 5) Nu-i des — Lichior... botezat!; 6) Apărut — Verde... pur!; 7) Azot 75%! — Plumb — Se poartă la țară (pl.); 8) În orice pahar! — Eroul nunții (pl.); 9) Infanteriști napoleonieni.

VERTICAL: 1) Luat în ris; 2) Avocat (pl.); 3) Reconfortat pe caniculă; 4) Rudă cu măgarul. — Apelativ (pop.);

DIVERTISMENT

5) Sabot la butoi — Aproape pilit! 6) Notă muzicală în vechime — Animal carpatin, azi se găsește doar în rezervații (pl.); 7) Bagă... bețe în roate — Pe oi!; 8) Își potrivesc cuvintele; 9) Vorbesc după cum îi duce capul.

Ilie ARSÂNTE
tehnician horticultor
Năsăud

Imagini din natură

PASĂREA — ȘARPE

Există în regiunile tropicale, mai cu seamă în Africa, o pasăre care reprezintă un adevărat mănunchi de curiozități. Ea face parte din „neamul” palmipedelor — este deci înrudită cu gîsca și cu rața — și are un gît lung și încovoiat, ca un S, precum lebăda. Pentru acest gît, care reprezintă o treime din lungimea totală a păsării (ce uneori atinge peste 1 m) africanii hotențoși au supranumit-o pasărea-șarpe, numele ei fiind de fapt, Anhinga.

Ea trăiește pe malurile apelor și adesea poate fi văzută... navigînd pe un trunchi de copac, întocmai ca și localnicii. Deși folosește asemenea mijloace de transport, anhinga este un excelent vîntor — sau mai bine zis pescar — subacvatic.

Cînd cu ochii săi rotunzi și mari zărește un pește mișcîndu-se la fundul apei, țîșnește fulgerător, cufundîndu-se fără a lăsa vreo urmă la suprafața apei. O dată intrată în acest mediu, pasărea-șarpe se preface într-un soi de torpilă folosind ca element de propulsie sub apă, aripile. În timpul sederii sub apă, respiră din provizia de aer pe care și-o poate face în două buzunare speciale cu care a înzestrat-o natura.

Ajunsa în apropierea prăzii, anhinga își repede brusc gîtul înainte și, cu ciocul ei lung transformat în baionetă, străpunge peștele urmărit. Revenind la suprafață, ea începe să-și scuture cu putere capul dintr-o parte în alta pînă cînd prada se desprinde de cioc. Dar, înainte ca peștele astfel eliberat să cadă din nou în apă, anhinga l-a prins din zbor și l-a și înghițit.

Dînd dovadă de un anumit... rafinament, pasărea are în intestine un compartiment înzestrat cu peri tari care aleg... oasele, reținîndu-le pînă cînd se digeră.

După ce își termină vîntoarea și se satură, pasărea-șarpe se suie în copac — locul ei preferat — unde, în timpul siestei, își usucă la soare penele care, nefiind grase ca cele ale suratelor gîște și rațe, nu pot suporta prea mult contactul cu apa.

DE LA LUME ADUNATE • DE LA LUME ADUNATE •

SCENE DIN VIAȚA DE ALTĂ DATĂ

În Grecia meridională, în apropierea localității Pylos, au fost descoperite de către arheologii ruinele palatului regelui Nestor. După curățirea pieselor, a zidurilor, a unor plăci de marmoră s-au depistat, încă destul de vizibil, fresce ce înfățișează animale marine: delfini rechini și caracatițe. Interesant că palatul avea un sistem special de încălzire construit din tuburi de teracotă, iar în una din săli găsindu-se o splendidă sală de baie. Au mai fost găsite amfore mari, stutuiete monezi și... arme. Arheologii au stabilit că amforele erau folosite de sclavele lui Eurydin, în momentele cînd acestea își făceau baie.

ÎN FOLOSUL PINGUINILOR

Pe banchizele din Alaska vîtleuiesc mari colonii

de pinguini. De la o vreme savanții și cercetătorii au stabilit că numărul pinguinilor scade de la an la an. Cauza? Poluarea apei oceanelor, în special în nord, unde bazele americane aruncă în ape resturi de mașini vechi, cauciucuri, uleiuri. Pentru salvarea acestor animale s-au luat măsuri de instalare a unor stații de purificare a apei.

SENSIBILITATE LA GUTURAI

Guturaiul îl pot contracta și purta diverse animale în special porcii, deși cîndva se credea că el este propriu numai omului și cimpanzeului. Iată, că de curînd, s-a subliniat într-o conferință internațională că unul din cele mai obișnuite animale de laborator, șoarecii sînt extrem de sensibili la virusul guturaiului.

PETELE SOLARE ȘI APELE NILULUI

Se spune că petele solare și clima sînt într-o strînsă interdependență dialectică. Argumentul? În vremea faraonilor au fost notate cu multă meticulozitate nivelul cel mai mare și cel mai mic al Nilului. Observațiile respective, descifrate în hieroglife, au dat posibilitatea oamenilor de știință contemporani să stabilească faptul că maximum de creștere a apei avea un ciclu de 11 ani, corespunzător aceluia al petelor solare.

GREFE OSOASE

Cercetători și chirurghi americani au reușit să grezeze pe etichete a 10 ciini, oase de șoareci și de vaci, oase care fuseseră mai înainte, curățite de orice materie organică. Grefele au prins perfect. Aplicarea acestei „inovații” urmează să se facă și în chirurgia umană.

DE LA LUME ADUNATE • DE LA LUME ADUNATE •

MAGAZIN SPORTIV

D-ALE OLIMPIADELOR

LA CONCURENȚĂ CU MUNCHENEZII

Londonizezii își iubesc idoli și știu să-i lanseze. La cele ce pregătise organizatorii Jocurilor olimpice de vară ei vin cu „contra argumente”. Pentru sportivii iubii, pentru cei preferați și prezenți la Jocurile olimpice, s-au aflat sume uriașe. Astfel, pentru ei se editează afișe și reclame, se fac fotografii. Chipul vedetei preferate (fotbalist, atlet, inoțator etc.) se va purta pe brelocuri anumite, în port-vizite sau chiar pe mină... tatuat.

O „ARMATĂ” DE OAMENI LA LUCRU

Societatea de construcții și finanțare a „Jocurilor” are la dispoziție pentru lucru o întregă... armată de oameni: 258 de funcționari superiori și alți 310 simpli, 140 de arhitecți, 310 ingineri și, începînd din ianuarie a.c., 35 000 de tehnicieni și muncitori de înaltă calificare. Din acest personal, aproape 20% sînt străini.

TRANSPORTURILE

Între „Satul olimpic”, „Orașul presei”, stadionul de fotbal sau hipodrom etc., vor fi amenajate străzi asfaltate, pasaje și tuneluri subterane. În prezent, în oraș și în „Complexul olimpic” se construiesc noi linii și tramvaie și trenuri electrice.

NOTABILITAȚI

Cel mai nervos, mai tracasos, cel mai lăudaș sau birfii de presă nu sînt antrenorii sau sportivii lotului olimpic al R.F. a Germaniei ci: Hans-Jochen Vogel, primarul orașului München, conducătorul Centrului de presă al Jocurilor olimpice și Hans Klein (expert în materie de propagandă sportivă și... politică), precum și Willy Daume, președintele Comitetului olimpic național al R.F. a Germaniei. Pe seama lor, la o recepție, se pune următoarea declarație făcută ziariștilor:

— „Niciodată R.F. a Germaniei n-a cunoscut o asemenea invazie de observatori, corespondenți și comentatori sportivi ca în prezent. La Jocurile olimpice vor veni și mai mulți. Vor veni să asiste nu numai la întreceri, să urmărească cu „ochi critic” colecția atleților, ci să vadă și țara noastră, să-și facă o impresie despre ea. Trebuie — spunea Willy Daume — să fim cit mai ospitalieri, la plecare străinii să (înă minte că au fost la noi”

Doriți să cîștigați o butelie de aragaz cu numai 6 lei? JUCAȚI LA LOZ ÎN PLIC

NOU!

La seriile speciale, în afara autoturismelor și a cîștigurilor în bani, s-au introdus ca premii și butelii de aragaz. Nu scăpați prilejul de a intra în posesia unei butelii de aragaz jucînd la sistemul LOZ ÎN PLIC seriile speciale. NUMAI CINE JOACĂ POATE CÎȘTIGA!

DIN PROGRAMUL DE RADIO

pe săptămîna 30. I — 5. II

BULETINE DE ȘTIRI: luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 15.00; 24.00; 2.00; 4.00; 5.00; Programul II: 9.30; 12.00; 14.00; 17.00; 19.00; 21.00; 23.00; 0.55. Programul III: 17.00; 20.00. **Duminică:** programul I: 6.00; 11.00; 15.00; 20.00; 4.00; 5.00; Programul II: 9.30; 14.00; 17.00; programul III: 19.30.

RADIOJURNAL: luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 13.00; 16.00; programul III: 22.00.

DUMINICĂ programul I: 7.00; 13.00; 20.00; 22.00; programul II: 7.00; programul III: 22.00.

EMISIUNI PENTRU SATE

DUMINICĂ programul I: 9.00 — ORA SATULUI. În fiecare zi de lucru: 6.00 — JURNAL AGRAR.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 11.05; 13.30; 15.20; programul II: 6.15; 14.05; 16.30; 19.00; programul III: 19.35. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 8.08; 10.30; 14.30; 20.30; 22.30; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 9.00; 13.00; 15.15; 21.25; 22.00; 23.50.

LUNI: Muzică populară: programul I: 6.05; 10.05; 12.30; 16.15; 17.25; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 11.30; 13.15; 15.40; 17.05; 19.30; 21.50. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.15; 10.05; 15.30; 16.30; 20.05; 22.50; 0.03—6.00; programul II: 7.00; 10.30; 12.50; 14.05; 19.05; programul III: 23.15.

MARȚI: Muzică populară: programul

I: 6.05; 10.05; 12.30; 14.40; 17.30; 20.40; programul II: 6.10; 9.35; 11.00; 14.05; 19.05; 21.50. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.15; 11.05; 13.30; 15.41; 16.15; 20.05; 21.00; 22.30; 0.03—6.00; programul II: 7.00; 11.30; 13.15; 13.30; 15.00; 15.50; 20.50; 22.00; 22.50; programul III: 20.05.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 6.05; 10.05; 14.40; 17.30; 20.40; programul II: 6.10; 12.15; 14.05; 15.20; 17.05; 20.00. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.15; 11.05; 16.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 7.00; 10.35; 11.30; 12.30; 15.00; 19.05; 22.45; programul III: 22.45.

JOI: Muzică populară: programul I: 6.05; 10.03; 12.30; 16.30; 20.40; 21.45; programul II: 6.10; 9.35; 11.00; 14.05; 17.05. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.15; 11.05; 12.00; 15.25; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 7.00; 10.00; 11.30; 12.18; 16.45; 19.05; 22.00; 23.45; programul III: 19.13.

VINERI: Muzică populară: programul I: 6.05; 10.05; 11.05; 12.30; 14.40; 16.30; 21.45; programul II: 6.10; 12.15; 14.05; 17.05; programul III: 18.00. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.15; 10.30; 12.00; 17.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 7.00; 13.15; 15.00; 17.50; 19.05; 21.55; 22.50.

SIMBĂȚA: Muzică populară: programul I: 6.05; 9.30; 12.30; 17.30; 20.45; programul II: 6.10; 9.15; 10.30; 13.15; 15.20; 19.30; 22.00; programul III: 18.00. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.15; 11.05; 12.00; 20.05; 21.30; 22.30; 0.03—6.00; programul II: 7.00; 10.05; 11.30; 12.30; 19.05; 22.30—23.05.

VĂ VIZITEAZA LA DOMICILIU

- Vă oferă la cerere lista mărfurilor pe care le puteți primi acasă.
 - Vă aduce cumpărăturile, crușindu-vă timpul și eforturile.
 - Plata la primirea coletului.
- Obțineți servicii civilizate expediind o simplă carte poștală pe adresa:

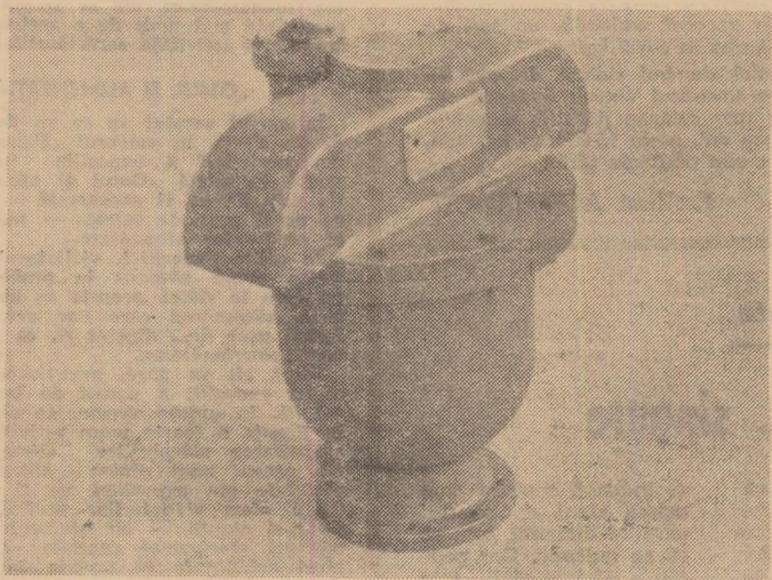
COMERȚUL PRIN COLETĂRIE AL COOPERĂȚIEI DE CONSUM BUCUREȘTI — SECTOR 6, STR. NUȚU ION 8—12

laț citeva articole pe care le puteți comanda :	Lei
— REȘOURI DE GĂTIT CU PETROL CU 2 OCHIURI TIP RAPID 4 (emailate cu plutitor metalic)	268,00
— DIVERSE ACCESORII PENTRU REȘOURI TIP RAPID 4 și 2 (fițile asbest, gazificatoare, manta, grătare, dopuri)	
— PERII ROTATIVE TIP „FAVORIT”, pentru covoare	70,00
— AUTOSIFOANE CU CAP METALIC	153,00
— CAPSULE PENTRU AUTOSIFOANE (10 buc.)	54,00
— APARATE MANUALE DE TRICOTAT RECORD	242,00
— BATOZĂ MANUALĂ PENTRU PORUMB	52,50
— URUITOARE MANUALĂ PENTRU CEREALE	122,00
— CĂMĂȘI BĂRBATEȘTI NYLON IMPORT CEHOSLOVACIA	140,00
— TIGAIE ALUȚEF IMPORT R.P.U.	140,00
— LINĂ NEVADA (culori diferite) IMPORT R.S.F.I.	500,00
— LINĂ CAPINERA (culori diferite) IMPORT R.S.F.I.	400,00

RECOOP

Noutăți de la Centrala industrială de fabricații, reparații și montaj pentru agricultură

DISPOZITIV DE AERISIRE - DEZAERISIRE

Acest dispozitiv este utilizat în sistemele de irigații cu conducte sub presiune, pentru a asigura, pe de o parte, o umplere și o golire ușoară a conductelor la începutul și sfîrșitul perioadei de irigație iar, pe de altă parte, de a asigura evacuarea punșilor de aer ce se acumulează în timpul exploatații curente a sistemelor de irigații.

Dispozitivul se execută în două mărimi :

- DAD-3 — avînd diametrul conductei de acces de 15 mm ;
- DAD-6 — avînd diametrul conductei de acces de 150 mm ;

CARACTERISTICI FUNCȚIONALE

- presiunea de lucru de 12 kgf/cm²
- limita maximă a șocurilor admise în funcționare, de 0,5 kgf/cm²

Dispozitivele au fost experimentate și omologate urmînd a se fabrica în serie de Uzina de fabricații, reparații și montaj în agricultură din Năvodari, județul Constanța.

ÎNCHEIAȚI LA

ASIGURAREA PAUȘALA

a gospodăriilor familiale ale membrilor cooperativelor agricole de producție

Printr-un singur contract se cuprind : asigurarea animalelor, asigurarea complexă a gospodăriei și asigurarea de accidente.

I. ASIGURAREA ANIMALELOR. Se asigură animalele sănătoase din speciile arătate mai jos, la alegerea asiguratului :

- bovine : 3 bovine de producție, în vîrstă de 6 luni sau peste 6 luni, pentru suma asigurată totală de 1 000 de lei (respectiv 2 000 de lei în cazul în care s-a încheiat un supliment de asigurare pentru bovine de rasă) ;

- sau porcine : 4 capete, în vîrstă de 6 luni sau peste 6 luni, pentru suma asigurată totală de 700 de lei ;
- sau ovine și caprine : 10 capete în vîrstă de 1 an sau peste 1 an, pentru suma asigurată totală de 700 lei.

II. ASIGURAREA COMPLEXĂ A GOSPODĂRIEI. Se asigură : mobilierul, obiectele casnice, uneltele pentru uz gospodăresc, aparatele de radio, televizoarele, mașinile de cusut, instrumentele, scoarțele, îmbrăcămîntea și încălțămîntea etc. ; produsele agricole viticole, pomicele, produsele animaliere și alimentele, uneltele agricole și pentru deservire zootehnică ; mijloacele de transport, cu excepția autovehiculelor, combustibilul, furajele și multe altele, aparținînd asiguratului și membrilor familiei sale, precum și altor persoane, dacă bunurile respective se află în folosința sau păstrarea asiguratului sau a membrilor familiei sale.

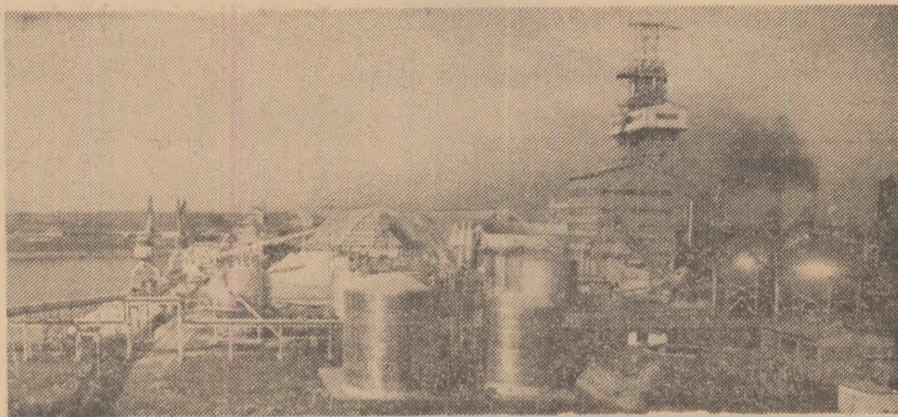

III. ASIGURAREA DE ACCIDENTE. Se asigură persoana care a încheiat contractul de asigurare, pentru invaliditate permanentă sau deces, ca urmare a unui accident întimplat oriunde. Suma asigurată este de 10 000 de lei pentru invaliditate permanentă totală și 5 000 de lei pentru deces.

Prima de asigurare este unică pentru toate cele trei feluri de asigurări cuprinse în contract, diferențiată în funcție de categoria tarifară a județului în care își are domiciliul cooperatorul cărui îi aparțin animalele. Contractele de asigurare se încheie prin agenții de asigurare, responsabili cu munca ADAS, cooperativele de credit, cooperativele de consum, inspectorii de asigurare sau — direct — prin unitățile ADAS.

AGRICULTURA PE GLOB

SAPTĂMINA

Una din fabricile „Industriei chimice” din Panciova.
Foto: Ion DAMIAN ZAZA

Notă de drum din R. S. F. Iugoslavia

COMPLEXITATEA PANCIOVEI

La început, când mi s-a spus că orașul Panciova are 62.000 de locuitori, iar comuna cu același nume 113.000, am rămas puțin surprins.

— Să nu vă mire acest lucru, deoarece la noi comuna este o unitate teritorial-administrativă — m-a lămurit Vitomir Sudarski, vicepreședintele Scupștinei comunei Panciova. Comuna noastră, de exemplu, e alcătuită din zece localități, cea mai mare fiind, bineînțeles, orașul, situat la numai 14 km de Belgrad.

Interlocutorul mi-a furnizat apoi o serie de amănunte deosebit de interesante. Astfel, aici, ca și în alte părți ale Iugoslaviei în anii puterii populare s-au produs mutații importante în structura economică și demografică.

În cadrul comunei își desfășoară activitatea 17 organizații industriale. O impresie de neuitat ne-a produs vizita la „Industria chimică”. Sub această denumire funcționează unul din cele mai mari combinate chimice din R.S.F. Iugoslavia, alcătuit din 5 fabrici: de azotat de amoniu, de îngrășăminte complexe, de uree și amoniac lichid, de ambalaje din polietilenă, iar ultima, pentru produse din mase plastice.

Construirea acestui obiectiv a început în 1959 și a fost dat în folosință la 27 noiembrie 1962. Ți se pare curios faptul că, deși combinatul este relativ tânăr, datorită progresului rapid al tehnicii, aici se vorbește desore instalații vechi și noi.

— Instalația noastră — ne arată inginerul tehnologic Ilija Šelmic, șeful producției de la „amoniac anhidru” — construită

după licența „CHEMICO” — New York, deși ocupă un spațiu pe jumătate și consumă de zece ori mai puțin curent electric decât „vechea” instalație, totuși ea dă față de aceasta, o producție dublă.

Într-adevăr, aici întregul proces este automatizat, fiind necesari numai zece oameni pe schimb.

În curând se vor folosi mijloace și mai moderne. Gazdele mi-au arătat clădirea în care începuse instalarea mașinilor cibernetice. De la ea porneau, spre toate secțiile combinatului, ca niște raze, șanțuri, în care urma să se așeze cabluri.

— Aici va fi computerul ce va conduce marea majoritate a proceselor de producție. Sperăm ca în prima parte a anului 1972 el să fie pus în funcțiune — mi-a explicat laconic Bogdan Mrvoš, șeful sectorului de informații al combinatului.

Pe lângă modernizarea în interiorul combinatului, „Industria chimică” din Panciova se îngrijește și de modul cum sint păstrate și folosite produsele sale în unități. În acest scop, ea finanțează construirea în diverse localități, a unor depozite adecvate de păstrare a îngrășămintelor, iar prin specialiștii săi desfășoară o largă activitate de propagandă — scrisă și vorbită — privind tehnica aplicării cu randamente superioare a substanțelor fertilizante respective. Cunoșcând toate acestea ne-am explicat ca firească creșterea de 50 de ori a consumului de îngrășămintele în agricultura comunei Panciova.

Cu multă amabilitate, inginerul agronom

Mladina Mladenovici și economista Liubița Šupița, ambele colaboratoare la Institutul de planificare al Scupștinei comunei Panciova ne-au furnizat o serie de date care atestă evoluția ascendentă a agriculturii de aici. Teritoriul agricol al comunei, în marea sa majoritate teren de șes, însumează aproape 60.000 de hectare, din care 20.500 ha sînt în sectorul socialist, iar restul este deținut de sectorul particular. În cadrul comunei își desfășoară activitatea 9 organizații agricole socialiste — 8 cooperative și un combinat agroindustrial.

Combinatul agroindustrial „Tamiș”, la care s-au afiliat cooperative agricole și din alte comune, are o suprafață de 26.000 de hectare, cultivînd pe loturi compacte, de cîte 1.500—2.000 de hectare, aceeași cultură — grâu, porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, furaje. Celelalte culturi — de legume, pomi fructiferi și viță de vie — se realizează pe suprafețe mai mici, în medie pe cîte o sută de hectare. Zootehnia combinatului este reprezentată de: peste 2.000 de vaci pentru lapte, din rasele Holstein, Friză, Siementhal și Roșie daneză, care dau în medie o producție de 4.000 de litri pe an; de mai mult de 4.000 de vite la îngrășat, în sistem Baby-beef, realizîndu-se un spor de creștere în greutate de 1 kg/zi; de o mătăcă de 1.036 de scroafe și de un efectiv mediu anual de 13.000 de porci, la care kg de carne se realizează cu 3,5 kg de nutrețuri combinate (unitatea are o fabrică modernă pentru producerea unor astfel de nutrețuri). De asemenea, aici se cresc și cai pentru curse.

Cea mai mare parte din produsele vegetale și animale sînt prelucrate în cadrul combinatului, el dispunînd în acest scop de fabricide produse lactate, de bere, de amidon, de un abator modern. În cadrul combinatului agroindustrial „Tamiș” lucrează peste patru mii de muncitori și o sută de specialiști cu studii superioare.

În timpul iernii, la sate se organizează cursuri de învățămînt agrozootehnic, la care predau lecții, în afară de cei 250 de specialiști din unitățile agricole ale comunei, și profesori universitari din Belgrad.

Înșușirea tehnologiilor moderne de cultivare a pămîntului și de creștere a animalelor au condus, în mod firesc, la sporirea continuă a producției. De la 2.650 kg/ha cît a fost în 1959, recolta medie de grâu pe comună s-a ridicat anul trecut la 4.100 kg/ha, iar cea de porumb a înregistrat, în aceeași perioadă, un salt de la 3.450 kg/ha la 6.000 kg/ha.

— Nivelul de trai ridicat de aici — conchidea tovarășul Vitomir Sudarski — au atras spre comuna noastră, numai în ultimii zece ani, peste 15.000 de locuitori, veniți din alte părți ale țării.

Emilian ALBULESCU

EXTINDEREA CONSTRUCTIILOR ZOOTEHNICE ÎN R. P. POLONĂ

Intreprinderile de construcții zootehnice din R.P. Polonă și-au propus ca, în cursul actualului cincinal (1971—1975) să intensifice ridicarea de construcții destinate creșterii animalelor. Programul acestor întreprinderi prevede importante investiții pentru aplicarea formelor industriale de producție animală. Astfel, se are în vedere creșterea, în agricultura de stat, a aproximativ 720.000 de locuri pentru porcine în crescători, ceea ce reprezintă o creștere de 8,5 ori față de cincinalul trecut. Concomitent, numărul locurilor pentru bovine va crește cu 17%, cifrîndu-se la 440.000 de locuri noi.

R.P.D. COREFANĂ. DEZVOILTAREA INDUSTRIEI PISCICOLE

Jumătate din producția piscicolă a Republicii Populare Democratice Coreene este obținută în provinciile Hamhinul de nord și de sud; aici, unde se află cele mai mari gospodării pescărești din republică, au fost construite și fabricile de prelucrare și de conservare a peștelui.

MODERNIZAREA AGRICULTURII ALBANEZE

Producția agricolă a R.P. Albaniei, în perioada 1966—1970, a fost cu 61 la sută mai mare decît în cei zece ani precedenți. În 1970, puterea energetică folosită în agricultură a sporit de 2,3 ori în comparație cu anul 1960. În cursul celui de-al IV-lea plan cincinal, în agricultura albaneză a fost folosită o cantitate de 2,6 ori mai mare de îngrășăminte chimice decît în ambele cincinale precedente.

PONDEREA CERCETĂRII APLICATIVE

Potrivit cotidianului britanic „Financial Times”, autoritățile de resort se pregătesc să transfere cercetarea agronomică de la Ministerul Educației la Ministerul Agriculturii. Această măsură s-ar datorita — după cum informează publicația amintită — constatărilor făcute de experți care apreciază cercetarea agronomică engleză ca fiind prea teoretică și prea fundamentală și nu îndeauns de practică și aplicativă. Se utilizează prea mult timp pentru studierea psihologiei animalelor și prea puțin timp pentru găsirea de soluții tehnice diverselor probleme pe care le ridică astăzi agricultura țării. După cît se apreciază, cercetarea fundamentală nu ar trebui să reprezinte mai mult de o zeime din ansamblul activității cercetătorilor.

„OMUL ȘI ALIMENTAȚIA SA”

În cursul acestui an se va deschide la Paris, în celebrul „Palat al descoperirilor” o expoziție permanentă intitulată „Omul și alimentația sa”. Ea va fi consacrată — ceea ce nu e greu de înțeles — nutriției și produselor alimentare.

În sălile expoziției, vizitatorul va putea primi răspuns la problemele pe care le ridică propria sa alimentație, răspunsuri care vor avea o formă ușor de... digerat și, ea atare, vor fi convingătoare.

După cît se pare, organizarea acestui expoziției a pornit de la faptul că, în ultima vreme, se observă în Franta o foarte mare reticentă la schimbarea obiceiurilor alimentare. De aceea, unul dintre obiectivele esențiale ale expoziției va fi acela de a oferi vizitatorilor posibilitatea de a-și stabili — cu ajutorul unor panouri electronice speciale — meniuri echilibrate în funcție de specificul propriei activități.

Vor fi ilustrate, de asemenea, diverse aspecte fiziologice ale nutriției.

CE CUNOSTINTE AU AGRICULTORII ?

Din cei 6.400.000 de conducători de unități agricole (înțelegînd atît pe proprietari, cît și pe cei angajați pentru a administra asemenea unități) din țările Pieței comune, doar 3,7% au la bază o formație școlară agricolă medie sau superioară — semnaleză statisticile întocmite de organismele specializate ale Pieței comune. Pe de altă parte, cifrele de ansamblu ascund deosebit de importante de nivel între o țară și alta. Astfel, în R.F. a Germaniei 15% din agricultorii dispun de pregătire medie sau superioară, în timp ce în Italia abia 0,5 îndeplinesc această condiție.

CUBA: O NOUĂ FABRICA DE INGRĂȘĂMÎNTE MINERALE

În orașul Nuevitas (provincia Camagüey) este în curs de construcție cea mai mare fabrică din țară de îngrășămintele minerale cu o capacitate anuală de 200.000 tone nitrat de amoniu și 35.000 tone de uree. La construirea noii fabrici iau parte tinerii care au învățat recent meseria de constructori în școlile tehnice de specialitate și peste 400 de alți tineri cubanezi.

Opinii

CU BRAȚELE INCRUCIȘATE ?

Într-un articol incredințat unei publicații din S.U.A., profesorul Norman Borlaug, laureat al Premiului Nobel pentru varietățile productive de cereale pe care le-a creat, a intervenit în discuția din ce în ce mai aprinsă care se desfășoară în cercurile științifice și tehnice din diverse țări în jurul problemei: pentru sau împotriva pesticidelor ?

Apărătorii naturii, precum și ziaristi insuficient informați s-au lansat, fără să reflecteze, într-o adevărată cruciadă împotriva folosirii substanțelor chimice — pesticide și îngrășămintele — în agricultură, scrie reputatul om de știință.

De fapt, lucrurile sînt simple: ori folosim pesticidele și îngrășămintele de care dispunem, ori murim de foame.

Nu există nici un motiv de teamă față de produsele agroalimentare obținute cu ajutorul substanțelor chimice, cu condiția ca acestea să fie folosite cu discernămint.

În vremea din urmă, au apărut metode cu totul noi de combatere a bolilor și dăunătorilor, dar pentru a fi ouse la punct ele cer timp și necesită experiențe și cercetări considerabile și acestea nu se poate face de o zi pe alta. Și, între timp — se întreabă profesorul Norman Borlaug — ce soluție să adoptăm ? Să rămînem cu brațele încrucișate și să privim cum culturile noastre cad victimă dăunătorilor fără să facem ceva pentru a le salva ?

Probleme — soluții — rezultate

Giștele se pot îndopa... singure

Foarte mulți știu că îndoparea giștelor nu este o operație simplă și nici plăcută. Totuși, în diverse țări, ea este practică pentru a se obține ficatul acestei păsări îngrășate, celebrul „foie gras”, un produs extrem de apreciat pe piața gastronomică mondială.

Cu cîțiva ani în urmă, specialiștii în materie ai Institutului național de cercetări agricole (I.N.R.A.) din Franța — țara în care celebrul „foie gras” și-a cucerit, în urmă cu vreo 200 de ani, celebritatea — au transpus, în studierea fiziologiei giștelor, anumite observații făcute asupra porcilor. Este vorba despre cercetări asupra hipotalamusului — o formațiune aflată la baza creierului păsărilor și mamiferelor, care comandă ansamblul echilibrului endocrin și în care sînt localizate centrele de comandă ale reflexelor esențiale pentru organism: foame, sete, somn etc. Cercetările

țineau să lămurească ce se petrece în organismul animalului dacă este distrus centrul senzației de saturație găzduit de hipotalamus.

Rezultatele au fost uimitoare. Giștele operate — căci despre o adevărată operație este vorba — au căpătat brusc o poftă de mîncare nemaipomenită, care a făcut de prisos îndopatul. „Înzestrate” cu un asemenea apetit, giștele au fost supuse, totuși, unui regim de hrană echilibrat (74% porumb, 15% făină de soia, 3% făină de pește, săruri minerale, vitamine, colină și metionină). În acest fel, a fost prelungită perioada de „foame cumplită” pînă la 4—5 săptămîni și s-a obținut un ficat cu greutatea pînă la 550 g (cel normal are cam 100 g, iar cel al giștelor îndopate după metodele „clasice” poate atinge 900 g). În plus, păsările au devenit extrem de calme, ceea ce pentru crescător nu e puțin lucru.

Prin urmare, giștele

se îndopă singure sub ochiul atent al omului care le dictează cu ce să se îndopă. Dar, pentru a ajunge aici, este nevoie, așa cum aminteam, de o operație pe care cercetătorii francezi au reușit, după „exerciții”, s-o facă în 20—25 de minute. După cît se pare noua metodă deschide perspectiva de a da îngrășării giștelor pentru „foie gras” un aspect intrucitivă industrial. Pentru latura economică a problemei, acest aspect nu e deloc neglijabil.

În momentul de față, în producția mondială de „foie gras”, Franța se află în frunte, cu aproximativ 600 de tone anual, următoarele locuri fiind deținute — cu cantități de ordinul zecilor de tone — de Bulgaria, Israel și Polonia.

Producția mondială globală — realizată, în fapt, într-un număr foarte mic de țări — este evaluată la 1.000—2.000 de tone anual.

A. COSTA